Euroopa Liidu

Teataja

L 307

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

57. aastakäik

28. oktoober 2014

Sisukord

I *Seadusandlikud aktid*

DIREKTIIVID

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/94/EL, 22. oktoober 2014, alternatiivkütuste taristu kasutuselevõtu kohta** [1] 1

II *Muud kui seadusandlikud aktid*

MÄÄRUSED

★ **Komisjoni määrus (EL) nr 1134/2014, 23. oktoober 2014, millega Belgia lipu all sõitvatel laevadel keelatakse kilttursa püük VIIb–k, VIII, IX ja X püügipiirkonnas ning CECAF 34.1.1 püügipiirkonna liidu vetes** 21

★ **Komisjoni määrus (EL) nr 1135/2014, 24. oktoober 2014, toidu kohta esitatava ja haigestumise riski vähendamisele osutava tervisealase väite lubamise kohta** [1] 23

★ **Komisjoni määrus (EL) nr 1136/2014, 24. oktoober 2014, millega muudetakse määrust (EL) nr 283/2013 seoses taimekaitsevahenditega seotud menetluste suhtes kohaldatavate üleminekumeetmetega** [1] 26

★ **Komisjoni määrus (EL) nr 1137/2014, 27. oktoober 2014, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 853/2004 III lisa seoses teatava inimtoiduks ettenähtud loomse rupsi käitlemisega** [1] 28

★ **Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1138/2014, 27. oktoober 2014, milles käsitletakse loa andmist *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 abil saadud endo-1,4-β-ksülanaasi ja endo-1,3(4)-β-glükanaasi valmistise kasutamiseks emiste jaoks ette nähtud söödalisandina (loa hoidja Adisseo France S.A.S.)** [1] 30

[1] EMPs kohaldatav tekst

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

★ **Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1139/2014, 27. oktoober 2014, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 543/2011 artišokkide, kabatšokkide, apelsinide, klementiinide, mandariinide ja satsumade, sidrunite, õunte ja pirnide suhtes kohaldatavate täiendavate tollimaksude käivituslävede osas** 34

Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1140/2014, 27. oktoober 2014, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 36

OTSUSED

2014/738/EL:

★ **Komisjoni rakendusotsus, 9. oktoober 2014, millega Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2010/75/EL (tööstusheidete kohta) kohaselt kehtestatakse parima võimaliku tehnika (PVT) alased järeldused mineraalõli ja gaasi rafineerimise kohta** *(teatavaks tehtud numbri C(2014) 7155 all)* [1] 38

[1] EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/94/EL,

22. oktoober 2014,

alternatiivkütuste taristu kasutuselevõtu kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 91,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([1]),

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ([2]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([3])

ning arvestades järgmist:

(1) Oma 3. märtsi 2010. aasta teatises „Euroopa 2020. aastal: Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia" on komisjon seadnud eesmärgiks suurendada konkurentsivõimet ja energiajulgeolekut tõhusama ressursi- ja energiakasutuse teel.

(2) Komisjoni 28. märtsi 2011. aasta valges raamatus „Euroopa ühtse transpordipiirkonna tegevuskava — Konkurentsivõimelise ja ressursitõhusa transpordisüsteemi suunas" kutsutakse üles vähendama transpordi sõltuvust naftast. See tuleb saavutada mitme poliitilise algatuse, sealhulgas säästvate alternatiivkütuste strateegia ning asjakohase taristu väljaarendamise kaudu. Samuti tehakse komisjoni valges raamatus ettepanek vähendada transpordist tulenevat kasvuhoonegaaside heidet 2050. aastaks 1990. aasta tasemetega võrreldes 60 % võrra.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/28/EÜ ([4]) seatakse eesmärgiks saavutada transpordikütuste puhul taastuvate energiaallikate 10 % suurune turuosa.

(4) Sidusrühmade ja liikmesriikide ekspertidega konsulteerimise ning komisjoni 24. jaanuari 2013. aasta teatises „Puhas energia ja transport: alternatiivkütuste Euroopa strateegia" kajastuvate eksperdiarvamuste põhjal tehti kindlaks, et peamised nafta pikaajalise asendamise potentsiaaliga alternatiivkütused on praegu elekter, vesinik, biokütused, maagaas ja veeldatud naftagaas, seda pidades silmas ka nende võimalikku samaaegset ja kombineeritud kasutamist näiteks segakütuse tehnoloogia süsteemide kaudu.

([1]) ELT C 271, 19.9.2013, lk 111.
([2]) ELT C 280, 27.9.2013, lk 66.
([3]) Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 29. septembri 2014. aasta otsus.
([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 140, 5.6.2009, lk 16).

(5) Energiaallikatena käsitatakse kõiki alternatiivseid transpordi energiaallikaid, nagu elekter ja vesinik, mille rakendamisel ei kasutata põlemisreaktsiooni või põlemisreaktsioonita oksüdatsiooni.

(6) Sünteetilisi kütuseid, mis asendavad diislikütust, bensiini ja reaktiivkütust, saab toota erinevatest lähteainetest, muundades biomassi, gaasi, sütt või plastijäätmeid vedelkütusteks, metaaniks ja dimetüüleetriks. Sünteetilised parafiinsed diisliõlid, näiteks hüdrogeenitud taimsed õlid ja Fischer-Tropsch'i diisel, on asendatavad ja neid on võimalik segada fossiilse diislikütuse sisse väga kõrge osakaaluga või kasutada puhtana kõikides olemasolevates või tulevastes diiselmootoriga sõidukites. Seetõttu saab kõnealuseid kütuseid jaotada, hoida ja kasutada olemasolevas taristus. Sünteetilisi kütuseid, millega saab asendada bensiini, näiteks metanool ja muud alkoholid, saab segada bensiiniga ja neid saab tehniliselt kasutada tänapäeva sõidukitehnoloogias väikeste kohandustega. Metanooli saab kasutada ka sisevee- ja lähimerevedude puhul. Sünteetiliste ja parafiinkütustega on võimalik vähendada transpordi energiavarustuses naftaallikate kasutamist.

(7) Veeldatud naftagaas ehk autogaas on maagaasi töötlemise ja nafta rafineerimise tulemusel saadud alternatiivne kütus, mille CO_2-jalajälg on väiksem ja saasteainete heitkogused tunduvalt väiksemad kui tavapärastel kütustel. Loodetakse, et erinevatest biomassiallikatest saadav bioloogilise päritoluga veeldatud naftagaas muutub keskpikas perspektiivis elujõuliseks tehnoloogiaks. Veeldatud naftagaasi saab kasutada maanteetranspordis (sõidu- ja veoautod) ükskõik kui pikkade vahemaade puhul. Samuti saab seda kasutada sisevee- ja lähimerevedude puhul. Veeldatud naftagaasi taristu on suhteliselt hästi arenenud ja liidus on juba kasutusel suur hulk tanklaid (ligikaudu 29 000). Kõnealused tanklad paiknevad siiski ebaühtlaselt ning mitmes riigis on nende osakaal väike.

(8) Käesolevas direktiivis toodud alternatiivkütuste määratlust piiramata tuleks märkida, et fossiilkütuste võimaliku alternatiivina kõne alla tulevaid puhaste kütuste liike on rohkem. Uute alternatiivkütuste liikide valimisel tuleks kaaluda ka teadus- ja arendustegevuse paljutõotavaid tulemusi. Standardid ja õigusaktid tuleks sõnastada ilma mõnd kindlat liiki tehnoloogiat eelistamata, et mitte takistada alternatiivkütuste ja alternatiivsete energiakandjate edasiarendamist.

(9) CARS 21 kõrgetasemelise töörühma 6. juuni 2012. aasta aruandes leitakse, et liidu ühtlustatud alternatiivkütuste taristu puudumine takistab alternatiivkütustel töötavate sõidukite turuletoomist ja põhjustab viivitusi neist keskkonnakasu saamisel. Oma 8. novembri 2012. aasta teatises „CARS 2020: Euroopa konkurentsivõimelise ja jätkusuutliku autotööstuse tegevuskava" võttis komisjon aluseks CARS 21 kõrgetasemelise töörühma aruande peamised soovitused ja esitas neil põhineva tegevuskava. Käesolev direktiiv on üks nendest põhimeetmetest alternatiivkütuste taristu vallas, millest komisjon on teatanud.

(10) Vältida tuleks siseturu killustumist alternatiivkütuste kooskõlastamata turuletoomise tõttu. Kõikide liikmesriikide kooskõlastatud poliitikaraamistikud peaksid seepärast andma pikaajalise kindluse, mida on vaja avaliku ja erasektori investeeringuteks sõiduki- ja kütusetehnoloogiasse ning taristu rajamiseks, et teenida kahte eesmärki: vähendada sõltuvust naftast ja leevendada transpordi keskkonnamõju. Liikmesriigid peaksid seetõttu tihedas koostöös piirkondlike ja kohalike asutuste ning asjaomase tööstusharuga, võttes arvesse ka väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate huve, kehtestama riiklikud poliitikaraamistikud, milles esitatakse nende riikide eesmärgid alternatiivkütuste turu arendamiseks, sealhulgas vajaliku taristu kasutuselevõtuks. Vajaduse korral peaksid liikmesriigid konsultatsioonide või ühiste poliitikaraamistike kaudu tegema piirkondlikul või makropiirkondlikul tasandil koostööd teiste naaberliikmesriikidega, eriti siis, kui on vaja tagada alternatiivkütuste taristuga kaetuse piiriülene järjepidevus või ehitada riigipiiride lähedusse uus taristu, mis hõlmaks erinevaid mittediskrimineerivaid juurdepääsuvõimalusi laadimispunktidele ja tanklatele. Kõnealuste riiklike poliitikaraamistike koordineerimist ja nende sidusust liidu tasandil peaks toetama koostöö liikmesriikide vahel ning komisjonipoolne hindamine ja aruandlus. I lisas sätestatud liikmesriikide aruandluse hõlbustamiseks peaks komisjon vastu võtma mittesiduvad suunised.

(11) Kõigi transpordiliikide pikaajaliste energiavajaduste arvestamiseks on vaja koordineeritud lähenemist. Poliitika peaks eelkõige põhinema alternatiivkütuste kasutamisel, keskendudes iga transpordiliigi konkreetsetele vajadustele. Liikmesriikide riiklike poliitikaraamistike välja töötamisel tuleks arvesse võtta asjaomase liikmesriigi territooriumil olevate eri transpordiliikide vajadusi, kaasa arvatud nende transpordiliikide vajadusi, mille jaoks fossiilkütuste alternatiivid on piiratud kättesaadavusega.

(12) Komisjon peaks lihtsustama liikmesriikide riiklike poliitikaraamistike arendamist ja rakendamist teabevahetuse ja parimate tavade vahendamisega liikmesriikide vahel.

(13) Selleks et edendada alternatiivkütuseid ja arendada asjaomast taristut, võivad riiklikud poliitikaraamistikud koosneda mitmest kavast, strateegiast või muust kavandamisdokumendist, mida arendatakse eraldi või integreeritult või muus vormis ning liikmesriigi valitud administratiivsel tasemel.

(14) Liidu ja liikmesriigi alternatiivkütuste taristu toetamise meetmeid tuleks kohaldada riiklike poliitikaraamistikega hõlmatud kütuste suhtes, et avaliku sektori toetus keskenduks siseturu kooskõlastatud arendamisele alternatiivkütustel töötavatel sõidukitel ja laevadel põhineva üleliidulise liikuvuse suunas.

(15) Käesoleva direktiivi mõte ei ole tekitada liikmesriikidele või piirkondlikele ja kohalikele asutustele täiendavat finantskoormust. Liikmesriikidel peaks olema võimalik käesoleva direktiivi rakendamisel kasutada laia regulatiivsete ja mitteregulatiivsete stiimulite ja meetmete valikut tihedas koostöös eraettevõtjatega, kes peaksid täitma alternatiivkütuste taristu arendamise toetamisel keskset rolli.

(16) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1316/2013 ([1]) kohaselt on uute tehnoloogiate ja innovatsiooni arendamine, eelkõige seoses transpordi CO_2-heite vähendamisega, kõlblik saama liidu rahalist abi. Nimetatud määrus näeb lisaks ette täiendavate rahastamisvahendite eraldamist tegevustele, mille puhul kasutatakse vähemalt kahe hõlmatud sektori (nimelt transport, energia ja telekommunikatsioon) vahelist koostoimet. Lisaks aitab Euroopa ühendamise rahastu koordineerimiskomitee komisjonil koordineerida tööprogramme, mille eesmärk on võimaldada mitut sektorit hõlmavaid projektikonkursse, et nende sektorite vahelist võimalikku koostoimet maksimaalselt ära kasutada. Euroopa ühendamise rahastu peaks seetõttu alternatiivkütuste taristu kasutuselevõtule kaasa aitama.

(17) Alternatiivkütuseid kasutavate sõidukite ja vastava taristuga seotud teadus- ja arendustegevust toetatakse ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1291/2013 ([2]) loodud raamprogrammist „Horisont 2020", eelkõige ühiskondlike väljakutsetega seotud eesmärgi „Nutikas, keskkonnahoidlik ja integreeritud transport" raames. Kõnealune konkreetne rahastamisallikas peaks samuti kaasa aitama alternatiivkütuste taristu arendamisele ja seda tuleks igakülgselt kaaluda lisavõimalusena jätkusuutliku liikuvuse tagamiseks kõikjal liidu turul.

(18) Selleks et käivitada investeeringud säästvasse transporti ning toetada alternatiivkütuste taristu ulatusliku võrgustiku kasutuselevõttu liidus, peaksid komisjon ja liikmesriigid toetama riiklikke ja piirkondlikke arengumeetmeid kõnealuses valdkonnas. Nad peaksid soodustama heade tavade vahetamist alternatiivkütuste taristu kasutuselevõtu ja majandamise valdkonnas kohalike ja piirkondlike algatuste vahel ning sellel eesmärgil peaksid nad edendama Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide, eelkõige Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Ühtekuuluvusfondi kasutamist.

(19) Alternatiivkütuste taristu toetamise meetmeid tuleks rakendada Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELi toimimise leping) sätestatud riigiabi eeskirjade põhimõtete kohaselt. Liikmesriigid võivad pidada vajalikuks toetada käesolevast direktiivist mõjutatud ettevõtjaid kooskõlas kehtivate riigiabi eeskirjadega. Viivitamata tuleks hinnata kõiki komisjonile teatatud riiklikke alternatiivkütuste taristu toetamise meetmeid.

(20) Üleeuroopalise transpordivõrgu (TEN-T) suunistes tunnistatakse, et alternatiivkütustega saab vähemalt osaliselt asendada fossiilseid naftaallikaid transpordi energiaga varustamisel ning aidata kaasa transpordi CO_2-heite vähendamisele ja transpordisektori keskkonnatoime parandamisele. TEN-T suunistes nõutakse uute tehnoloogiate ja innovatsiooni suhtes, et TEN-T peab võimaldama vähendada kõigi transpordiliikide CO_2-heidet, soodustades energiatõhusust ning alternatiivsete jõuseadmete kasutamist ning asjakohase taristu rajamist. TEN-T suunistes nõutakse samuti, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1315/2013 ([3]) rajatud põhivõrgu („TEN-T

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1316/2013, millega luuakse Euroopa ühendamise rahastu, muudetakse määrust (EL) nr 913/2010 ja tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 680/2007 ja (EÜ) nr 67/2010 (ELT L 348, 20.12.2013, lk 129).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1291/2013, millega luuakse teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020" aastateks 2014–2020 ning tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1982/2006/EÜ (ELT L 347, 20.12.2013, lk 104).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1315/2013 üleeuroopalise transpordivõrgu arendamist käsitlevate liidu suuniste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 661/2010/EL (ELT L 348, 20.12.2013, lk 1).

põhivõrk") sisevee- ja meresadamad, lennujaamad ja maanteed pakuksid võimalust kasutada alternatiivkütuseid. TEN-T rahastamisvahendi Euroopa ühendamise rahastus on kõnealuste uute tehnoloogiate ja innovatsiooni, sealhulgas puhaste alternatiivkütuste taristu põhivõrgus kasutuselevõttu käsitatud toetuskõlblikuna. Lisaks antakse puhaste alternatiivkütuste kasutuselevõtu puhul laiemas üldises võrgus Euroopa ühendamise rahastust finantsabi hangete ja rahastamisvahendite kaudu, näiteks projektivõlakirjade vormis.

(21) Biokütused, nagu on määratletud direktiivis 2009/28/EÜ, on praegu kõige olulisem alternatiivkütuste liik, mille osakaal liidu transpordis tarbitud kütuste kogumahus oli 2011. aastal 4,7 %. Biokütused võivad samuti kaasa aidata CO_2-heite olulisele vähendamisele, kui neid toodetakse säästvalt. Nendest saaks puhast energiat kõigi transpordiliikide jaoks.

(22) Alternatiivkütuste taristu ebaühtlane arendamine liidus takistab mastaabisäästu saavutamist pakkumise poolel ja üleliidulist liikuvust nõudluse poolel. Tuleb rajada uued taristuvõrgud, näiteks elektri, maagaasi (veeldatud ja surumaagaas) ja vajaduse korral vesiniku jaoks. Oluline on tunnistada iga kütusetehnoloogia ja seonduvate taristute erisuguseid arenguetappe, sealhulgas ärimudelite küpsust erainvestorite jaoks ning alternatiivkütuste kättesaadavust ja kasutajate heakskiitu. Tuleks tagada tehnoloogianeutraalsus ning riiklikes poliitikaraamistikes tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta alternatiivkütuste turu arengu toetamise nõuet. Lisaks tuleks riiklike poliitikaraamistike väljatöötamisel arvestada rahvastikutihedust ja geograafilist eripära.

(23) Elektrienergial on potentsiaal suurendada sõidukite energiatõhusust ja vähendada transpordi CO_2-heidet. See on vältimatu energiaallikas elektrisõidukite, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2007/46/EÜ ([1]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 168/2013 ([2]) osutatud L-kategooria sõidukite kasutuselevõtuks, mille tulemusel võib linna- ja eeslinnaasumites ja teistel tiheasustusaladel paraneda õhukvaliteet ja väheneda müra. Liikmesriigid peaksid tagama, et üldkasutatavaid laadimispunkte ehitatakse piisaval alal, et võimaldada elektrisõidukite liikumist vähemalt linna-ja eeslinnaasumites ja teistel tiheasustusaladel ning vajaduse korral liikmesriikide määratud võrkudes. Tuleks kindlaks määrata selliste laadimispunktide arv, võttes arvesse hinnangulist registreeritud elektrisõidukite arvu 2020. aasta lõpuks igas liikmesriigis. Orienteeruvalt peaks piisav keskmine laadimispunktide arv olema vähemalt üks laadimispunkt iga kümne sõiduki kohta, võttes samuti arvesse sõidukite tüüpi, laadimistehnoloogiat ja juurdepääsetavaid eraomandis olevaid laadimispunkte. Tuleks rajada piisav arv üldkasutatavaid laadimispunkte, eelkõige ühistranspordijaamadesse, nagu sadamate reisiterminalid, lennujaamad ja raudteejaamad. Elektrisõidukite eraomanikud sõltuvad suurel määral juurdepääsust üldkasutatavates (nt korterelamute, büroo- või ärihoonete) parklates asuvatele laadimispunktidele. Riigiasutused peaksid võtma meetmeid selliste sõidukikasutajate abistamiseks, tagades, et kinnisvaraarendajad ja -haldajad looksid asjakohased taristud, kus oleks piisaval arvul elektrisõidukite laadimispunkte.

(24) Liikmesriigid peaksid tagama, et mootorsõidukite elektriga varustamiseks luuakse üldkasutatav taristu. Selleks et määrata oma riiklikes poliitikaraamistikes kindlaks üldkasutatavate laadimispunktide vajalik arv, peaks liikmesriikidel olema võimalik arvesse võtta nende territooriumil juba olemas olevaid üldkasutatavaid laadimispunkte ja nende tehnilisi kirjeldusi ning teha otsus keskendumiseks tava- või kiirlaadimispunktide kasutuselevõtule.

(25) Elektritransport on kiiresti arenev valdkond. Praegune laadimisliideste tehnoloogia sisaldab kaabliühendusi, aga tuleks arvesse võtta ka tuleviku liidesetehnoloogiaid, näiteks juhtmeta laadimise ning akude vahetuse tehnoloogiad. Õigusaktid peavad tagama tehnoloogilise innovatsiooni hõlbustamise. Käesolevat direktiivi tuleks seetõttu asjakohaselt ajakohastada, et võtta arvesse tuleviku tehnoloogia, näiteks juhtmeta laadimise ning akude vahetuse tehnoloogia standardeid.

(26) Üldkasutatav laadimispunkt või tankla võib hõlmata näiteks eraomanduses olevaid laadimispunkte või tanklaid või seadmeid, mis on üldsusele kättesaadavad registreerimiskaartide või -tasude eest, ühisauto kasutamise süsteemide laadimispunkte või tanklaid, mis annavad kolmandatest isikutest kasutajatele juurdepääsu abonemendi alusel, või laadimispunkte või tanklaid üldkasutatavates parklates. Laadimispunkte või tanklaid, mis võimaldavad erakasutajatele füüsilise juurdepääsu loa või abonemendi alusel, tuleks käsitada üldkasutatavate laadimispunktide või tanklatena.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT L 263, 9.10.2007, lk 1).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2013. aasta määrus (EL) nr 168/2013 kahe-, kolme- ja neljarattaliste sõidukite kinnituse ja turujärelevalve kohta (ELT L 60, 2.3.2013, lk 52).

(27) Elekter ja vesinik on atraktiivsed energiaallikad, mis sobivad eelkõige elektrisõidukite, vesinikkütuseelemendiga sõidukite ja L-kategooria sõidukite kasutuselevõtuks linna- ja eeslinnaasumites ja teistel tiheasustusaladel, mille tulemusel võib paraneda õhukvaliteet ja väheneda müra. Elektritranspordil on tähtis roll liidu ambitsioonikate 2020. aasta kliima- ja energiaeesmärkide saavutamisel. Direktiivis 2009/28/EÜ, mille liikmesriigid 5. detsembriks 2010 üle võtsid, kehtestatakse kõikidele liikmesriikidele kohustuslikud taastuvenergia osakaalu eesmärgid, et täita liidu eesmärk saavutada taastuvenergia osakaaluks 2020. aastaks vähemalt 20 % ja konkreetselt transpordisektoris kasutatava taastuvenergia osakaaluks 10 %.

(28) Kui see on tehniliselt ja rahaliselt põhjendatud, peaks elektrisõidukite laadimispunktides laadimisel kasutama arukaid arvestisüsteeme, et suurendada elektrisüsteemi stabiilsust, laadides akusid võrgust ajal, mil üldine elektrinõudlus on väike, ning võimaldades turvalist ja paindlikku andmekäitlust. Pikas perspektiivis võib see samuti võimaldada elektrisõidukitel kanda akudest elektrit võrku tagasi ajal, mil üldine elektrinõudlus on suur. Arukas arvestisüsteem, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2012/27/EL, ([1]) võimaldab esitada reaalaja-andmeid, mis on vajalikud võrgu stabiilsuse tagamiseks ning laadimisteenuse mõistliku kasutamise soodustamiseks. Arukad arvestisüsteemid võimaldavad saada täpset ja läbipaistvat teavet laadimisteenuste hinna ja kättesaadavuse kohta, seeläbi soodustades laadimist tippkoormusevälisel ajal, mil üldine elektrinõudlus on väike ja energiahind on madal. Arukate arvestisüsteemide kasutamine optimeerib laadimist ning see on kasulik elektrisüsteemile ja tarbijatele.

(29) Elektrisõidukite laadimispunktide puhul, mis ei ole üldkasutatavad, peaksid liikmesriigid seadma eesmärgiks uurida, kas tehniliselt ja rahaliselt on võimalik saavutada sünergiat arukate arvestite kasutuselevõtu kavadega, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/72/EÜ ([2]) I lisa punktist 2. Jaotusvõrguettevõtjatel on oluline roll seoses laadimispunktidega. Oma ülesannete täitmisel peaksid jaotusvõrguettevõtjad, kellest mõned võivad olla osa laadimispunkte omavast või käitavast vertikaalselt integreeritud ettevõtjast, tegema mittediskrimineerivat koostööd teiste laadimispunktide omanike või käitajatega, eelkõige jagades süsteemile tõhusa juurdepääsu ja kasutamise jaoks vajalikku teavet.

(30) Elektrisõidukite taristu arendamisel peaks kõnealuse taristu ja elektrisüsteemi vastastikune mõju ning liidu elektripoliitika olema kooskõlas direktiiviga 2009/72/EÜ kehtestatud põhimõtetega. Elektrisõidukite laadimispunktide rajamine ja käitamine peaks toimuma konkurentsipõhisel turul, millele on juurdepääs kõikidel laadimistaristute rajamisest või käitamisest huvitatud isikutel.

(31) Liidu elektritarnijate juurdepääs laadimispunktidele ei tohi piirata direktiivi 2009/72/EÜ artiklis 44 sätestatud erandite kohaldamist.

(32) Komisjon andis 2010. aastal Euroopa standardiorganisatsioonidele volituse (M468) anda välja uued standardid või vaadata läbi olemasolevad, et tagada laadimispunkti ja sõiduki laadimisseadme vaheline koostalitlusvõime ja ühenduvus. CEN/CENELEC lõi töörühma, kes avaldas 2011. aasta oktoobris aruande. Kuigi aruandes on mitmeid soovitusi, ei saavutatud ühe standardliidese valimisel üksmeelt. Seepärast on vaja täiendavaid poliitikameetmeid, et leida litsentsivaba lahendus, mis tagaks koostalitlusvõime kogu liidus.

(33) Elektrisõidukite laadimise liides võib sisaldada mitut pistikupesa või pistikut, kui üks neist on vastavuses käesolevas direktiivis sätestatud tehniliste kirjeldustega, et võimaldada mitmestandardilist laadimist. Siiski ei tohiks käesolevas direktiivis üleliiduliste tavaliste ühenduste (2. tüüpi ja „Combo 2"-tüüpi) valik kahjustada liikmesriike, kes on juba investeerinud laadimispunktide muude standardtehnoloogiate kasutamisse, ega mõjutada olemasolevaid laadimispunkte enne käesoleva direktiivi jõustumist. Enne käesoleva direktiivi jõustumist kasutusel olevaid elektrisõidukeid peab olema võimalik laadida, isegi kui neid tuleb laadida laadimispunktides, mis ei vasta käesolevas direktiivis sätestatud tehnilistele kirjeldustele. Tava- ja kiirlaadimispunktide seadmete valik peaks vastama riiklikul tasemel kehtivatele spetsiaalsetele ohutusnõuetele.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/27/EL, milles käsitletakse energiatõhusust, muudetakse direktiive 2009/125/EÜ ja 2010/30/EL ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2004/8/EÜ ja 2006/32/EÜ (ELT L 315, 14.11.2012, lk 1).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

(34) Kaldaäärsed elektrirajatised võivad varustada mere- ja siseveetransporti puhta elektriga, eriti mere- ja siseveesadamates, kus on probleeme õhukvaliteedi või müratasemega. Kaldaäärne elekter võib aidata kaasa mere- ja siseveelaevade keskkonnamõju vähendamisele.

(35) Kaldaäärse elektritoite standardimine ei tohiks takistada enne käesoleva direktiivi jõustumist kasutusel olevate süsteemide kasutamist. Liikmesriigid peaksid eelkõige lubama olemasolevate süsteemide hooldust ja ajakohastamist eesmärgiga tagada nende tõhus kasutamine kogu kasutusea vältel, nõudmata täielikku vastavust käesoleva direktiiviga sätestatud tehnilistele kirjeldustele.

(36) Lennujaamades seisvate lennukite elektritoide võib vähendada kütusekulu ja müra, parandada õhukvaliteeti ja vähendada kliimamuutuste mõju. Liikmesriigid peaksid seega tagama, et lennujaamadesse elektritoite paigaldamise vajadust võetakse arvesse nende riiklikes poliitikaraamistikes.

(37) Vesinikkütusega mootorsõidukite, sealhulgas vesinikkütusega L-kategooria sõidukite turuosa on praegu väga väike, kuid vesinikkütusega mootorsõidukite ulatuslikuma kasutuselevõtu võimaldamiseks on oluline piisava vesinikutanklate taristu rajamine.

(38) Need liikmesriigid, kes otsustavad lisada oma riiklikesse poliitikaraamistikesse vesinikutanklad, peaksid tagama üldkasutatava taristu rajamise mootorsõidukite varustamiseks vesinikuga, et tagada vesinikkütusega mootorsõidukite liikumine liikmesriikide määratud võrkudes. Asjakohasel juhul tuleks arvesse võtta piiriüleseid ühendusi eesmärgiga võimaldada vesinikkütusega mootorsõidukite liikumist kogu liidus.

(39) Maagaasil töötavate sõidukite jaoks on liidus praegu umbes 3 000 tanklat. Tanklaid võiks juurde rajada ja varustada olemasolevast hästi välja arendatud piirkonnast, mis hõlmab liidu maagaasi jaotusvõrku, tingimusel et gaasi kvaliteet on praegustes ja kõrgtehnoloogilistes gaasisõidukites kasutamiseks sobiv. Olemasolevat maagaasi jaotusvõrku võiks täiendada kohalikud tanklad, kus kasutatakse kohapeal toodetud biometaani.

(40) Ühine maagaasi taristu nõuab ühiseid tehnilisi kirjeldusi selle paigaldistele ja gaasi kvaliteedile. Liidus kasutatava maagaasi kvaliteet sõltub selle päritolust, selle koostisosadest, näiteks maagaasiga segatud biometaan, ning maagaasi käitlemise viisist jaotusvõrgustikus. Seetõttu võib tehniliste näitajate kõikumine takistada mootorite optimaalset kasutamist ja vähendada nende energiatõhusust. Seoses sellega töötab tehnilise komitee CEN/TC 408 projektikomisjon välja kvaliteedinäitajaid transpordis kasutatava maagaasi jaoks ning biometaani suunamiseks maagaasivõrku.

(41) Liikmesriigid peaksid oma riiklike poliitikaraamistikega tagama, et rajatakse piisav hulk üldkasutatavaid tanklaid mootorsõidukite varustamiseks gaasilises olekus surumaagaasi või surubiometaaniga, mille eesmärk on tagada, et surumaagaasi kasutavad mootorsõidukid saaksid liikuda linna-ja eeslinnaasumites ja teistel tiheasustusaladel, ning kogu liidu ulatuses, vähemalt olemasoleva TEN-T põhivõrgu piires. Mootorsõidukite surumaagaasi võrgustike loomisel peaksid liikmesriigid tagama üldkasutatavate tanklate rajamise, võttes arvesse surumaagaasi kasutavate mootorsõidukite minimaalse sõiduulatuse. Hinnanguliselt peaks tanklatevaheline kaugus olema keskmiselt 150 km. Turu toimimise ja koostalitlusvõime tagamiseks peaksid kõik mootorsõidukite surumaagaasi tanklad pakkuma sellise kvaliteediga gaasi, mis on vajalik olemasolevate ja kõrgtehnoloogiliste surumaagaasisõidukite kasutamiseks.

(42) Veeldatud maagaas on laevadele atraktiivne alternatiivkütus, sest väävliheite kontrolli piirkondades (SO_x Emission Control Areas) tuleb vähendada laevakütuste väävlisisaldust ja see käib poolte Euroopa lähimereveolaevade kohta, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2012/33/EL [1]. Mere- ja siseveesadamate veeldatud maagaasi tanklate põhivõrk peaks olema kättesaadav vähemalt vastavalt 2025. ja 2030. aasta lõpuks. Veeldatud maagaasi tanklate hulka kuuluvad muu hulgas veeldatud maagaasi terminalid, mahutid, teisaldatavad konteinerid, punkerlaevad ja praamid. Esialgne keskendumine põhivõrgule ei tohiks välistada võimalust, et pikemas perspektiivis tehakse veeldatud maagaas kättesaadavaks ka põhivõrku mittekuuluvates sadamates, eriti neis, mis on

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiiv 2012/33/EL, millega muudetakse nõukogu direktiivi 1999/32/EÜ seoses laevakütuste väävlisisaldusega (ELT L 327, 27.11.2012, lk 1).

olulised laevadele, mis ei tegele transpordiga. Otsus veeldatud maagaasi tanklate asukoha kohta sadamates tuleks teha kulude ja tulude analüüsi põhjal, sealhulgas hinnates keskkonnakasu. Samuti tuleks arvesse võtta kohaldatavaid ohutussätteid. Käesolevas direktiivis ette nähtud veeldatud maagaasi taristu kasutuselevõtt ei tohiks takistada teiste võimalike energiatõhusate alternatiivkütuste arendamist.

(43) Komisjon ja liikmesriigid peaksid püüdma muuta 26. mail 2000. aastal Genfis sõlmitud ohtlike kaupade rahvusvahelise siseveetranspordi Euroopa kokkulepet koos muudatustega (ADN), et võimaldada veeldatud maagaasi suuremahulist vedu siseveeteedel. Sellega kaasnevaid muudatusi tuleks kohaldada transpordi suhtes kogu liidu territooriumil, kohandades Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/68/EÜ ([1]) III lisa jaotist III.1. Vajaduse korral tuleks muuta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/87/EÜ, ([2]) et võimaldada veeldatud maagaasi tõhusat ja ohutut kasutamist siseveelaevade käiturites. Muudatusettepanekud ei tohiks olla vastuolus ADNi sätetega, mida kohaldatakse liidu territooriumil direktiivi 2008/68/EÜ III lisa jaotise III.1 kohaselt.

(44) Liikmesriigid peaksid tagama hoidlate ja veeldatud maagaasi tanklate vahelise asjakohase jaotussüsteemi. Maanteetranspordi puhul on oluline veeldatud maagaasi vedavate paakautode laadimispunktide kättesaadavus ja geograafiline asukoht, et arendada välja majanduslikult jätkusuutlik veeldatud maagaasil põhinev liikuvus.

(45) Veeldatud maagaas, sealhulgas veeldatud biometaan, võib olla ka kulutasuv tehnoloogia võimaldades raskeveokitel järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 595/2009 ([3]) osutatud Euro VI normide rangeid saasteaineheidete piirmäärasid.

(46) TEN-T põhivõrk peaks olema veeldatud maagaasi taristu kasutuselevõtu aluseks, kuna see hõlmab peamisi liiklusvoogusid ja võimaldab võrgust kasu saada. Raskeveokite veeldatud maagaasi võrgustike kasutuselevõtul peaksid liikmesriigid tagama üldkasutatavate tanklate rajamise vähemalt olemasoleva TEN-T põhivõrgu ulatuses, võttes arvesse veeldatud maagaasi kasutavate raskeveokite minimaalse sõiduulatuse. Hinnanguliselt peaks tanklatevaheline kaugus olema keskmiselt 400 km.

(47) Veeldatud maagaasi ja surumaagaasi tanklate kasutuselevõtmine peaks olema piisaval määral kooskõlas TEN-T põhivõrgu rakendamisega.

(48) Piisav arv veeldatud maagaasi ja surumaagaasi üldkasutatavaid tanklaid peaks olema rajatud hiljemalt 31. detsembriks 2025 vähemalt selleks kuupäevaks olemas oleva TEN-T põhivõrgu ulatuses ning pärast seda kuupäeva TEN-T põhivõrgu muudes osades, mis on tehtud sõidukitele juurdepääsetavaks.

(49) Kuna mootorsõidukikütuste liigid aina mitmekesistuvad ja kodanike liikuvus liidu maanteedel kasvab pidevalt, tuleb sõidukite kasutajad varustada selge ja kergesti arusaadava teabega tanklates saada olevate kütuste kohta ning nende sõiduki sobivuse kohta eri kütuste või laadimispunktidega, mida liidu turul pakutakse, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/30/EÜ ([4]) kohaldamist. Liikmesriikidel peaks olema võimalik otsustada rakendada selliseid teavitusmeetmeid ka kasutusel olevate sõidukite suhtes.

(50) Kui asjaomasel alternatiivkütusel puudub Euroopa standard, tuleks liikmesriikidel lubada kasutada teisi standardeid kasutaja teavitamiseks ja märgistuseks.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta direktiiv 2008/68/EÜ ohtlike kaupade siseveo kohta (ELT L 260, 30.9.2008, lk 13).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/87/EÜ, millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 82/714/EMÜ (ELT L 389, 30.12.2006, lk 1).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta määrus (EÜ) nr 595/2009, mis käsitleb mootorsõidukite ja mootorite tüübikinnitust seoses raskeveokite heitmetega (Euro VI) ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 715/2007 ja direktiivi 2007/46/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 80/1269/EMÜ, 2005/55/EÜ ja 2005/78/EÜ (ELT L 188, 18.7.2009, lk 1).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/30/EÜ, millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ seoses bensiini, diislikütuse ja gaasiõli spetsifikatsioonidega ja kehtestatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve ja vähendamise mehhanism ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 1999/32/EÜ seoses siseveelaevades kasutatava kütuse spetsifikatsioonidega ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 93/12/EMÜ (ELT L 140, 5.6.2009, lk 88).

(51) Lihtsal ja kergesti võrreldaval teabel erinevate kütuste hindade kohta võib olla sõidukite kasutajatele oluline roll turul saada olevate üksikute kütuste suhtelise maksumuse paremal hindamisel. Seetõttu võib teabe eesmärgil tanklas hindade, eelkõige maagaasi ja vesiniku hindade kuvamisel tuua välja võrdluse tavapäraste kütustega, näiteks „vastab ühele liitrile bensiinile".

(52) Kuna mootorsõidukikütuste liigid aina mitmekesistuvad, tuleb sõidukite kasutajaid teavitada käesoleva direktiiviga hõlmatud alternatiivkütuste üldkasutatavate tanklate või laadimispunktide geograafilisest asukohast. Seega, kui ettevõtjad või veebisaidid esitavad selle teabe, siis peaksid seda saama avalikult ja mittediskrimineerivalt kasutada kõik kasutajad.

(53) Faktidel põhineva poliitika kujundamiseks kõikidel tasanditel on eriti tähtis koguda parimaid tavasid ja koordineeritud andmeid seiretegevusega, näiteks keskkonnasõbralike sõidukite portaali ja Euroopa elektritranspordi vaatluskeskuse abil.

(54) Aruka transpordisüsteemi osana peaksid liiklus- ja reisiteabe teenused hõlmama vajaduse korral olulist teavet laadimispunktide ja tanklate kättesaadavuse kohta ja mis tahes muud liiduülese liikuvuse jaoks vajalikku teavet.

(55) Selleks et tagada käesoleva direktiivi sätete kohandamine turu ja tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte tanklate ja laadimispunktide tehniliste kirjelduste ja asjakohaste standardite kohta. On eriti oluline, et komisjon järgiks oma ettevalmistava töö käigus oma tavapärast praktikat ning viiks läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

(56) Rahvusvaheline Mereorganisatsioon (IMO) töötab välja ühtsed ja rahvusvaheliselt tunnustatud ohutus- ja keskkonnanõuded meretranspordi jaoks. Meretranspordi üleilmset olemust arvestades tuleks vältida vastuolu rahvusvaheliste standarditega. Seetõttu peaks liit tagama, et käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud meretranspordi tehnilised kirjeldused oleksid kooskõlas IMO vastu võetud rahvusvaheliste eeskirjadega.

(57) Laadimispunktide ja tanklate koostalitluse tehnilisi kirjeldusi tuleks Euroopa või rahvusvahelistes standardites täpsustada. Euroopa standardiorganisatsioonid peaksid võtma Euroopa standardid vastu kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1025/2012 ([1]) artikliga 10 ning need standardid peaksid põhinema kehtivatel rahvusvahelistel standarditel või vajaduse korral poolelioleval rahvusvahelisel standardimistööl. Veel vastu võtmata standardite puhul peaks töö aluseks olema väljatöötatavad standardid: veeldatud maagaasi laevakütuseks tarnimise süsteemide ja seadmete suunised (ISO/DTS 18683), maagaasi tanklaid — veeldatud maagaasi tanklad sõidukite jaoks — käsitlev standard (ISO/DIS 16924) ja maagaasi tanklaid — surumaagaasi tanklad sõidukite jaoks — käsitlev standard (ISO/DIS 16923). Komisjonil peaks olema õigus ajakohastada viiteid Euroopa või rahvusvahelistes standardites esitatud tehnilistele kirjeldustele delegeeritud õigusaktidega.

(58) Komisjon peaks käesoleva direktiivi kohaldamisel konsulteerima asjaomaste eksperdirühmadega, sealhulgas vähemalt tuleviku transpordikütuste Euroopa eksperdirühmaga, mis koosneb asjaomase majandusharu ja kodanikuühiskonna ekspertidest, ning samuti transpordi- ja keskkonnaekspertide ühisrühmaga, mis ühendab liikmesriikide eksperte.

(59) Komisjon moodustas Euroopa säästva laevanduse foorumi (ESSF) nimelise eksperdirühma, et aidata tal rakendada liidu meetmeid meretranspordi säästvuse valdkonnas. Euroopa säästva laevanduse foorumi raames loodi merenduse veeldatud maagaasi alarühm, millele on antud volitus teha nimetatud foorumile ettepanekuid laevakütusena kasutatava merenduse veeldatud maagaasi standardite või eeskirjade väljatöötamiseks, mis hõlmavad veeldatud maagaasi punkerdamise tehnilisi, käitamisega seotud, ohutuse, julgeoleku, väljaõppe ja keskkonnaga seotud

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1025/2012, mis käsitleb Euroopa standardimist ning millega muudetakse nõukogu direktiive 89/686/EMÜ ja 93/15/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 94/9/EÜ, 94/25/EÜ, 95/16/EÜ, 97/23/EÜ, 98/34/EÜ, 2004/22/EÜ, 2007/23/EÜ, 2009/23/EÜ ja 2009/105/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 87/95/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 1673/2006/EÜ (ELT L 316, 14.11.2012, lk 12).

aspekte. Samuti loodi tehniliste standardite väljatöötamise komisjon (CESTE), et tegeleda siseveelaevandust käsitlevate tehniliste standarditega. On eriti oluline, et enne veeldatud maagaasi punkerdamise nõudeid, sealhulgas selle ohutusaspekte, käsitlevate delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist järgiks komisjon oma tavapärast praktikat ja viiks läbi konsultatsioonid ekspertidega, sealhulgas Euroopa säästva laevanduse foorumiga ja standardite väljatöötamise Euroopa komisjoniga.

(60) Reini navigatsiooni keskkomisjon (CCNR) on rahvusvaheline organisatsioon, mis käsitleb kõiki siseveelaevanduse küsimusi. Doonau komisjon on rahvusvaheline valitsustevaheline organisatsioon Doonaul vaba laevaliikluse tagamiseks ja arendamiseks. On eriti oluline, et enne siseveelaevandust käsitlevate delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist järgiks komisjon oma tavapärast praktikat ja viiks läbi konsultatsioonid ekspertidega, sealhulgas Reini navigatsiooni keskkomisjoni ja Doonau komisjoniga.

(61) Kui eksperdirühmadena tegutsevad eksperdid arutavad käesoleva direktiiviga seotud küsimusi, mis ei puuduta direktiivi rakendamist või rikkumist, tuleks esitada Euroopa Parlamendile täielik sellekohane teave ja dokumentatsioon ning asjakohastel juhtudel kutse asjaomastel koosolekutel osalemiseks.

(62) Selleks et tagada käesoleva direktiivi rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused ühiste menetluste ja tehniliste kirjelduste sätestamiseks. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ([1]).

(63) Selleks, et tagada sellise kvaliteediga alternatiivsete transpordikütuste tarnimine, mida on vaja praegusel ja tulevasel tehnoloogial põhinevates mootorites kasutamiseks, ning keskkonnatoime kõrge tase seoses CO_2 ja teiste saasteainete heitkogustega, peaks komisjon tegema nende turuleviimise järelevalvet. Sellel eesmärgil peaks komisjon esitama vajalikud õiguslikud meetmed kütuste kvaliteedi ühtlustatud kõrge taseme tagamiseks kogu liidus.

(64) Selleks et saavutada alternatiivsete transpordikütuste võimalikult lai kasutamine, tagades tehnoloogilise neutraalsuse, ning edendada säästvat elektripõhist liikuvust kogu liidus, võib komisjon, kui ta peab asjakohaseks, võtta sobivaid meetmeid, näiteks võtta vastu tegevuskava teatises „Puhas energia ja transport: alternatiivkütuste Euroopa strateegia" sätestatud strateegia rakendamiseks. Sel eesmärgil võiks komisjon võtta arvesse iga turu vajadusi ja arengut liikmesriikides.

(65) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt edendada alternatiivkütuste turu ulatuslikku arengut, ei suuda liikmesriigid eraldi piisavalt saavutada, küll aga saab seda vajaduse tõttu võtta meede, mis rahuldaks nõudlust alternatiivkütustel töötavate sõidukite kriitilise massi ja Euroopa tööstuse kulutasuva arengu järele ning võimaldaks alternatiivkütustel töötavate sõidukite üleliidulist liikuvust, paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse ühine meetmete raamistik alternatiivkütuste taristu kasutuselevõtuks liidus, et vähendada transpordisüsteemi sõltuvust naftast ja leevendada transpordi keskkonnamõju. Käesolevas direktiivis on sätestatud alternatiivkütuste taristu, sealhulgas elektrisõidukite laadimispunktide ning maagaasi- (veeldatud ja surumaagaas) ja vesinikutanklate rajamise miinimumnõuded, mida tuleb rakendada liikmesriikide riiklike poliitikaraamistike selliste laadimispunktide ja tanklate ühiste tehniliste kirjelduste ning kasutaja teavitamise nõuete kaudu.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „alternatiivkütused" – kütused või energiaallikad, mida kasutatakse vähemalt osaliselt transpordi energiavarustuses fossiilsete naftaallikate asemel ja millel on potentsiaali aidata kaasa transpordi CO_2-heite vähendamisele ja transpordisektori keskkonnatoime parandamisele. Need on muu hulgas järgmised:

   — elekter,

   — vesinik,

   — direktiivi 2009/28/EÜ artikli 2 punktis i määratletud biokütused,

   — sünteetilised ja parafiinkütused,

   — maagaas, sealhulgas biometaan, gaasilises olekus (surumaagaas) ja veeldatud olekus (veeldatud maagaas) ning

   — veeldatud naftagaas;

2) „elektrisõiduk" – sõiduk, mis on varustatud jõuseadmega, millel on vähemalt üks energiamuunduriga mitteperifeerne elektriseade koos elektrilise laetava energiasalvestussüsteemiga, mida saab väljastpoolt laadida;

3) „laadimispunkt" – liides, millega on võimalik laadida korraga ühte elektrisõidukit või vahetada korraga ühe elektrisõiduki aku;

4) „tavalaadimispunkt" – laadimispunkt, mis võimaldab edastada elektrisõidukile elektrit võimsusega kuni 22 kW, välja arvatud seadmed, mille toitevõimsus on 3,7 kW või väiksem, mis on paigaldatud eramajapidamisse või mille peamine ülesanne ei ole elektrisõidukite laadimine ja mis ei ole üldkasutatavad;

5) „kiirlaadimispunkt" – laadimispunkt, mis võimaldab edastada elektrisõidukile elektrit võimsusega üle 22 kW;

6) „kaldaäärne elektritoide" – kai ääres asuvate merelaevade või siseveelaevade varustamine maismaalt saadava elektriga standardliidese abil;

7) „üldkasutatav laadimispunkt või tankla" – alternatiivkütust pakkuv laadimispunkt või tankla, millele juurdepääsul ei diskrimineerita kasutajaid kusagil liidus. Mittediskrimineeriv juurdepääs võib hõlmata erinevaid autentimis-, kasutus- ja maksetingimusi;

8) „tankla" – rajatis, kus toimub kütusega, välja arvatud veeldatud maagaas, varustamine statsionaarse või liikuva seadme abil;

9) „veeldatud maagaasi tankla" – rajatis, kus toimub veeldatud maagaasiga varustamine statsionaarse või liikuva seadme, merel asuva seadme või muu süsteemi abil.

Artikkel 3

Riiklikud poliitikaraamistikud

1. Iga liikmesriik võtab vastu riikliku poliitikaraamistiku transpordisektori alternatiivkütuste turu arendamiseks ja asjaomase taristu kasutuselevõtuks. See sisaldab vähemalt järgmisi elemente:

— hinnang transpordisektori alternatiivkütuste turu praegusele olukorrale ja tulevasele arengule, pidades sealhulgas silmas nimetatud kütuste võimalikku samaaegset ja kombineeritud kasutamist, ning alternatiivkütuste taristu arengu kohta, käsitledes asjakohasel juhul piiriülest järjepidevust;

— artikli 4 lõigetega 1, 3 ja 5, artikli 6 lõigetega 1, 2, 3, 4, 6, 7 ja 8 ning kui see on kohaldatav, artikli 5 lõikega 1 ette nähtud riiklikud eesmärgid alternatiivkütuste taristu kasutuselevõtuks. Nimetatud riiklikud eesmärgid seatakse ja neid võib muuta riigisisesele, piirkondlikule ja üleliidulisele nõudlusele antud hinnangu põhjal, tagades sealjuures käesolevas direktiivis sätestatud taristu miinimumnõuete täitmise;

— meetmed, mis on vajalikud riiklikus poliitikaraamistikus seatud eesmärkide saavutamise tagamiseks;

— meetmed, mis võivad edendada alternatiivkütuste taristu kasutuselevõttu avaliku transporditeenuse osutamisel;

— linna- ja eeslinnaasumite ja teiste tiheasustusalade ja võrgustike kindlaksmääramine, mis varustatakse vastavalt turuvajadustele üldkasutatavate laadimispunktidega artikli 4 lõike 1 kohaselt;

— linna- ja eeslinnaasumite ja teiste tiheasustusalade ja võrgustike kindlaksmääramine, mis varustatakse vastavalt turuvajadustele surumaagaasi tanklatega artikli 6 lõike 7 kohaselt;

— hinnang veeldatud maagaasi tanklate rajamise vajadusele väljaspool TEN-T põhivõrku asuvates sadamates;

— hinnang lennujaamades seisvate lennukite elektritoite paigaldamise vajadusele.

2. Liikmesriigid tagavad, et riiklikes poliitikaraamistikes võetakse arvesse nende territooriumil olevate eri transpordiliikide vajadusi, kaasa arvatud nende transpordiliikide vajadusi, mille jaoks fossiilkütuste alternatiivid on piiratud.

3. Riiklikes poliitikaraamistikes võetakse asjakohaselt arvesse piirkondlike ja kohalike omavalitsuste ning asjaomaste sidusrühmade huve.

4. Vajaduse korral teevad liikmesriigid konsultatsioonide või ühiste poliitikaraamistike kaudu koostööd, et tagada käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks vajalike meetmete sidusus ja kooskõla.

5. Alternatiivkütuste taristu toetamise meetmeid rakendatakse ELi toimimise lepingus sätestatud riigiabi eeskirjade põhimõtete kohaselt.

6. Riiklikud poliitikaraamistikud peavad olema kooskõlas liidu kehtivate keskkonna- ja kliimakaitsealaste õigusaktidega.

7. Liikmesriigid teavitavad komisjoni oma riiklikest poliitikaraamistikest hiljemalt 18. novembriks 2016.

8. Komisjon avaldab ja ajakohastab riiklike poliitikaraamistike alusel regulaarselt teavet iga liikmesriigi poolt seatud riiklike eesmärkide kohta seoses järgmisega:

— üldkasutatavate laadimispunktide arv;

— veeldatud maagaasi tanklad mere- ja siseveesadamates;

— üldkasutatavad veeldatud maagaasi tanklad mootorsõidukite jaoks;

— üldkasutatavad surumaagaasi tanklad mootorsõidukite jaoks.

Kui see on asjakohane, avaldatakse ka järgmine teave:

— üldkasutatavad vesinikutanklad;

— kaldaäärse elektritoite taristu mere- ja siseveesadamates;

— lennujaamades seisvate lennukite elektritoite taristu.

9. Komisjon abistab liikmesriike riiklikest poliitikaraamistikest aru andmisel artikli 10 lõikes 4 osutatud suuniste abil, hindab riiklike poliitikaraamistike sidusust liidu tasandil ning abistab liikmesriike käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud koostööprotsessis.

Artikkel 4

Transpordi varustamine elektriga

1. Liikmesriigid tagavad oma riiklike poliitikaraamistike kaudu, et 31. detsembriks 2020 rajatakse piisav hulk üldkasutatavaid laadimispunkte, et tagada elektrisõidukite liikumise võimalus vähemalt linna- ja eeslinnaasumites ja teistel tiheasustusaladel ning vajaduse korral liikmesriikide määratud võrkudes. Laadimispunktide arvu väljaselgitamisel võetakse muu hulgas arvesse liikmesriikide riiklikes poliitikaraamistikes märgitud registreeritud elektrisõidukite hinnangulist arvu 2020. aasta lõpuks ning komisjoni koostatud parimaid tavasid ja soovitusi. Kui see on asjakohane, võetakse arvesse erivajadusi seoses üldkasutatavate laadimispunktide rajamisega ühistranspordijaamadesse.

2. Komisjon hindab lõikes 1 sätestatud nõuete täitmist ja vajaduse korral esitab käesoleva direktiivi muutmise ettepaneku, võttes arvesse elektrisõidukite turu arengut, et tagada hiljemalt 31. detsembriks 2025 täiendavate üldkasutatavate laadimispunktide rajamine igas liikmesriigis vähemalt TEN-T põhivõrgus, linna- ja eeslinnaasumites ja teistel tiheasustusaladel.

3. Liikmesriigid võtavad oma riiklikes poliitikaraamistikes meetmeid, et julgustada ja edendada niisuguste laadimispunktide kasutuselevõttu, mis ei ole üldkasutatavad.

4. Liikmesriigid tagavad, et alates 18. novembrist 2017 elektrisõidukite jaoks kasutusele võetud või ajakohastatud tavalaadimispunktid (välja arvatud juhtmevabad või induktiivlaadimispunktid) vastavad vähemalt II lisa punktis 1.1 toodud tehnilistele kirjeldustele ja riiklikul tasemel kehtivatele eriohutusnõuetele.

Liikmesriigid tagavad, et alates 18. novembrist 2017 elektrisõidukite jaoks kasutusele võetud või ajakohastatud kiirlaadimispunktid (välja arvatud juhtmevabad või induktiivlaadimispunktid) vastavad vähemalt II lisa punktis 1.2 toodud tehnilistele kirjeldustele.

5. Liikmesriigid tagavad, et nad hindavad oma riiklikes poliitikaraamistikes sisevee- ja meresadamates viibivate siseveelaevade ja merelaevade vajadust kaldaäärse elektritoite järele. Nimetatud kaldaäärne elektritoide rajatakse esmajärjekorras TEN-T põhivõrgu sadamates ning teistes sadamates 31. detsembriks 2025, välja arvatud juhul, kui puudub nõudlus ja kulud on kasuga, sealhulgas keskkonnakasuga võrreldes ebaproportsionaalsed.

6. Liikmesriigid tagavad, et meretranspordi jaoks alates 18. novembrist 2017 kasutusele võetud või ajakohastatud kaldaäärse elektritoite paigaldised vastavad II lisa punktis 1.7 toodud tehnilistele kirjeldustele.

7. Kui see on tehniliselt teostatav ja majanduslikult põhjendatud, tuleb elektrisõidukite üldkasutatavates laadimispunktides laadimisel kasutada direktiivi 2012/27/EL artikli 2 punktis 28 määratletud arukaid arvestisüsteeme ja järgida nimetatud direktiivi artikli 9 lõikes 2 sätestatud nõudeid.

8. Liikmesriigid tagavad, et üldkasutatavate laadimispunktide käitajad võivad vabalt valida, milliselt liidu elektritarnijalt tema nõusolekul elektrit osta. Laadimispunktide käitajatel lubatakse lepingu alusel osutada klientidele elektrisõidukite laadimise teenust, sealhulgas muude teenuseosutajate nimel ja huvides.

9. Kõik üldkasutatavad laadimispunktid võimaldavad elektrisõidukite kasutajatele ka ühekordset laadimisvõimalust ilma asjaomase elektritarnija või käitajaga lepingut sõlmimata.

10. Liikmesriigid tagavad, et üldkasutatavate laadimispunktide käitajate nõutavad hinnad on mõistlikud, lihtsalt ja selgelt võrreldavad, läbipaistvad ja mittediskrimineerivad.

11. Liikmesriigid tagavad, et jaotusvõrguettevõtjad teevad mittediskrimineerivat koostööd kõigi isikutega, kes paigaldavad või käitavad üldkasutatavaid laadimispunkte.

12. Liikmesriigid tagavad, et õigusraamistik lubab sõlmida lepingu laadimispunktile elektri tarnimiseks muu tarnijaga kui tarnija, kes tarnib laadimispunkti asukohas elektrit majapidamisele või hoonetele.

13. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1025/2012 kohaldamist, taotleb liit asjakohaste standardiorganisatsioonide kaudu Euroopa standardite väljatöötamist, mis sisaldavad üksikasjalikke tehnilisi kirjeldusi mootorsõidukite juhtmeta laadimise punktide ja akuvahetuse jaoks ning L-kategooria mootorsõidukite ja elektribusside laadimispunktide jaoks.

14. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 8 vastu delegeeritud õigusakte, et:

a) täiendada käesolevat artiklit ning II lisa punkte 1.3, 1.4, 1.5, 1.6 ja 1.8, selleks et nõuda loodavate või ajakohastatavate taristute vastavust tehnilistele kirjeldustele, mis sisalduvad käesoleva artikli lõike 13 kohaselt välja töötatavates Euroopa standardites, kui asjaomased Euroopa standardiorganisatsioonid on soovitanud vaid ühte tehnilist lahendust tehnilise kirjeldusega, mis on esitatud asjaomases Euroopa standardis;

b) ajakohastada II lisa punktis 1 osutatud tehnilistes kirjeldustes toodud viiteid standarditele, kui need standardid asendatakse uute versioonidega, mille on vastu võtnud asjaomased standardiorganisatsioonid.

On eriti oluline, et enne nende delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist järgiks komisjon oma tavapärast praktikat ja viiks läbi konsultatsioonid ekspertidega, sealhulgas liikmesriikide ekspertidega.

Kõnealustes delegeeritud õigusaktides sätestatakse vähemalt 24 kuu pikkused üleminekuperioodid enne seda, kui nendes sisalduvad tehnilised kirjeldused või nende muudatused muutuvad kasutusele võetava või ajakohastatava taristu suhtes siduvaks.

Artikkel 5

Maanteetranspordi varustamine vesinikuga

1. Liikmesriigid, kes otsustavad lisada oma riiklikesse poliitikaraamistikesse üldkasutatavad vesinikutanklad, tagavad hiljemalt 31. detsembriks 2025 piisava arvu vesinikutanklate kättesaadavuse, et tagada vesinikkütusega mootorsõidukite, sealhulgas vesinikkütuseelemendiga sõidukite liikumine kõnealuste liikmesriikide määratud võrkudes, sealhulgas asjakohasel juhul piiriülesed ühendused.

2. Liikmesriigid tagavad, et alates 18. novembrist 2017 kasutusele võetud või ajakohastatud üldkasutatavad vesinikutanklad vastavad II lisa punktis 2 toodud tehnilistele kirjeldustele.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 8 vastu delegeeritud õigusakte, et ajakohastada II lisa punktis 2 esitatud tehnilistes kirjeldustes nimetatud standardeid, kui need standardid asendatakse uute versioonidega, mille on vastu võtnud asjaomased standardiorganisatsioonid.

On eriti oluline, et enne nende delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist järgiks komisjon oma tavapärast praktikat ja viiks läbi konsultatsioonid ekspertidega, sealhulgas liikmesriikide ekspertidega.

Kõnealustes delegeeritud õigusaktides sätestatakse vähemalt 24 kuu pikkused üleminekuperioodid enne seda, kui nendes sisalduvad tehnilised kirjeldused või nende muudatused muutuvad kasutusele võetava või ajakohastatava taristu suhtes siduvaks.

Artikkel 6

Transpordi varustamine maagaasiga

1. Liikmesriigid tagavad oma riiklike poliitikaraamistike kaudu, et hiljemalt 31. detsembriks 2025 on meresadamates rajatud piisav arv veeldatud maagaasi tanklaid, et veeldatud maagaasi kasutavatel sisevee- või merelaevadel oleks võimalik liikuda kogu TEN-T põhivõrgus. Liikmesriigid teevad vajaduse korral koostööd naaberliikmesriikidega, et tagada, et TEN-T põhivõrk oleks piisavalt varustatud.

2. Liikmesriigid tagavad oma riiklike poliitikaraamistike kaudu, et hiljemalt 31. detsembriks 2030 on siseveesadamates rajatud piisav arv veeldatud maagaasi tanklaid, et veeldatud maagaasi kasutavatel sisevee- või merelaevadel oleks võimalik liikuda kogu TEN-T põhivõrgus. Liikmesriigid teevad vajaduse korral koostööd naaberliikmesriikidega, et tagada, et TEN-T põhivõrk oleks piisavalt varustatud.

3. Liikmesriigid määravad oma riiklikes poliitikaraamistikes kindlaks mere- ja siseveesadamad, kus on olemas juurdepääs lõigetes 1 ja 2 osutatud veeldatud maagaasi tanklatele, võttes arvesse ka turu tegelikke vajadusi.

4. Liikmesriigid tagavad oma riiklike poliitikaraamistike kaudu, et hiljemalt 31. detsembriks 2025 on rajatud piisav arv üldkasutatavaid veeldatud maagaasi tanklaid, vähemalt olemasoleva TEN-T põhivõrgu ulatuses, et veeldatud maagaasi kasutavatel raskeveokitel oleks nõudluse olemasolul võimalik liikuda kogu liidus, välja arvatud juhul, kui kulud on võrreldes kasuga, sealhulgas keskkonnakasuga, ebaproportsionaalsed.

5. Komisjon hindab lõikes 4 sätestatud nõude täitmist ja esitab asjakohasel juhul hiljemalt 31. detsembriks 2027 ettepaneku muuta käesolevat direktiivi, võttes arvesse veeldatud maagaasi kasutavate raskeveokite turgu, et tagada igas liikmesriigis piisava arvu üldkasutatavate veeldatud maagaasi tanklate rajamine.

6. Liikmesriigid tagavad oma territooriumil veeldatud maagaasi asjakohase jaotussüsteemi olemasolu, mis hõlmab ka veeldatud maagaasi vedavate paakautode laadimise rajatisi, et varustada lõigetes 1, 2 ja 4 osutatud tanklaid. Käesoleva nõude täitmiseks võivad naaberliikmesriigid erandina oma riiklike poliitikaraamistike alusel oma süsteemid ühendada. Ühise tegutsemise lepingutele kohaldatakse käesolevast direktiivist tulenevat liikmesriikide aruandekohustust.

7. Liikmesriigid tagavad oma riiklike poliitikaraamistike kaudu, et 31. detsembriks 2020 on rajatud piisav arv üldkasutatavaid surumaagaasi tanklaid, et tagada artikli 3 lõike 1 kuuenda taande kohaselt, et surumaagaasi kasutavad mootorsõidukid saavad liikuda linna- ja eeslinnaasumites ja teistel tiheasustusaladel ning vajaduse korral liikmesriikide määratud võrkudes.

8. Liikmesriigid tagavad oma riiklike poliitikaraamistike kaudu, et hiljemalt 31. detsembriks 2025 on rajatud piisav arv üldkasutatavaid surumaagaasi tanklaid, vähemalt olemasoleva TEN-T põhivõrgu ulatuses, et surumaagaasi kasutavatel mootorsõidukitel oleks võimalik liikuda kogu liidus.

9. Liikmesriigid tagavad, et mootorsõidukite jaoks alates 18. novembrist 2017 kasutusele võetud või ajakohastatud surumaagaasi tanklad vastavad II lisa punktis 3.4 toodud tehnilistele kirjeldustele.

10. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1025/2012 kohaldamist, taotleb liit järgmiste standardite, sealhulgas üksikasjalike tehniliste kirjelduste väljatöötamist asjaomaste Euroopa või rahvusvaheliste standardiorganisatsioonide poolt:

a) mere- ja siseveetranspordi jaoks ette nähtud veeldatud maagaasi tanklate kohta;

b) mootorsõidukite jaoks ette nähtud veeldatud maagaasi ja surumaagaasi tanklate kohta.

11. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 8 vastu delegeeritud õigusakte, et:

a) täiendada käesolevat artiklit ja II lisa punkte 3.1, 3.2 ja 3.4, et nõuda kasutusele võetavate või ajakohastatavate taristute vastavust tehnilistele kirjeldustele, mis sisalduvad käesoleva artikli lõike 10 punktide a ja b kohaselt välja töötatavates standardites, kui asjaomased Euroopa standardiorganisatsioonid on soovitanud vaid ühte tehnilist lahendust tehnilise kirjeldusega, mis on esitatud asjaomases Euroopa standardis, mis asjakohasel juhul on kooskõlas asjaomaste rahvusvaheliste standarditega;

b) ajakohastada II lisa punktis 3 juba sätestatud või tulevikus sätestatavates tehnilistes kirjeldustes osutatud viiteid standarditele, kui kõnealused standardid asendatakse uute versioonidega, mille on vastu võtnud asjaomased Euroopa või rahvusvahelised standardiorganisatsioonid.

On eriti oluline, et enne nende delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist järgiks komisjon oma tavapärast praktikat ja viiks läbi konsultatsioonid ekspertidega, sealhulgas liikmesriikide ekspertidega.

Kõnealustes delegeeritud õigusaktides sätestatakse vähemalt 24 kuu pikkused üleminekuperioodid enne seda, kui nendes sisalduvad tehnilised kirjeldused või nende muudatused muutuvad kasutusele võetava või ajakohastatava taristu suhtes siduvaks.

12. Kui puudub lõike 10 punktis a osutatud standard, mis sisaldab üksikasjalikke tehnilisi kirjeldusi mere- ja siseveetranspordi jaoks ette nähtud veeldatud maagaasi tanklate kohta, ja eelkõige kui puuduvad kõnealused kirjeldused veeldatud maagaasi punkerdamise kohta, on komisjonil, võttes arvesse IMOs, CCNRis, Doonau komisjonis ja teistel asjaomastel rahvusvahelistel foorumitel tehtavat tööd, õigus võtta kooskõlas artikliga 8 vastu delegeeritud õigusakte, et sätestada:

— nõuded veeldatud maagaasi punkerdamise liidestele mere- ja siseveetranspordis,

— mere- ja siseveetranspordi jaoks ette nähtud veeldatud maagaasi maismaal säilitamise ja punkerdamise ohutusnõuded.

On eriti oluline, et enne kõnealuste delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist järgiks komisjon oma tavapärast praktikat ja viiks läbi konsultatsioonid asjaomaste mere- ja siseveetranspordi eksperdirühmadega, sealhulgas mere- ja siseveelaevanduse riiklike ametite ekspertidega.

Artikkel 7

Teave kasutajale

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2009/30/EÜ kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et asjakohane, järjepidev ja selge teave tehakse kättesaadavaks mootorsõidukite kohta, mida võib regulaarselt tankida üksikute turule lastud kütustega või laadida laadimispunktides. Niisugune teave tehakse kättesaadavaks mootorsõidukite kasutusjuhendites, tanklates ja laadimispunktides, mootorsõidukites ning mootorsõidukite müügiettevõtetes liikmesriikide territooriumil. Seda nõuet kohaldatakse kõikide pärast 18. novembrit 2016 turule lastud mootorsõidukite ja nende mootorsõidukite kasutusjuhendite suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud teave põhineb Euroopa Standardiorganisatsiooni kütuste tehnilisi kirjeldusi kehtestavates standardites sätestatud kütuse standardile vastavuse märgistamise nõuetel. Kui need standardid osutavad graafilisele tähisele, sealhulgas värvikoodide skeemile, peab graafiline tähis olema lihtne ja kergesti arusaadav ning paigutatud hästi nähtavas vormis:

a) kõigi tanklate vastavatele pumpadele ja nende püstolitele alates kütuste turule laskmise kuupäevast;

b) nende mootorsõidukite kütusepaakide korkidele või nende vahetusse lähedusse, millele antud kütust soovitatakse ja mille jaoks see sobib, ning mootorsõidukite kasutusjuhenditesse, kui need mootorsõidukid lastakse turule pärast 18 novembrit 2016.

3. Asjakohasel juhul, eelkõige maagaasi ja vesiniku puhul, tuleb teavitamise eesmärgil tanklas kütuse hindade kuvamisel tuua välja võrdlus asjakohaste ühikuhindadega. Selle teabe kuvamine ei tohi tarbijat eksitada ega segadusse ajada.

Selleks, et suurendada tarbijate teadlikkust ja tagada kütusehinna läbipaistvus järjepidevalt kogu liidus, on komisjonil õigus võtta rakendusaktidega vastu alternatiivkütuste ühikuhindade võrdlemise ühtne metoodika.

4. Kui Euroopa Standardiorganisatsiooni standardites sätestatud kütuse tehnilised kirjeldused ei hõlma kõnealusele standardile vastamise märgistust või kui märgistamisnõuetes ei osutata graafilisele tähisele, sealhulgas värvikoodide skeemile, või kui märgistamisnõuded ei ole käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks sobivad, võib komisjon lõigete 1 ja 2 ühetaolise rakendamise tagamiseks volitada Euroopa Standardiorganisatsiooni välja töötama sobivuse märgistamise tehnilisi kirjeldusi või võtta vastu rakendusakte, milles määratakse kindlaks liidu turule lastud ja rohkem kui ühes liikmesriigis komisjoni hinnangul kogumüügist 1 % tasemeni jõudnud kütuste sobivuse graafiline tähis, sealhulgas värvikoodide skeem.

5. Kui Euroopa Standardiorganisatsiooni asjakohaste standardite märgistamissätteid ajakohastatakse, võetakse vastu märgistamist käsitlevad rakendusaktid või vajaduse korral kehtestatakse uued Euroopa Standardiorganisatsiooni standardid alternatiivkütuste jaoks, kohaldatakse vastavaid märgistamisnõudeid kõikide tanklate ja laadimispunktide ning liikmesriigi territooriumil registreeritud mootorsõidukite suhtes alates 24 kuud pärast nende vastavat ajakohastamist või vastuvõtmist.

6. Käesolevas artiklis osutatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 9 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

7. Liikmesriigid tagavad, et kui andmed käesoleva direktiiviga hõlmatud alternatiivkütuste üldkasutatavate tanklate või laadimispunktide geograafilise asukoha kohta on kättesaadavad, siis saavad neid avalikult ja mittediskrimineerivalt kasutada kõik kasutajad. Kui andmed laadimispunktide kohta on olemas, võivad need hõlmata teavet reaalajas nii laadimispunktidele juurdepääsetavuse kui ka varasemat ja reaalajas teavet laadimise kohta.

Artikkel 8

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklites 4, 5 ja 6 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 17. novembrist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 4, 5 ja 6 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artiklite 4, 5 ja 6 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

Artikkel 9

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5. Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

3. Kui komitee arvamus saadakse kirjaliku menetlusega, lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui arvamuse esitamiseks ette nähtud tähtaja jooksul komitee eesistuja nii otsustab või kui komitee liikmete lihtenamus seda taotleb.

Artikkel 10

Aruandlus ja läbivaatamine

1. Iga liikmesriik esitab komisjonile aruande riikliku poliitikaraamistiku rakendamise kohta hiljemalt 18. novembriks 2019 ja seejärel iga kolme aasta pärast. Need aruanded hõlmavad I lisas loetletud teavet ning sisaldavad asjakohasel juhul asjakohaseid põhjendusi artikli 3 lõikes 1 osutatud riiklike eesmärkide saavutamise ulatuse kohta.

2. Hiljemalt 18. novembriks 2017 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande riiklike poliitikaraamistike hindamise kohta ja nende sidususe kohta liidu tasandil, sealhulgas hinnangu artikli 3 lõikes 1 osutatud riiklike eesmärkide saavutamise ulatusele.

3. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga kolme aasta tagant alates 18. novembriks 2020 aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta.

Komisjoni aruanne sisaldab järgmisi elemente:

— hinnang liikmesriigi võetud meetmetele;

— hinnang sellele, kuidas käesolev direktiiv on mõjutanud alternatiivkütuste taristu turu arengut, selle panus alternatiivsete transpordikütuste turgu, ning milline on olnud selle majanduslik ja keskkonnamõju;

— teave käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate transpordisektori alternatiivkütuste turu ning asjaomase taristu tehnilise edenemise ja arengu kohta.

Komisjon võib tuua näiteid parimatest tavadest ja anda asjakohaseid soovitusi.

Samuti hinnatakse komisjoni aruandes käesolevas direktiivis taristu rajamise ja kirjelduste rakendamise suhtes sätestatud nõudeid ja tähtaegu, võttes arvesse asjaomaste alternatiivkütuste tehnilist ja majanduslikku edenemist ning nende turu arengut, ja aruandele lisatakse seadusandlik ettepanek, kui see on asjakohane.

4. Komisjon võtab vastu suuniseid seoses I lisas loetletud aspekte käsitleva liikmesriikide aruandlusega.

5. Hiljemalt 31. detsembriks 2020 vaatab komisjon direktiivi rakendamise läbi ja esitab vajaduse korral ettepaneku seda muuta, sätestades uued üldised tehnilised kirjeldused alternatiivkütuste taristu jaoks käesoleva direktiivi kohaldamisalas.

6. Kui komisjon peab asjakohaseks, võtab ta hiljemalt 31. detsembril 2018 vastu tegevuskava teatises „Puhas energia ja transport: alternatiivkütuste Euroopa strateegia" sätestatud strateegia rakendamiseks, et saavutada transpordis tehnoloogilist neutraalsust tagades alternatiivsete transpordikütuste võimalikult laialdane kasutamine ning edendada säästvat elektripõhist liikuvust kogu liidus. Sel eesmärgil võib komisjon võtta arvesse iga turu vajadusi ja arengut liikmesriikides.

Artikkel 11

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 18. novembriks 2016. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

2. Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 12

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 13

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 22. oktoober 2014

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
M. SCHULZ	B. DELLA VEDOVA

I LISA

ARUANNE

Käesolev aruanne sisaldab alternatiivkütuste taristu rajamise toetamiseks võetud liikmesriikide meetmete kirjeldust. Aruanne sisaldab vähemalt järgmisi osi.

1. **Õiguslikud meetmed**

   Teave õiguslike meetmete kohta, mis võib koosneda alternatiivkütuste taristu rajamise toetamiseks võetavatest seadusandlikest, regulatiivsetest ja haldusmeetmetest, nagu ehitusload, parkimisload, ettevõtete keskkonnasäästlikkuse sertifitseerimine ja tanklakontsessioonid.

2. **Riikliku poliitikaraamistiku rakendamist toetavad poliitikameetmed**

   Kõnealuseid meetmeid käsitlev teave hõlmab järgmisi aspekte:

   — otsesed soodustused alternatiivkütuseid kasutavate transpordivahendite ostmiseks või taristu rajamiseks;

   — võimalus kasutada maksusoodustusi, et edendada alternatiivkütuseid ja asjaomast taristut kasutavaid transpordivahendeid;

   — riigihangete, sealhulgas ühishangete kasutamine alternatiivkütuste toetamiseks;

   — nõudlusega seotud mitterahalised stiimulid, näiteks eelisjuurdepääs piirangualadele, parkimispoliitika ja eraldi sõidurajad;

   — TEN-T põhivõrgu lennujaamades asuvate taastuva reaktiivkütuse tanklate vajaduse kaalumine;

   — alternatiivkütuste tarnimise lubamisel kohaldatav tehniline ja halduskord ning kohaldatavad õigusaktid, mille eesmärk on hõlbustada loa andmise protsessi.

3. **Kasutuselevõtu ja tootmise toetusmeetmed**

   Iga-aastased avaliku sektori eelarve eraldised alternatiivkütuste taristu kasutuselevõtuks alternatiivkütuste ja transpordiliikide (maantee-, raudtee-, vee- ja lennutransport) kaupa.

   Iga-aastased avaliku sektori eelarve eraldised, millega toetatakse alternatiivkütuste tehnoloogiaid kasutavaid tootmisettevõtteid, alternatiivkütuste ja transpordiliikide kaupa.

   Kõikide erivajaduste arvessevõtmine alternatiivkütuste taristu kasutuselevõtu algjärgus.

4. **Teadusuuringud, tehnoloogiaarendus ja tutvustamistegevus**

   Iga-aastased avaliku sektori eelarve eraldised alternatiivkütustega seotud teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse toetamiseks kütuste ja transpordiliikide kaupa.

5. **Eesmärgid**

   — Alternatiivkütuseid kasutavate sõidukite eeldatav arv 2020., 2025. ja 2030. aastaks;

   — alternatiivkütuste kasutuselevõtuga seotud riiklike eesmärkide saavutamise tase eri transpordiliikides (maantee-, raudtee-, vee- ja lennutransport);

   — alternatiivkütuste taristu kasutuselevõtuga seotud riiklike eesmärkide saavutamise tase aastate kaupa eri transpordiliikides;

   — teave metoodika kohta, mida kasutatakse kiirlaadimispunktide laadimisvõimsuse arvessevõtmiseks.

6. **Alternatiivkütuste taristu areng**

   Pakkumise (taristu täiendav läbilaskevõime) ja nõudluse (tegelikult kasutatud läbilaskevõime) muutused.

II LISA

TEHNILISED KIRJELDUSED

1. **Laadimispunktide tehnilised kirjeldused**

1.1. Mootorsõidukite tavalaadimispunktid

Vahelduvvoolul töötavad elektrisõidukite tavalaadimise punktid varustatakse koostalitluse eesmärgil vähemalt standardis EN 62196-2 kirjeldatud 2. tüüpi pistikupesa või pistikuga. Kui säilitatakse 2. tüüpi sobivus, võib kõnealused pistikupesad varustada selliste elementidega nagu mehhaanilised katikud.

1.2. Mootorsõidukite kiirlaadimispunktid

Vahelduvvoolul töötavad elektrisõidukite kiirlaadimispunktid varustatakse koostalitluse eesmärgil vähemalt standardis EN 62196-2 kirjeldatud 2. tüüpi pistikühendustega.

Alalisvoolul töötavad elektrisõidukite kiirlaadimispunktid varustatakse koostalitluse eesmärgil vähemalt standardis EN 62196-3 kirjeldatud kombineeritud laadimissüsteemide „Combo 2" pistikühendustega.

1.3. Mootorsõidukite juhtmeta laadimise punktid

1.4. Mootorsõidukite akuvahetus

1.5. L-kategooria mootorsõidukite laadimispunktid

1.6. Elektribusside laadimispunktid

1.7. Merelaevade kaldaäärne elektritoide

Merelaevade kaldaäärne elektritoide, samuti süsteemide kavandamine, rajamine ja katsetamine peab toimuma vastavalt standardi IEC/ISO/IEEE 80005-1 tehnilistele kirjeldustele.

1.8. Siseveelaevade kaldaäärne elektritoide

2. **Mootorsõidukite vesinikutanklate tehnilised kirjeldused**

2.1. Välitingimustes paiknevad vesinikutanklad, mis väljastavad mootorsõidukite kütusena kasutatavat gaasilist vesinikku, peavad vastama gaasilise vesiniku tankimise standardis ISO/TS 20100 sisalduvatele tehnilistele kirjeldustele.

2.2. Vesinikutanklate väljastatava vesiniku puhtus peab vastama standardis ISO 14687-2 sisalduvatele tehnilistele kirjeldustele.

2.3. Vesinikutanklates tuleb kasutada tankimisalgoritme ja -seadmeid, mis vastavad standardi ISO/TS 20100 gaasilise vesiniku tankimise tehnilistele kirjeldustele.

2.4. Mootorsõidukite ühenduspesad gaasilise vesiniku tankimiseks peavad vastama gaasilisel vesinikul töötavate mootorsõidukite tankimispesade standardile ISO 17268.

3. **Maagaasitanklate tehnilised kirjeldused**

3.1. Sisevee- ja merelaevade veeldatud maagaasi tanklate tehnilised kirjeldused

3.2. Mootorsõidukite veeldatud maagaasi tanklate tehnilised kirjeldused

3.3. Surumaagaasi ühenduspesade ja paakide tehnilised kirjeldused

Surumaagaasi ühenduspesad ja paagid peavad vastama ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskirjale nr 110 (milles viidatakse standardi ISO 14469 I ja II osale).

3.4. Mootorsõidukite surumaagaasi tanklate tehnilised kirjeldused

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 1134/2014,

23. oktoober 2014,

millega Belgia lipu all sõitvatel laevadel keelatakse kilttursa püük VIIb–k, VIII, IX ja X püügipiirkonnas ning CECAF 34.1.1 püügipiirkonna liidu vetes

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, ([1]) eriti selle artikli 36 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu määrusega (EL) nr 43/2014 ([2]) on kehtestatud kvoodid 2014. aastaks.

(2) Komisjonile esitatud teabe kohaselt on käesoleva määruse lisas osutatud kalavaru püük samas lisas osutatud liikmesriigi lipu all sõitvate või selles liikmesriigis registreeritud laevade puhul ammendanud 2014. aastaks eraldatud kvoodi.

(3) Seepärast on vaja keelata nimetatud kalavaru püük,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Kvoodi ammendumine

Käesoleva määruse lisas osutatud liikmesriigile 2014. aastaks samas lisas osutatud kalavaru püügiks eraldatud kvooti käsitatakse ammendatuna alates lisas sätestatud kuupäevast.

Artikkel 2

Keelud

Käesoleva määruse lisas osutatud liikmesriigi lipu all sõitvatel või selles liikmesriigis registreeritud laevadel on keelatud püüda samas lisas osutatud kalavaru alates lisas sätestatud kuupäevast. Kõnealustel laevadel on keelatud pardal hoida, ümber paigutada, ümber laadida või lossida sellist püütud kalavaru pärast nimetatud kuupäeva.

([1]) ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.
([2]) Nõukogu määrus (EL) nr 43/2014, 20. jaanuar 2014, millega määratakse 2014. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ning liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu (ELT L 24, 28.1.2014, lk 1).

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 23. oktoober 2014

Komisjoni nimel
presidendi eest
merendus- ja kalandusasjade peadirektor
Lowri EVANS

LISA

Nr	21/TQ43
Liikmesriik	Belgia
Kalavaru	HAD/7X7A34
Liik	Kiltursk e piksa (*Melanogrammus aeglefinus*)
Piirkond	VIIb–k, VIII, IX ja X püügipiirkond; CECAFi 34.1.1 liidu veed
Kuupäev	30.7.2014

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 1135/2014,

24. oktoober 2014,

toidu kohta esitatava ja haigestumise riski vähendamisele osutava tervisealase väite lubamise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta, ([1]) eriti selle artikli 17 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 1924/2006 kohaselt on keelatud esitada toidu kohta tervisealaseid väiteid, kui komisjon ei ole kõnealuse määruse kohaselt väidete esitamiseks luba andnud ja kui need väited ei ole esitatud lubatud väidete nimekirjas.

(2) Määruses (EÜ) nr 1924/2006 on ka sätestatud, et toidukäitlejad võivad esitada tervisealaste väidete loataotlusi liikmesriigi pädevale asutusele. Liikmesriigi pädev asutus peab edastama kehtivad taotlused Euroopa Toiduohutusametile (EFSA) (edaspidi „toiduohutusamet").

(3) Pärast taotluse kättesaamist peab toiduohutusamet viivitamata teavitama teisi liikmesriike ja komisjoni ning esitama asjaomase tervisealase väite kohta arvamuse.

(4) Komisjon peab tervisealaste väidete lubamise kohta otsuse tegemisel võtma arvesse toiduohutusameti arvamust.

(5) Pärast seda, kui Rank Nutrition Ltd oli esitanud määruse (EÜ) nr 1924/2006 artikli 14 lõike 1 punkti a kohase taotluse, pidi toiduohutusamet esitama arvamuse tervisealase väite kohta, mis käsitles ema folaadiga varustatuse parandamist folaadi täiendava sissevõtmisega ja neuraaltoru arenguhäirete riski vähenemist. (Küsimus nr EFSA-Q-2013-00265) ([2]). Taotleja esitatud väide oli sõnastatud järgmiselt: „Täiendav foolhappe tarbimine suurendab raseda naise vere punaliblede folaadisisaldust. Raseda naise vere punaliblede vähene folaadisisaldus on loote neuraaltoru arenguhäirete tekkimise riskitegur".

(6) Esitatud andmete põhjal järeldas toiduohutusamet komisjonile ja liikmesriikidele 26. juulil 2013 saadetud arvamuses, et täiendava folaaditarbimise abil ema folaadiga varustatuse parandamise ja neuraaltoru arenguhäirete ohu vähenemise vahel on tuvastatud põhjuslik seos. Seega tuleks seda järeldust kajastavat tervisealast väidet pidada vastavaks määruse (EÜ) nr 1924/2006 nõuetele ning see tuleks lisada liidu lubatud väidete nimekirja.

(7) Määruse (EÜ) nr 1924/2006 artikli 16 lõikes 4 on sätestatud, et tervisealase väite lubamist heaks kiitev arvamus peab sisaldama teatavaid andmeid. Seega tuleks need andmed esitada käesoleva määruse lisas lubatud väite kohta ja vajaduse korral esitada väite muudetud sõnastus, väite kasutamise eritingimused ning vajaduse korral toidu kasutamise tingimused ja piirangud ja/või lisaselgitus või hoiatus määruses (EÜ) nr 1924/2006 sätestatud eeskirjade kohaselt ning kooskõlas toiduohutusameti arvamusega.

(8) Määruse (EÜ) nr 1924/2006 üks eesmärke on tagada, et tervisealased väited oleks tõesed, selged, usaldusväärsed ja tarbijale kasulikud ning et sellega oleks väidete sõnastuse ja esitusviisi puhul arvestatud. Seepärast peaksid juhtudel, kui väidete sõnastusel on tarbija jaoks sama tähendus kui lubatud tervisealasel väitel (sest need näitavad, et toidu kategooria, toidu või ühe selle koostisosa ja tervise vahel on sama seos), nende suhtes kehtima käesoleva määruse lisas osutatud samad kasutustingimused.

(9) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

([1]) ELT L 404, 30.12.2006, lk 9.
([2]) *EFSA Journal* 2013; 11(7):3328.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Käesoleva määruse lisas nimetatud tervisealast väidet võib esitada liidu turul müüdava toidu kohta kõnealuses lisas sätestatud tingimuste kohaselt.

2. Lõikes 1 osutatud tervisealane väide lisatakse määruse (EÜ) nr 1924/2006 artikli 14 lõikes 1 osutatud liidu lubatud väidete nimekirja.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 24. oktoober 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

LISA

LUBATUD TERVISEALANE VÄIDE

Taotlus — määruse (EÜ) nr 1924/2006 asjakohased sätted	Taotleja aadress	Toitaine, aine, toit või toidugrupp	Väide	Väite kasutamise tingimused	Toidu kasutamise tingimused ja/või piirangud ja/või lisaselgitus või hoiatus	EFSA arvamuse viide
Artikli 14 lõike 1 punkt a: haigestumise riski vähendamisele osutav tervisealane väide	Rank Nutrition Ltd, Long Barn, Etchden Court, Bethersden, Kent TN26 3DP, United Kingdom	Foolhape	Täiendav foolhappe tarbimine parandab raseda naise varustatust foolhappega. Raseda naise puudulik varustatus foolhappega on areneva loote neuraaltoru arenguhäirete tekke riskifaktor.	Väidet võib kasutada üksnes toidulisandite puhul, mille päevane annus sisaldab vähemalt 400 µg foolhapet. Tarbijat teavitatakse sellest, et sihtrühm on sünnitamisealised naised ning kasulik toime saavutatakse foolhappe täiendava sissevõtmisega, päevane annus 400 µg, vähemalt ühe kuu jooksul enne ja kuni kolm kuud pärast viljastumist.		Q-2013-00265

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 1136/2014,

24. oktoober 2014,

millega muudetakse määrust (EL) nr 283/2013 seoses taimekaitsevahenditega seotud menetluste suhtes kohaldatavate üleminekumeetmetega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta, ([1]) eriti selle artikli 78 lõike 1 punkti b,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni määrusega (EL) nr 283/2013 ([2]) tunnistati kehtetuks komisjoni määrus (EL) nr 544/2011 ([3]) ja kehtestati toimeainete suhtes uued andmenõuded.

(2) Selleks et liikmesriigid ja huvitatud isikud saaksid valmistuda kõnealuste uute nõuete täitmiseks, on määruses (EL) nr 283/2013 sätestatud üleminekumeetmed seoses andmetega, mis tuleb esitada toimeaine heakskiitmiseks, heakskiidu pikendamiseks või heakskiitmise tingimuste muutmiseks või taimekaitsevahendile loa saamiseks, loa pikendamiseks ja muutmiseks.

(3) Selleks et võimaldada teatavatel juhtudel esitada andmeid toimeainete kohta, mida käsitletakse taimekaitsevahendite loataotlustes või taimekaitsevahendite lubade muudatustes, kooskõlas andmenõuetega, mis kehtisid taimekaitsevahendite lubamise või nende lubade pikendamise ajal, tuleks muuta taimekaitsevahendite lubamise menetluste suhtes kehtivaid üleminekumeetmeid. Sellise muudatuse põhjus on soov vältida erinevusi selliste andmete hindamises, mis on kooskõlas uute andmenõuetega kogutud eri tsoonidesse kuuluvate liikmesriikide poolt, ja säilitada seega liidu tasandil hindamise abil kõnealuste andmete hindamise suhtes ühetaoline ja ühtlustatud lähenemisviis.

(4) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 283/2013 artikli 4 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Määruse (EÜ) nr 1107/2009 artiklis 28 osutatud loataotluste puhul, mis käsitlevad taimekaitsevahendeid, mis sisaldava vähemalt üht toimeainet, mille kohta on esitatud toimikud kooskõlas artikliga 3 või mille luba ei ole pikendatud määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 14 ja komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 844/2012 (*) kohaselt, kohaldatakse kõnealuste toimeainete kohta andmete esitamise suhtes jätkuvalt määrust (EL) nr 544/2011.

(*) Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 844/2012, 18. september 2012, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1107/2009 (taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta) ette nähtud toimeainete heakskiidu pikendamise menetluse rakendamiseks vajalikud sätted (ELT L 252, 19.9.2012, lk 26).”

([1]) ELT L 309, 24.11.2009, lk 1.
([2]) Komisjoni määrus (EL) nr 283/2013, 1. märts 2013, milles sätestatakse toimeainete andmenõuded vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta (ELT L 93, 3.4.2013, lk 1).
([3]) Komisjoni määrus (EL) nr 544/2011, 10. juuni 2011, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1107/2009 seoses toimeainete andmenõuetega (ELT L 155, 11.6.2011, lk 1).

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 24. oktoober 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 1137/2014,

27. oktoober 2014,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 853/2004 III lisa seoses teatava inimtoiduks ettenähtud loomse rupsi käitlemisega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 853/2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad, ([1]) eriti selle artikli 10 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EÜ) nr 853/2004 on sätestatud loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad toidukäitlejatele. Selles määruses on sätestatud, et toidukäitlejad peavad tagama, et rupsi, näiteks mäletsejaliste magude ja kabiloomade jalgade edasisel käitlemisel järgitakse erinõudeid.

(2) Kooskõlas nimetatud määruse III lisaga tuleb edasiseks käitlemiseks ettenähtud kabjaliste jalad enne teise ettevõttesse vedamist tapamajas nülgida või kupatada ja karvatustada ning mäletsejaliste maod kupatada või puhastada.

(3) Nülgimiseks või kupatamiseks ja karvatustamiseks vajalike seadmete hankimiseks on vaja teha suuri investeeringuid. Seepärast ei ole eelkõige väikestel ja keskmise suurusega tapamajadel võimalik inimtoiduks ettenähtud jalgade käitlemist ise kulutõhusalt teha.

(4) Kuigi tänu tehnika arengule on võimalik kabjaliste jalgu kasutada toidu tootmiseks ja vähendada seega toidujäätmete hulka, on eelkõige väikestel ja keskmise suurusega tapamajadel sellega seoses praktilisi probleeme, mis takistavad kabjaliste jalgade kasutamist toidu tootmiseks.

(5) Laapi saadakse noorte mäletsejaliste magudest ja see rafineeritakse juustu tootmise jaoks spetsiaalsetes ettevõtetes. Magude kupatamine ja puhastamine vähendab oluliselt neist saadava laabi hulka, kuid ei muuda laapi ohutumaks, sest seda rafineeritakse hiljem põhjalikult.

(6) Parema õigusloome ning konkurentsivõime jaoks on vaja hoida toiduohutus kõrgel tasemel ning tagada käitlejatele võrdsed tingimused, mis tagaksid ka väikeste ja keskmise suurusega tapamajade jätkusuutliku toimimise.

(7) Määruse (EÜ) nr 853/2004 I lisas hõlmab rupsi määratlus ka mäletsejaliste magusid ja kabjaliste jalgu. Selles määruses sätestatud rupsi käitlemise tingimused, sealhulgas ladustamise ja veo ajal nõutav temperatuur, tagavad, et nende toodete käitlemine ning vedamine tapamajast välja teise ettevõttesse, kogumine eri tapamajadest ja kasutamine toidu tootmiseks on ohutu. Pädev asutus peaks seega lubama vedada teise ettevõttesse kabjaliste nülgimata või kupatamata ja karvatustamata jalgu.

(8) Seetõttu tuleks määruse (EÜ) nr 853/2004 III lisa vastavalt muuta.

(9) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

([1]) ELT L 139, 30.4.2004, lk 55.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 853/2004 III lisa I jao IV peatükis asendatakse punkt 18 järgmisega:

„18. Edasiseks käitlemiseks suunamise puhul:

a) maod tuleb kupatada või puhastada, välja arvatud laabi tootmiseks ette nähtud noorte mäletsejaliste maod, mis tuleb ainult tühjendada;

b) sooled tuleb tühjendada ja puhastada;

c) pead ja jalad tuleb nülgida või kupatada ja karvatustada. Nähtava mustuseta jalgu võib pädeva asutuse loal siiski vedada heakskiidetud ettevõttesse ning kupatada või karvatustada heakskiidetud ettevõttes, kus toimub nende edasine käitlemine toidu tootmise jaoks."

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 27. oktoober 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 1138/2014,

27. oktoober 2014,

milles käsitletakse loa andmist *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 abil saadud endo-1,4-β-ksülanaasi ja endo-1,3(4)-β-glükanaasi valmistise kasutamiseks emiste jaoks ette nähtud söödalisandina (loa hoidja Adisseo France S.A.S.)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1831/2003 loomasöötades kasutatavate söödalisandite kohta, ([1]) eriti selle artikli 9 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1831/2003 artikliga 7 on esitatud loataotlus *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 abil saadud endo-1,4-β-ksülanaasi ja endo-1,3(4)-β-glükanaasi valmistise kasutamiseks. Taotlusele on lisatud määruse (EÜ) nr 1831/2003 artikli 7 lõikes 3 nõutud andmed ja dokumendid.

(2) Taotluses käsitletakse *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 abil saadud endo-1,4-β-ksülanaasi ja endo-1,3(4)-β-glükanaasi valmistise kasutamise lubamist emiste jaoks ette nähtud söödalisandina ning selle klassifitseerimist söödalisandite kategooriasse „zootehnilised lisandid".

(3) Komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 290/2014 ([2]) on kümneks aastaks antud luba *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 abil saadud endo-1,4-β-ksülanaasi ja endo-1,3(4)-β-glükanaasi valmistise kasutamiseks kodulindude, võõrutatud põrsaste ja nuumsigade puhul.

(4) Euroopa Toiduohutusamet (edaspidi „amet") jõudis oma 20. mai 2014. aasta arvamuses ([3]) järeldusele, et *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 abil saadud endo-1,4-β-ksülanaasi (EC 3.2.1.8) ja endo-1,3(4)-β-glükanaasi (EC 3.2.1.6) valmistis ei mõju kavandatud kasutustingimuste juures kahjulikult loomade ja inimeste tervisele ega keskkonnale. Ameti hinnangul ei ole vaja kehtestada turustamisjärgse järelevalve erinõudeid. Amet kinnitas ka määruse (EÜ) nr 1831/2003 kohaselt asutatud referentlabori aruande söödas sisalduva kõnealuse söödalisandi analüüsimise meetodi kohta.

(5) Samuti tegi amet kindlaks, et metaanalüüsi tulemuste kohaselt toob emiste söödale soovitatavas annuses söödalisandi lisamine kaasa statistiliselt oluliselt väiksema emiste kehakaalu languse imetamise ajal, mõjutamata muid hindamisel vaadeldud näitajaid. Kuna kehakaalu vähene langus, mille olulisuse bioloogilisest/füsioloogilisest seisukohast oli amet kahtluse alla seadnud, leiti olevat oluline zootehniline näitaja, jõuti järeldusele, et esitatud *in vivo* uuringute tulemused vastavad imetavate emiste puhul kasutatava söödalisandi efektiivsuse tõendamise tingimustele.

(6) *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 abil saadud endo-1,4-β-ksülanaasi (EC 3.2.1.8) ja endo-1,3(4)-β-glükanaasi (EC 3.2.1.6) valmistise hindamisest ilmneb, et määruse (EÜ) nr 1831/2003 artiklis 5 sätestatud tingimused loa andmiseks on täidetud. Seepärast tuleks anda luba kõnealuse valmistise kasutamiseks vastavalt käesoleva määruse lisas esitatud tingimustele.

(7) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

([1]) ELT L 268, 18.10.2003, lk 29.

([2]) Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 290/2014, 21. märts 2014, milles käsitletakse loa andmist *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 abil saadud endo-1,4-β-ksülanaasi ja endo-1,3(4)-β-glükanaasi valmistise kasutamiseks kodulindude, võõrutatud põrsaste ja nuumsigade puhul ning millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1259/2004, (EÜ) nr 943/2005, (EÜ) nr 1206/2005 ja (EÜ) nr 322/2009 (loa omanik Adisseo France SAS) (ELT L 87, 22.3.2014, lk 84).

([3]) *EFSA Journal* 2014; 12(6): 3722.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Loa andmine

Lisas nimetatud valmistist, mis kuulub söödalisandite kategooriasse „zootehnilised lisandid" ja funktsionaalrühma „seedimist soodustavad ained", lubatakse kasutada söödalisandina loomasöödas vastavalt lisas sätestatud tingimustele.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 27. oktoober 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

LISA

Söödalisandi identifitseerimisnumber	Loa hoidja	Söödalisand	Koostis, keemiline valem, kirjeldus, analüüsimeetod	Loomaliik või -kategooria	Vanuse ülempiir	Miinimumsisaldus	Maksimumsisaldus	Muud sätted	Loa kehtivusaja lõpp
						Aktiivsuse ühikuid kilogrammi täissööda kohta, mille niiskusesisaldus on 12 %			
Kategooria: zootehnilised lisandid. Funktsionaalrühm: seedimist soodustavad ained.									
4a1604i	Adisseo France S.A.S.	Endo-1,3(4)-β-glükanaas (EC 3.2.1.6) Endo-1,4-β-ksülanaas (EC 3.2.1.8)	*Söödalisandi koostis* *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 abil saadud endo-1,3(4)-β-glükanaasi ja endo-1,4-β-ksülanaasi valmistis, mille komponentide minimaalne aktiivsus on järgmine: — tahkes valmistises: endo-1,3(4)-β-glükanaasil 30 000 VU/g [1] ja endo-1,4-β-ksülanaasil 22 000 VU/g; — vedelas valmistises: endo-1,3(4)-β-glükanaasil 7 500 VU/ml ja endo-1,4-β-ksülanaasil 5 500 VU/ml. *Toimeaine kirjeldus* *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 abil saadud endo-1,4-β-ksülanaas ja endo-1,3(4)-β-glükanaas *Analüüsimeetod* [2] Endo-1,3(4)-β-glükanaasi aktiivsuse määramine: — viskosimeetriline meetod, mis põhineb viskoossuse vähenemisel glükaani sisaldava substraadi (odra β-glükaan) lõhustumisel endo-1,3(4)-β-glükanaasi toimel pH väärtusel 5,5 ja temperatuuril 30 °C.	Emised	—	Endo-1,3(4)-β-glükanaas: 1 500 VU Endo-1,4-β-ksülanaas: 1 100 VU	—	1. Söödalisandi ja eelsegu kasutamisjuhistes märkida säilitustingimused ja granuleerimispüsivus. 2. Kasutamiseks emiste puhul ajavahemikul algusega üks nädal enne poegimist kuni imetamisaja lõpuni. 3. Ohutusnõuded: käsitsemisel kasutada respiraatorit, kaitseprille ja kaitsekindaid.	17. november 2024

Söödalisandi identifitseerimisnumber	Loa hoidja	Söödalisand	Koostis, keemiline valem, kirjeldus, analüüsimeetod	Loomaliik või -kategooria	Vanuse ülempiir	Miinimumsisaldus	Maksimumsisaldus	Muud sätted	Loa kehtivusaja lõpp
						Aktiivsuse ühikuid kilogrammi täissööda kohta, mille niiskusesisaldus on 12 %			
			Endo-1,4-β-ksülanaasi aktiivsuse määramine: — viskosimeetriline meetod, mis põhineb viskoossuse vähenemisel ksülaani sisaldava substraadi (nisu arabinoksülaan) lõhustumisel endo-1,4-β-ksülanaasi toimel.						

(1) 1 VU (viskoossuse ühik) on selline ensüümi kogus, mille puhul substraadi (vastavalt odra β-glükaan või nisu arabinoksülaan) hüdrolüüsumisest tuleneval lahuse viskoossuse vähenemisel muutub suhteline voolavus temperatuuril 30 °C ja pH väärtusel 5,5 ühe mõõduta ühiku võrra minutis.

(2) Analüüsimeetodite üksikasjad on kättesaadavad referentlabori veebilehel aadressil https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 1139/2014,

27. oktoober 2014,

millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 543/2011 artišokkide, kabatšokkide, apelsinide, klementiinide, mandariinide ja satsumade, sidrunite, õunte ja pirnide suhtes kohaldatavate täiendavate tollimaksude käivituslävede osas

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007, ([1]) eriti selle artikli 183 punkti b,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 543/2011 ([2]) on nähtud ette nimetatud määruse XVIII lisas loetletud toodete impordi järelevalve. Asjaomane järelevalve peab toimuma komisjoni määruse (EMÜ) nr 2454/93 ([3]) artiklis 308d sätestatud eeskirjade kohaselt.

(2) Mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud põllumajanduslepingu ([4]) artikli 5 lõike 4 kohaldamiseks ning võttes arvesse viimaseid olemasolevaid andmeid 2011., 2012. ja 2013. aasta kohta, tuleks artišokkide, klementiinide, mandariinide ja satsumade puhul kohandada täiendavate tollimaksude käivitusläve alates 1. novembrist 2014, apelsinide puhul alates 1. detsembrist 2014 ning kabatšokkide, sidrunite, õunte ja pirnide puhul alates 1. jaanuarist 2015.

(3) Seepärast tuleks rakendusmäärust (EL) nr 543/2011 vastavalt muuta. Selguse huvides tuleks kõnealuse määruse XVIII lisa täielikult asendada.

(4) Selleks et kõnealust meedet saaks kohaldada võimalikult kiiresti pärast ajakohastatud andmete kättesaadavaks tegemist, peaks käesolev määrus jõustuma selle avaldamise päeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 XVIII lisas asendatakse artišokkide, kabatšokkide, apelsinide, klementiinide, mandariinide ja satsumade, sidrunite, õunte ja pirnide suhtes kohaldatavad käivitusläved kõnealuse lisa vastavas veerus esitatud käivituslävedega, nagu on sätestatud käesoleva määruse lisas.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 27. oktoober 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

([1]) ELT L 347, 20.12.2013, lk 671.

([2]) Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 543/2011, 7. juuni 2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga (ELT L 157, 15.6.2011, lk 1).

([3]) Komisjoni määrus (EMÜ) nr 2454/93, 2. juuli 1993, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1).

([4]) EÜT L 336, 23.12.1994, lk 22.

LISA

„XVIII LISA

TÄIENDAV IMPORDITOLLIMAKS: IV JAOTISE I PEATÜKI 2. JAGU

Olenemata kaupade kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise eeskirjadest, on toote kirjelduse sõnastus vaid soovituslik. Käesoleva lisa kohaldamisel määratakse täiendavate tollimaksude rakendusala käesoleva määruse vastuvõtmise ajal kehtivate CN-koodide rakendusala alusel.

Järjekorranumber	CN-kood	Kauba kirjeldus	Rakendusperiood	Käivituslävi (tonnides)
78.0015	0702 00 00	Tomatid	1. oktoober — 31. mai	445 127
78.0020			1. juuni — 30. september	27 287
78.0065	0707 00 05	Kurgid	1. mai — 31. oktoober	12 678
78.0075			1. november — 30. aprill	12 677
78.0085	0709 91 00	Artišokid	1. november — 30. juuni	7 421
78.0100	0709 93 10	Kabatšokid	1. jaanuar — 31. detsember	263 359
78.0110	0805 10 20	Apelsinid	1. detsember — 31. mai	251 798
78.0120	0805 20 10	Klementiinid	1. november — veebruari lõpp	81 399
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandariinid (k.a tangeriinid ja satsumad); vilkingid ja muud tsitrushübriidid	1. november — veebruari lõpp	101 160
78.0155	0805 50 10	Sidrunid	1. juuni — 31. detsember	302 950
78.0160			1. jaanuar — 31. mai	41 410
78.0170	0806 10 10	Lauaviinamarjad	21. juuli — 20. november	69 907
78.0175	0808 10 80	Õunad	1. jaanuar — 31. august	558 203
78.0180			1. september — 31. detsember	464 902
78.0220	0808 30 90	Pirnid	1. jaanuar — 30. aprill	184 269
78.0235			1. juuli — 31. detsember	235 468
78.0250	0809 10 00	Aprikoosid	1. juuni — 31. juuli	5 630
78.0265	0809 29 00	Kirsid, v.a hapukirsid	21. mai — 10. august	32 371
78.0270	0809 30	Virsikud, sh nektariinid	11. juuni — 30. september	3 146
78.0280	0809 40 05	Ploomid	11. juuni — 30. september	16 404”

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 1140/2014,

27. oktoober 2014,

millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 ([1]),

võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ([2]) eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.

(2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvutatud rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 27. oktoober 2014

Komisjoni nimel

presidendi eest

põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor

Jerzy PLEWA

([1]) ELT L 347, 20.12.2013, lk 671.
([2]) ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(eurot 100 kg kohta)

CN-kood	Kolmanda riigi kood (1)	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	AL	55,3
	MA	105,2
	MK	84,3
	ZZ	81,6
0707 00 05	AL	59,9
	MK	80,7
	TR	133,3
	ZZ	91,3
0709 93 10	MA	99,6
	TR	108,6
	ZZ	104,1
0805 50 10	AR	78,7
	TR	99,7
	UY	86,1
	ZA	84,3
	ZZ	87,2
0806 10 10	BR	278,9
	MD	39,0
	PE	350,2
	TR	147,0
	ZZ	203,8
0808 10 80	BR	53,3
	CL	86,3
	CN	117,7
	MD	27,7
	NZ	148,8
	US	191,0
	ZA	157,5
	ZZ	111,8
0808 30 90	CN	106,3
	TR	114,2
	ZZ	110,3

(1) Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni 27. novembri 2012. aasta määruses (EL) nr 1106/2012, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 471/2009 (mis käsitleb ühenduse statistikat väliskaubanduse kohta kolmandate riikidega) seoses riikide ja territooriumide nomenklatuuri ajakohastamisega (ELT L 328, 28.11.2012, lk 7). Kood „ZZ" tähistab „muud päritolu".

OTSUSED

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS,

9. oktoober 2014,

millega Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2010/75/EL (tööstusheidete kohta) kohaselt kehtestatakse parima võimaliku tehnika (PVT) alased järeldused mineraalõli ja gaasi rafineerimise kohta

(teatavaks tehtud numbri C(2014) 7155 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2014/738/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiivi 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll), ([1]) eriti selle artikli 13 lõiget 5,

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivi 2010/75/EL artikli 13 lõike 1 kohaselt korraldab komisjon sama direktiivi artikli 3 punktis 11 määratletud parimat võimalikku tehnikat (PVT) käsitlevate viitedokumentide koostamise soodustamiseks komisjoni ning liikmesriikide, asjaomaste tööstusharude ja keskkonnakaitset edendavate valitsusväliste organisatsioonide vahelise teabevahetuse tööstusheidete valdkonnas.

(2) Vastavalt direktiivi 2010/75/EL artikli 13 lõikele 2 käsitletakse teabevahetuses käitiste ja tehnoloogia heitealast tõhusust (vajaduse korral lühiajaliste ja pikaajaliste keskmistena) ning nendega seotud võrdlustingimusi, toorainete laadi ja kasutamist, veekasutust, energiakulu ja jäätmeteket ning kasutatavat tehnoloogiat, sellega seotud seiret, terviklikku keskkonnamõju, majanduslikku ja tehnilist teostatavust ning arengut, parimat võimalikku tehnikat ja kujunemisjärgus tehnoloogiat, mida täpsustatakse pärast sama direktiivi artikli 13 lõike 2 punktides a ja b esitatud asjaolude kaalumist.

(3) Direktiivi 2010/75/EL artikli 3 punktis 12 määratletud PVT-järeldused on PVT-viitedokumentide põhielement, milles esitatakse järeldused parima võimaliku tehnika kohta, selle kirjeldus ning teave selle rakendatavuse hindamiseks ning parima võimaliku tehnikaga saavutatud heitetasemete, sellega seotud seire, sellega seotud tarbimistasemete ja vajaduse korral asjaomase tegevuskoha suhtes võetavate parandamismeetmete kohta.

(4) Vastavalt direktiivi 2010/75/EL artikli 14 lõikele 3 viidatakse sama direktiivi II peatükis käsitletud käitiste jaoks loa tingimuste kehtestamisel PVT-järeldustele.

(5) Direktiivi 2010/75/EL artikli 15 lõike 3 kohaselt sätestab pädev asutus heite piirnormid, millega tagatakse, et tavapärastel käitamistingimustel ei ületa heide parima võimaliku tehnika puhul saavutatavat heitetaset, mis on sätestatud direktiivi 2010/75/EL artikli 13 lõikes 5 osutatud PVT-järeldusi käsitlevates otsustes.

(6) Direktiivi 2010/75/EL artikli 15 lõikes 4 on lubatud artikli 15 lõikes 3 esitatud nõudest erandeid teha üksnes juhul, kui parima võimaliku tehnikaga seotud heitetasemete saavutamisega seonduvad kulud ületavad põhjendamatult suurel määral keskkonnaalast kasu asjaomase käitise geograafilise asukoha, kohalike keskkonnatingimuste või tehniliste näitajate tõttu.

(7) Vastavalt direktiivi 2010/75/EL artikli 16 lõikele 1 põhinevad direktiivi artikli 14 lõike 1 punktis c osutatud seirenõuded PVT-järelduste kohastel seiret käsitlevatel järeldustel.

([1]) ELT L 334, 17.12.2010, lk 17.

(8) Vastavalt direktiivi 2010/75/EL artikli 21 lõikele 3 vaatab pädev asutus nelja aasta jooksul alates PVT-järeldusi käsitlevate otsuste avaldamisest läbi ja vajaduse korral ajakohastab kõik loa tingimused ning tagab, et käitis vastab kõnealuse loa tingimustele.

(9) Komisjon lõi oma 16. mai 2011. aasta otsusega, millega luuakse foorum teabevahetuseks vastavalt direktiivi 2010/75/EL (tööstusheidete kohta) artiklile 13, [1] foorumi, mis koosneb liikmesriikide, asjaomaste tööstusharude ja keskkonnakaitset edendavate valitsusväliste organisatsioonide esindajatest.

(10) Vastavalt direktiivi 2010/75/EL artikli 13 lõikele 4 sai komisjon 16. mai 2011. aasta otsusega loodud foorumi arvamuse mineraalõli ja gaasi rafineerimist käsitleva PVT-viitedokumendi kavandatava sisu kohta 20. septembril 2013 ning tegi selle avalikult kättesaadavaks.

(11) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas direktiivi 2010/75/EL artikli 75 lõike 1 alusel loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesoleva otsuse lisas esitatud parima võimaliku tehnika alased järeldused mineraalõli ja gaasi rafineerimise kohta võetakse vastu.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 9. oktoober 2014

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Janez POTOČNIK

[1] ELT C 146, 17.5.2011, lk 3.

LISA

PARIMA VÕIMALIKU TEHNIKA ALASED JÄRELDUSED MINERAALÕLI JA GAASI RAFINEERIMISE KOHTA

REGULEERIMISALA 41

ÜLDISED KAALUTLUSED 43

Õhkuheite keskmistamisajad ja võrdlustingimused 43

Heite sisalduse teisendamine standardse hapnikusisalduse võrdlustasemele 44

Õhkuheite keskmistamisajad ja võrdlustingimused 44

MÕISTED 44

1.1. Parima võimaliku tehnika alased järeldused mineraalõli ja gaasi rafineerimise kohta 46

1.1.1. Keskkonnajuhtimissüsteemid 46

1.1.2. Energiatõhusus 47

1.1.3. Tahkete ainete ladustamine ja käitlemine 48

1.1.4. Õhkuheite seire ja tähtsamad protsessinäitajad 48

1.1.5. Heitgaaside töötlemise süsteemide töö 49

1.1.6. Vetteheite seire 50

1.1.7. Vetteheide 50

1.1.8. Jäätmeteke ja -käitlus 52

1.1.9. Müra 53

1.1.10. Parima võimaliku tehnika alased järeldused rafineerimistehaste ühendatud käitamise kohta 53

1.2. Parima võimaliku tehnika alased järeldused alküülimisprotsessi kohta 54

1.2.1. Vesinikfluoriidhappega alküülimisprotsess 54

1.2.2. Väävelhappega alküülimisprotsess 54

1.3. Baasõli tootmisprotsesside parima võimaliku tehnika alased järeldused 54

1.4. Parima võimaliku tehnika alased järeldused bituumeni tootmisprotsessi kohta 55

1.5. Parima võimaliku tehnika alased järeldused keevkihis toimuva katalüütilise krakkimise jaoks 55

1.6. Parima võimaliku tehnika alased järeldused katalüütilise reformingu jaoks 59

1.7. PVT koksistamisprotsessi jaoks 60

1.8. PVT soolatustamisprotsessi jaoks 62

1.9. PVT alased järeldused põletusseadmete kohta 62

1.10. Parima võimaliku tehnika alased järeldused eeterdamisprotsessi jaoks 68

1.11. Parima võimaliku tehnika alased järeldused isomeerimisprotsessi jaoks 69

1.12. Parima võimaliku tehnika alased järeldused maagaasi rafineerimise kohta 69

1.13. Parima võimaliku tehnika alased järeldused destilleerimisprotsessi jaoks 69

1.14. Parima võimaliku tehnika alased järeldused toodete töötlemise protsessi kohta 69

1.15. Parima võimaliku tehnika alased järeldused ladustamise ja käitlemise protsesside kohta 70

1.16. Parima võimaliku tehnika alased järeldused kergkrakkimise ja muude termiliste protsesside kohta 71

1.17. Parima võimaliku tehnika alased järeldused heitgaasides leiduva väävli töötlemiseks 72

1.18. Parima võimaliku tehnika alased järeldused tõrvikpõletamise kohta 72

1.19. Heite ühendatud kogumise haldamise parima võimaliku tehnika alased järeldused 73

SÕNASTIK 75

1.20. Õhkuheite ärahoidmise ja vähendamise meetodite kirjeldus 75

1.20.1. Tolm 75

1.20.2. Lämmastikoksiidid (NO_X) 76

1.20.3. Vääveloksiidid (SO_X) 77

1.20.4. Ühendmeetodid (SO_x, NO_x ja tolm) 79

1.20.5. Vingugaas (CO) 79

1.20.6. Lenduvad orgaanilised ühendid 79

1.20.7. Muud meetodid 81

1.21. Meetodid vetteheite ärahoidmiseks ja kontrollimiseks 82

1.21.1. Heitvee eeltöötlus 82

1.21.2. Heitvee töötlemine 82

REGULEERIMISALA

Parima võimaliku tehnika alastes järeldustes (PVT-järeldused) on käsitletud direktiivi 2010/75/EL I lisa punktis 1.2 määratletud tootmistegevust, täpsemalt „1.2. Mineraalõli ja gaasi rafineerimine".

Eelkõige käsitletakse PVT-järeldustes järgmisi protsesse ja tegevusvaldkondi.

Tootmine	Tootmise osatoimingud või protsessid
Alküülimine	Kõik alküülimisprotsessid: vesinikfluoriidhape (HF), väävelhape (H_2SO_4) ja tahke hape
Baasõli tootmine	Asfaldi eemaldamine, aromaatsete ühendite ekstraheerimine, vaha töötlemine ja määrdeõli vesinikpuhastus
Bituumeni tootmine	Kõik meetodid ladustamisest lõpptoote lisanditeni
Katalüütiline krakkimine	Igat liiki katalüütiline krakkimine, nagu katalüütiline krakkimine keevkihis
Katalüütiline reforming	Pidev, tsükliline ja poolregenereeriv katalüütiline reforming
Koksistamine	Aeglustatud ja vedelfaasilised koksistamisprotsessid. Koksi kaltsineerimine
Jahutamine	Jahutusmeetodid rafineerimistehastes
Soolatustamine	Toorõli soolatustamine
Energia tootmise põletusseadmed	Rafineerimistehaste kütuseid põletavad põletusseadmed, välja arvatud üksused, kus kasutatakse ainult tava- või kaubanduslikke kütuseid

Tootmine	Tootmise osatoimingud või protsessid
Eeterdamine	Mootorikütuse lisaainetena kasutatavate kemikaalide tootmine (nt alkoholid ja eetrid, nagu MTBE, ETBE ja TAME)
Gaasi eraldamine	Toorõli kergete fraktsioonide, nagu näiteks rafineerimistehaste küttegaas (RFG), veeldatud naftagaas (LPG) eraldamine
Vesinikku tarbivad protsessid	Hüdrokrakkimine, hüdrogeeniv rafineerimine, vesiniktöötlused, hüdromuundamine, hüdropuhastus ja hüdrogeenimine
Vesiniku tootmine	Osaline oksüdeerimine, aurureforming, gaasi soojusreforming ja vesinikpuhastamine
Isomeerimine	C_4, C_5 ja C_6 süsivesinikühendite isomeerimine
Maagaasiüksused	Maagaasi (NG) töötlemine, kaasa arvatud maagaasi veeldamine
Polümeerimine	Polümeerimine, dimeerimine ja kondenseerimine
Esmane destilleerimine	Atmosfäärne destillatsioon ja vaakumdestillatsioon
Toote töötlemine	Magustamine ja lõpptoote töötlemine
Rafineerimismaterjalide ladustamine ja käitlemine	Rafineerimistehase tooraine ladustamine, segamine, peale- ja mahalaadimine
Kergkrakkimine ja muud termilised muundamised	Termiline töötlemine, nagu näiteks kergkrakkimine või termilised gaasiõli protsessid
Heitgaasi puhastamine	Meetodid, millega vähendatakse õhku lastavat heidet või hoitakse ära selle teket
Heitvee töötlemine	Meetodid heitvee töötlemiseks enne selle laskmist keskkonda
Jäätmekäitlus	Meetodid, mis takistavad või vähendavad jäätmete teket

PVT-järeldustes ei ole käsitletud järgmisi tegevusvaldkondi ega protsesse:

— toorõli ja maagaasi leiukohtade uurimine ning toorõli ja maagaasi tootmine;

— toorõli ja maagaasi transportimine;

— toodete turustamine ja jaotamine.

Lisaks võivad PVT-järeldustes käsitletud tegevusvaldkondadega seoses olulised olla järgmised viitedokumendid.

Viitedokument	Valdkond
Heitvee ja heitgaaside ühised käitlemis- ja juhtimissüsteemid keemiatööstuses (BREF-dokument CWW)	Heitvee käitlemise ja töötlemise meetodid
Tööstuslikud jahutussüsteemid (ICS)	Jahutusprotsessid
Majanduslik mõju ja terviklik keskkonnamõju (ECM)	Meetodite majanduslik mõju ja üldine keskkonnamõju

Viitedokument	Valdkond
Ladustamisel tekkiv heide (EFS)	Rafineerimismaterjalide ladustamine, segamine, peale- ja mahalaadimine
Energiatõhusus (ENE)	Energiatõhusus ja rafineerimistehaste ühendatud käitamine
Suured põletusseadmed (LCP)	Tavapäraste ja kaubanduslike kütuste põletamine
Anorgaanilise suurkeemia saadused — ammoniaagi, hapete ja väetise tootmine (LVIC-AAF)	Aurufaasis reformimine ja vesinikpuhastamine
Orgaaniliste tööstuskemikaalide tootmine (LVOC)	Eeterdamine (MTBE, ETBE ja TAME tootmine)
Jäätmete põletamine (WI)	Jäätmete põletamine
Jäätmekäitlus (WT)	Jäätmekäitlus
Seire üldpõhimõtted (MON)	Õhku- ja vetteheite seire

ÜLDISED KAALUTLUSED

PVT-järeldustes esitatud meetodite loetelu ja kirjeldused ei ole normatiivsed ega ammendavad. On lubatud kasutada muid meetodeid, mis tagavad vähemalt samaväärse keskkonnakaitse taseme.

Kui ei ole öeldud teisiti, on PVT-järeldused üldkohaldatavad.

Õhkuheite keskmistamisajad ja võrdlustingimused

Kui ei ole teisiti sätestatud, on PVT-järeldustele vastavad õhusaaste heitetasemed (PVT-HT) sellised sisaldused, mida väljendatakse lendunud heite massi ja lendunud heitgaasi mahu suhtena järgmistel võrdlustingimustel: kuiv gaas temperatuuril 273,15 K, rõhul 101,3 kPa.

Pideva mõõtmise korral	Heitetase PVT-HT on kuukeskmine heide, mis on arvutatud kuu jooksul igas tunnis mõõdetud keskmiste väärtuste keskmisena
Perioodilise mõõtmise korral	Heitetase PVT-HT arvutatakse kui kolme vähemalt 30 minuti jooksul võetud pistelise proovi keskmine

Põletusseadmete, katalüütilise krakkimise protsesside ja heitgaaside väävlikogumisseadmete hapniku võrdlustingimused on esitatud tabelis 1.

Tabel 1

Õhkuheite PVT-HT võrdlustingimused

Tegevus	Ühik	Hapniku võrdlustingimused
Vedel- või gaaskütust kasutav põletusseade, välja arvatud gaasiturbiinid ja -mootorid	mg/Nm^3	3 mahuprotsenti hapnikku
Tahkekütust kasutav põletusseade	mg/Nm^3	6 mahuprotsenti hapnikku

Tegevus	Ühik	Hapniku võrdlustingimused
Gaasiturbiinid (sh ühendtsükliga gaasiturbiinid — CCGT) ja -mootorid	mg/Nm³	15 mahuprotsenti hapnikku
Katalüütilise krakkimise protsess (regeneraator)	mg/Nm³	3 mahuprotsenti hapnikku
Heitgaaside väävlikogumisseade ([1])	mg/Nm³	3 mahuprotsenti hapnikku

([1]) Kui kasutatakse meetodit PVT 58.

Heite sisalduse teisendamine standardse hapnikusisalduse võrdlustasemele

Järgnevalt on esitatud valem heite sisalduse arvutamiseks hapnikusisalduse võrdlustasemel (vt tabelit 1).

$$E_R = \frac{21 - O_R}{21 - O_M} \times E_M$$

Siin:

E_R (mg/Nm³): heite sisaldus, mis vastab hapnikusisalduse võrdlustasemele O_R

O_R (mahuprotsentides):
hapnikusisalduse võrdlustase

E_M (mg/Nm³): heite sisaldus, mis vastab hapnikusisalduse võrdlustasemele O_M

O_M (mahuprotsentides):
mõõdetud hapnikusisaldus.

Õhkuheite keskmistamisajad ja võrdlustingimused

Kui ei ole märgitud teisiti, esitatakse käesolevates PVT-järeldustes osutatud parima võimaliku tehnika kasutamisele vastavad vetteheite tasemed (PVT-HT) sisaldusena (heiteaine mass liitri vee kohta) mg/l.

Kui ei ole öeldud teisiti, on PVT-kohaste heitetasemete PVT-HT puhul keskmistamise ajavahemikud määratletud järgmiselt.

Päevakeskmine	Keskmine vooluhulgaga võrdeliselt 24 tunni jooksul kogutud koondproovist või, kui on tõendatud, et vooluhulk on suhteliselt püsiv, võrdsete ajavahemike järel 24 tunni jooksul kogutud koondproovist
Aasta-/kuukeskmine	Kõigi aasta/kuu jooksul saadud päevakeskmiste vooluhulgaga kaalutud keskmine

MÕISTED

PVT-järeldustes kasutatakse järgmisi mõisteid.

Kasutatud mõiste	Määratlus
Üksus	Käitise osa/tootmisüksus, kus teatav protsess toimub
Uus üksus	Pärast käesolevate PVT-järelduste avaldamist käitises esmakordselt kasutusloa saanud üksus või käitises olemasolevale alusele vana üksuse asemele pärast käesolevate PVT-järelduste avaldamist paigaldatud uus üksus.
Olemasolev üksus	Üksus, mis ei ole uus üksus

Kasutatud mõiste	Määratlus
Protsessi heitgaasid	Protsessis tekkinud ja kogutud gaas, mida tuleb töödelda, nt happeliste gaaside eraldamise üksuses ja väävlikogumisüksuses (SRU).
Suitsugaasid	Oksüdatsiooni, üldiselt põletamisastme järel seadmest (nt regeneraator, Clausi seade) eralduv heitgaas
Jääkgaas	SRU üksuse (üldiselt Clausi protsess) heitgaasi üldnimetus
Lenduvad orgaanilised ühendid (LOÜ)	Lenduvad orgaanilised ühendid, nagu on määratletud direktiivi 2010/75/EL artikli 3 punktis 45
NMVOC	LOÜ, v.a metaan
Lenduvate orgaaniliste ühendite hajusheide	Lenduvate orgaaniliste ühendite heide, mis ei eraldu kindlate heitepunktide, nagu nt korstnate kaudu. Hajusheide võib eralduda teatud piirkonnast (nt paakidest) või punktallikatest (nt toruäärikute kaudu).
NO_X, väljendatud NO_2 kaudu	Lämmastikoksiidi (NO) ja lämmastikdioksiidi (NO_2) summa, väljendatud NO_2-na.
SO_X, väljendatud SO_2 kaudu	Vääveldioksiidi (SO_2) ja vääveltrioksiidi (SO_3) summa, väljendatud SO_2-na
H_2S	Vesiniksulfiid. Siia ei kuulu karbonüülsulfiid ja merkaptaan
Vesinikkloriid, väljendatult HCl-na	Kõik gaasilised kloriidid, mida väljendatakse HCl-na
Vesinikfluoriid, väljendatult HF-na	Kõik gaasilised fluoriidid, mida väljendatakse HF-na
FCC üksus	Katalüütiline krakkimine keevkihis: töötlus, millega lõhustatakse raskemad süsivesiniku molekulid soojuse ja katalüsaatori abil kergemateks süsivesiniku molekulideks.
SRU	Väävli kogumisüksus. Vt määratlust jaos 1.20.3
Rafineerimistehase kütus	Tahked, vedelad ja gaasilised põlevmaterjalid toorõli rafineerimise destilleerimise ja muundamise astmest. Näiteks rafineerimistehase küttegaas (RFG), sünteesigaas ja rafineerimistehase õlid, naftakoks.
RFG	Rafineerimistehase küttegaas: destilleerimis- või muundamisüksuse heitgaas, mida kasutatakse kütmiseks
Põletusseade	Põletusseade, kus põletatakse ainult rafineerimistehase küttegaasi või küttegaasi koos teiste kütustega, et rafineerimistehases energiat toota, nagu nt katlad (välja arvatud vingugaasikatlad), ahjud ja gaasiturbiinid.
Pidev mõõtmine	Mõõtmine üksusesse püsivalt paigaldatud automatiseeritud mõõtmissüsteemiga (AMS) või heite pidevmõõtesüsteemiga (HPMS).
Perioodiline mõõtmine	Mõõdetava näitaja suuruse määramine teatavate ajavahemike tagant käsitsi- või automaatmeetoditega
Kaudne õhkuheiteseire	Hinnatakse saasteaineheite sisaldust suitsugaasis, tehes mitme kaudse saastenäitaja mõõtmisi (näiteks O_2 sisaldus, väävli ja lämmastiku sisaldus lähteaines/kütuses) ja arvutusi ning perioodilisi mõõtmisi korstnas. Heite suhte leidmine kütuse väävlisisalduse järgi on näide kaudsest seirest. Teine näide on PEMSi kasutamine.

Kasutatud mõiste	Määratlus
Ennustav heitemõõtesüsteem (PEMS)	Süsteem saasteaine sisalduse leidmiseks, mõõtes pidevalt jälgitavate protsessi näitajate väärtuste ja saasteaine suhet (nt kütuse-gaasikulu, õhu ja kütuse suhe) ning heiteallikas kasutatava kütuse või lähteaine kvaliteedi näitajaid (nt väävlisisaldus).
Lenduvad vedelad süsivesinikuühendid	Naftaderivaadid, mille aururõhk Reidi järgi (RVP) on suurem kui 4 kPa, näiteks toorbensiin ja aromaatsed süsivesinikud
Regenereerimismäär	Aurude regenereerimisseadmesse (VRU) juhitud voost taaskasutamiseks kogutud NMVOCi protsent

1.1. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused mineraalõli ja gaasi rafineerimise kohta**

Lisaks käesolevas osas nimetatud üldistele PVT-järeldustele kohaldatakse ka punktides 1.2–1.19 osutatud protsessipõhiseid PVT-järeldusi

1.1.1. *Keskkonnajuhtimissüsteemid*

PVT 1. Mineraalõli ja gaasi töötlemise tehaste üldise keskkonnatoime parandamiseks seisneb PVT selles, et rakendatakse ja kasutatakse keskkonnajuhtimissüsteemi, mis vastab kõigile järgmistele tunnustele:

i) juhtkonna, s.h tippjuhtkonna pühendumus;

ii) sellise keskkonnapoliitika kehtestamine, millega muu hulgas nähakse ette, et käitise juhtkond pidevalt täiustab seadmestikku;

iii) vajalike protseduuride, eesmärkide ja sihttasemete planeerimine ja kehtestamine koos finantsplaneerimise ja investeeringutega;

iv) protseduuride rakendamine, pöörates erilist tähelepanu järgmistele tahkudele:

a) struktuur ja vastutus;

b) väljaõpe, teadlikkus ja pädevus;

c) suhtlus;

d) töötajate kaasamine;

e) dokumentatsioon;

f) tõhus protsessijuhtimine;

g) hoolduskavad;

h) valmisolek hädaolukorraks ning hädaolukorras tegutsemine;

i) vastavus keskkonnaalastele õigusaktidele;

v) täitmise kontrollimine ja parandusmeetmed, pöörates erilist tähelepanu järgmistele tahkudele:

a) seire ja mõõtmised (vt ka viitedokument „Seire üldpõhimõtted”)

b) parandus- ja ennetusmeetmed;

c) dokumenteerimine;

d) sõltumatu (võimaluse korral) sise- ja väliskontroll, et teha kindlaks, kas keskkonnajuhtimissüsteem toimib kavatsuste kohaselt ja kas seda rakendatakse ning järgitakse vastavalt nõuetele;

vi) keskkonnajuhtimissüsteemi ja selle jätkuva sobivuse, piisavuse ja tõhususe hindamine tippjuhtkonna poolt;

vii) puhtamate tehnoloogiate arendamise jälgimine;

viii) arvestamine käitise võimaliku sulgemise mõjuga keskkonnale uue tootmisüksuse projekteerimise ajal ning kogu selle tööaja jooksul;

ix) regulaarsete sektorisiseste võrdlusanalüüside tegemine.

Kohaldamine

Keskkonnajuhtimissüsteemi ulatus (nt üksikasjalikkus) ja laad (nt standarditud või mittestandarditud) on üldiselt seotud seadmestiku laadi, suuruse ja keerukusega ning võimalike keskkonnamõjudega.

1.1.2. *Energiatõhusus*

PVT 2. Energia tõhusaks kasutamiseks seisneb PVT selles, et kasutatakse ühte järgnevalt nimetatud meetoditest või neid sobivalt koos.

Meetod	Kirjeldus
i) Projekteerimismeetodid	
a) *Pinch*-analüüs (säästuanalüüs)	Metoodika põhineb süstemaatilisel termodünaamiliste sihtnäitajate arvutamisel protsesside energiakulu vähendamiseks. Seda kasutatakse süsteemse üldlahenduse hindamiseks.
b) Soojuse kasutamine	Soojuse kasutamine seisneb soojusvahetuse kasutamises märkimisväärse osa soojendamise ja jahutamise protsessides tarbitava soojuse saamiseks.
c) Soojuse ja energia taaskasutamine	Selliste energia taaskasutamise seadmete kasutamine, nagu näiteks: — heitsoojuse katlad, — tigulaiendajad/energiatagastus keevkihis toimuva katalüütilise krakkimise üksuses, — heitsoojuse kasutamine kaugküttes.
ii) Protsessikontrolli ja hooldamise võtted	
a) Protsessi optimeerimine	Automatiseeritud reguleeritav põletamine, et vähendada töötlemise kütusekulu ühe tonni lähteaine kohta, sageli koos soojuse kasutamisega ahju tõhususe parandamiseks.
b) Auru tarbimise seadistamine ja vähendamine	Äravooluklappide süsteemne kavandamine, et vähendada auru tarbimist ja optimeerida selle kasutamist.
c) Energeetilise võrdlusaluse kasutamine	Osalemine liigitamises ja võrdlusuuringutes, et tagada pidevat täiustamist, õppides parimatest tavadest.
iii) Energiatõhusad tootmistehnoloogiad	
a) Soojuse ja elektri kooskasutamine	Süsteem, mis on ette nähtud elektrienergia ja soojuse (nt auru) koostootmiseks samast kütusest.
b) Gaasistamisseadmega kombitsükkel (IGCC)	Selle eesmärk on suure kasuteguriga toota auru, vesinikku (valikuline) ja elektrienergiat mitut liiki kütustest (nt raske kütteõli või koks).

1.1.3. *Tahkete ainete ladustamine ja käitlemine*

PVT 3. PVT on tahkete materjalide ladustamisel ja käitlemisel tekkiva tolmu heite vältimine või, kui see ei ole võimalik, vähendamine ühe või mitme järgnevalt nimetatud meetodi abil:

i) lahtise pulbermaterjali ladustamine suletud tornhoidlates, millel on tolmueemaldussüsteem (nt kottfiltriga);

ii) peenmaterjalide ladustamine suletud mahutites või kottides;

iii) jämedate tolmuste materjalide hoidmine niisutatult, pinna stabiliseerimine sideainega ja materjali hoidmine kaetud virnades;

iv) teepuhastusmasinate kasutamine.

1.1.4. *Õhkuheite seire ja tähtsamad protsessinäitajad*

PVT 4. Parim võimalik tehnika (PVT) on jälgida õhkuheidet, kasutades seiremeetodeid vähemalt järgnevalt esitatud minimaalse sagedusega ja kooskõlas Euroopa standarditega (EN). ENi normide puudumise korral seisneb PVT selliste ISO, liikmesriigi või muude rahvusvaheliste standardite kohaldamises, mis tagavad samaväärse teadusliku tasemega andmete saamise.

Kirjeldus	Ühik	Minimaalne sagedus	Seiremeetod
i) Ühendite SO_X, NO_X ja tolmu heide	Katalüütiline krakkimine	Pidev ([1]) ([2])	Otsene mõõtmine
	Põletusseadmed ≥ 100 MW ([3]) ja kaltsineerimisseadmed	Pidev ([1]) ([2])	Otsene mõõtmine ([4])
	Põletusseadmed 50–100 MW ([3])	Pidev ([1]) ([2])	Otsene mõõtmine või kaudne seire
	Põletusseadmed < 50 MW ([3])	Kord aastas, samuti pärast olulisemaid muudatusi seoses kütusega ([5])	Otsene mõõtmine või kaudne seire
	Väävli kogumisseadmed (SRU)	Pidev ainult SO_2 puhul	Otsene mõõtmine või kaudne seire ([6])
ii) NH_3 heide	Kõik üksused, mis on varustatud SCRi või SNCRiga	Pidev	Otsene mõõtmine
iii) CO heide	Katalüütilise krakkimise üksus ja põletusseade ≥ 100 MW ([3])	Pidev	Otsene mõõtmine
	Muud põletusseadmed	Üks kord iga kuue kuu tagant ([5])	Otsene mõõtmine
iv) Metallide heide Nikkel (Ni), antimon (Sb) ([7]), vanaadium (V)	Katalüütiline krakkimine	Üks kord iga kuue kuu tagant ja pärast olulisi muudatusi seadmestikus ([5])	Otsene mõõtmine või peenestatud katalüsaatori ja kütuse metallisisalduse põhjal tehtud analüüs
	Põletusseadmed ([8])		

Kirjeldus	Ühik	Minimaalne sagedus	Seiremeetod
v) Polüklooritud dibenso-p-dioksiinide/furaanide (PCDD/F) heide	Katalüütilise reformingu seade	Üks kord aastas või üks kord pärast regenereerimist, olenevalt sellest, kumb ajavahemik on pikem	Otsene mõõtmine

(1) SO_2 heite pideva mõõtmise asemel võib heite arvutada kütuse ja lähteaine väävlisisalduse põhjal, kui on võimalik näidata, et sel viisil saavutatakse samasugune täpsus.
(2) SO_X-i osas mõõdetakse pidevalt üksnes SO_2 ja perioodiliselt mõõdetakse SO_3 (nt SO_2 seiresüsteemi kalibreerimise ajal).
(3) Kõikide korstnasse suubuvate heidet tekitavate põletusseadmete summaarne nimisisendsoojusvõimsus.
(4) Või kaudne SO_X-i seire.
(5) Seire sagedust võib kohandada, kui ühe aasta kestel saadud andmete põhjal ilmneb piisavalt väljakujunenud püsivus.
(6) Väävlikogumisseadmest SO_2 heite mõõtmise võib asendada pideva materjalibilansiga või muu asjakohase näitaja järelevalvega, kui asjaomased väävlikogumisseadme tõhususe mõõtmised põhinevad tehase töö perioodilistel (nt üks kord kahe aasta jooksul) uuringutel.
(7) Antimoni (Sb) järelevalve toimub ainult katalüütilise krakkimise seadmetes, kus kasutatakse antimoni injekteerimist (nt metallide passiveerimine).
(8) Välja arvatud ainult gaaskütusel töötavad põletusseadmed.

PVT 5. Parim võimalik tehnika on jälgida saasteainete heitega seotud protsessinäitajaid katalüütilise krakkimise seadmes ja põletusseadmes vähemalt järgnevalt sätestatud sagedusega, kasutades asjakohaseid meetodeid.

Kirjeldus	Minimaalne sagedus
Saasteainete heitega seotud näitajate, nagu nt suitsugaasis leiduva O_2 sisalduse, kütuses või lähteaines leiduva N'i ja S'i sisalduse seire (1)	O_2 sisalduse osas pidevalt N'i ja S'i sisalduse osas perioodiliselt sagedusega sõltuvalt tähtsatest muutustest seoses kütuse ja lähteainega

(1) Kütuses ja lähteaines leiduva N'i ja S'i seire võib osutuda mittevajalikuks, kui NO_X i ja SO_2'e heidet korstnas pidevalt mõõdetakse.

PVT 6. PVT on kogu tehase lenduvate orgaaniliste ühendite kontrollimatu õhkuheite seire, kasutades kõiki järgmisi meetodeid:

i) haistmismeetodid koos tähtsamate seadmete korrelatsioonikõverate kasutamisega;

ii) optilised gaasikuvamismeetodid;

iii) alatiste heidete arvutused, mis põhinevad perioodiliste mõõtmistega (nt iga kahe aasta tagant) kontrollitud heiteteguritel.

Tehase piirkonna heidete määramine ja heidete sisalduse mõõtmine perioodiliste mõõtmistega, kasutades asjakohaseid täiendavaid optilisi neeldumisel põhinevaid meetodeid, nagu nt selektiivse neeldumisega laserlokatsioon (DIAL) ja valgusvoo-varjutuse meetod (solar occultation flux — SOF).

Kirjeldus

Vt punkt 1.20.6.

1.1.5. *Heitgaaside töötlemise süsteemide töö*

PVT 7. Õhkuheidete vältimiseks ja vähendamiseks on PVT kasutada happelise gaasi eemaldamise seadmeid, väävli kogumisseadmeid ja kõiki muid heitgaaside töötlemise süsteeme nii, et nende kättesaadavus on hea ja võimsus on optimaalne.

Kirjeldus

Teatud ebatavaliste töötingimuste jaoks võidakse välja töötada mittetavapärased protseduurid, seda eelkõige:

i) käivitamise ja seiskamise ajaks;

ii) muude eriolukordade puhuks, mis võivad mõjutada süsteemide nõuetekohast talitlust (nt seadmete ja/või heitgaasi töötlemissüsteemi korralised ja erakorralised hooldus- ja puhastustööd);

iii) heitgaasi ebapiisava voolu või temperatuuri korral, mis takistab heitgaasi töötlemise süsteemi kasutamist täisvõimsusel.

PVT 8. Et hoida ära ja vähendada ammoniaagi (NH_3) heidet õhku selektiivse katalüütilise taandamise (SCR) või selektiivse mittekatalüütilise taandamise (SNCR) meetodite kasutamisega on PVT säilitada sobivad töötingimused SCR või SNCRi kasutavates heitgaaside töötlemise süsteemides, et piirata reageerimata NH_3 õhkuheidet.

PVTga saavutatav heitetase: vt tabel 2.

Tabel 2

PVTga saavutatav ammoniaagi (NH_3) õhkuheide põletusseadmest või töötlemisseadmest, kus on kasutatud SCRi või SNCRi.

Näitaja	PVTga saavutatav heitetase (kuukeskmine) mg/Nm³
NH_3 kaudu väljendatud ammoniaak	< 5 — 15 (1) (2)

(1) Vahemiku suuremad väärtused vastavad suurematele NO_X'i sisaldustele sisendis, suuremale NO_X'i taandamise tasemele ja katalüsaatori vananemisele.
(2) Vahemiku väiksemad väärtused on seotud SCRi meetodi kasutamisega.

PVT 9. Et hoida ära ja vähendada õhkuheiteid, kui kasutatakse happelise vee auruga läbipuhumise seadet, on PVT suunata happelised heitgaasid sellest seadmest väävlikogumisseadmesse või võrdväärsesse gaasitöötlemise süsteemi.

Happelise vee töötlemata läbipuhumisgaaside otsene põletamine ei ole PVT.

1.1.6. *Vetteheite seire*

PVT 10. Parim võimalik tehnika on jälgida vetteheidet, kasutades seiremeetodeid vähemalt tabelis 3 esitatud minimaalse sagedusega ja kooskõlas Euroopa standarditega (EN). Kui Euroopa standardeid ei ole, seisneb PVT selliste ISO, liikmesriigi või muude rahvusvaheliste standardite kohaldamises, mis tagavad samaväärse teadusliku tasemega andmete saamise.

1.1.7. *Vetteheide*

PVT 11. Veekulu vähendamiseks ja heitveekoguse vähendamiseks on PVT kõigi järgnevalt esitatud meetodite kasutamine.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Veevoogude kasutamine	Vähendada tootmisüksuse heitvee kogust enne keskkonda laskmist nt jahutusest ja veeldamisest saadud vee üksusesisese taaskasutamise teel, nt toorõli soolatustamiseks.	Üldiselt kasutatav uute tootmisüksuste puhul. Olemasolevate tootmisüksuste puhul võib see nõuda kogu üksuse või käitise täielikku ümberehitamist.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
ii) Vee- ja äravoolusüsteem saastatud veevoogude eraldamiseks	Tootmiskoha kavandamine vee majandamise optimeerimiseks sel viisil, et iga veevoogu töödeldakse vastavalt vajadusele; nt tekkinud happeline vesi (destilleerimis-, krakkimis-, koksistamisseadmest jne) suunatakse asjakohasesse eeltöötlusesse, näiteks läbipuhumisseadmesse.	Üldiselt kasutatav uute tootmisüksuste puhul. Olemasolevate tootmisüksuste puhul võib see nõuda kogu üksuse või käitise täielikku ümberehitamist.
iii) Saastumata vee voogude eraldamine (nt voolava veega jahutus, vihmavesi)	Tootmiskoha kavandamine nii, et hoitakse ära saastumata vee juhtimine heitvee töötlemissõlme ning luuakse eraldi väljapääs sellisele veevoole selle võimaliku taaskasutuse järel.	Üldiselt kasutatav uute tootmisüksuste puhul. Olemasolevate tootmisüksuste puhul võib see nõuda kogu üksuse või käitise täielikku ümberehitamist.
iv) Mahasattumiste ja pihkumiste ärahoidmine	Võtted, sh vastavad menetlused ja/või ajutiste seadmete kasutamine töö tagamiseks sel puhul, kui on vaja toime tulla eriolukordades, nt suurte pihkumiste ja mahavoolanud koguste puhul jne.	Üldkasutatav

PVT 12. Et vähendada saasteainete heite koormust heitvee suublale, on PVT kõrvaldada veest lahustumatud ja lahustuvad saasteained, kasutades kõiki meetodeid, mis on esitatud järgnevalt.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Lahustumatute ainete eemaldamine õli kogumise teel	Vt punkt 1.21.2	Üldkasutatav
ii) Lahustumatute ainete eemaldamine hõljuvaine ja dispergeeritud õli eraldamise teel	Vt punkt 1.21.2	Üldkasutatav
iii) Lahustuvate ainete eemaldamine, sh biotöötluse ja setitamise teel.	Vt punkt 1.21.2	Üldkasutatav

PVTga saavutatav heitetase: vt tabel 3.

PVT 13. Kui on vaja täiendavalt kõrvaldada orgaanilisi aineid, lämmastikku või fosforit, on PVT kasutada täiendavat töötlemisastet, nagu on kirjeldatud punktis 1.21.2.

Tabel 3

Mineraalõli ja gaasi rafineerimisel tekkiva heitvee otsese heite puhul PVTga saavutatav heitetase ja seire sagedus [1]

Näitaja	Ühik	PVTga saavutatav heitetase (aastakeskmine)	Seire sagedus [2] ja analüüsimeetod (standard)
Nafta süsivesinike indeks (HOI)	mg/l	0,1 –2,5	Iga päev EN 9377- 2 [3]
Hõljuvaine kogusisaldus (TSS)	mg/l	5 — 25	Iga päev
Keemiline hapnikutarve (KHT) [4]	mg/l	30 — 125	Iga päev

Näitaja	Ühik	PVTga saavutatav heitetase (aastakeskmine)	Seire sagedus ([2]) ja analüüsimeetod (standard)
BOD_5	mg/l	Puudub PVTga saavutatav heitetase BAT–AEL	Iga nädal
Üldlämmastik ([5]), väljendatud N-na	mg/l	1 — 25 ([6])	Iga päev
Plii, väljendatud Pb-na	mg/l	0,005–0,030	Kord kvartalis
Kaadmium, väljendatud Cd-na	mg/l	0,002–0,008	Kord kvartalis
Nikkel, väljendatud Ni-na	mg/l	0,005–0,100	Kord kvartalis
Elavhõbe, väljendatud Hg-na	mg/l	0,0001–0,001	Kord kvartalis
Vanaadium	mg/l	Puudub PVTga saavutatav heitetase PVT-HT	Kord kvartalis
Fenooliindeks	mg/l	Puudub PVTga saavutatav heitetase PVT-HT	Kord kuus EN 14402
Benseen, tolueen, etüülbenseen, ksüleen (BTEX)	mg/l	Benseen: 0,001 — 0,050 Puudub PVTga saavutatav heitetase T, E, X-i jaoks	Kord kuus

([1]) Kõiki näitajaid ja proovivõtu sagedusi ei kasutata gaasi rafineerimistehase heitvee korral.
([2]) Keskmine vooluhulgaga võrdeliselt 24 tunni jooksul kogutud koondproovist või, kui on tõendatud, et vooluhulk on suhteliselt püsiv, võrdsete ajavahemike järel 24 tunni jooksul kogutud koondproovist.
([3]) Üleminekuks praeguselt meetodilt EN 9377-2'le võib vaja minna kohanemisperioodi.
([4]) Kui tehast iseloomustav korrelatsioonikõver on olemas, võib KHT asemel kasutada näitajat TOC (orgaanilise süsiniku kogusisaldus). KHT ja TOC omavaheline korrelatsioonikõver tuleb leida iga üksikjuhtumi puhul eraldi. TOC seire oleks parem valik, sest sellega ei ole seotud väga mürgiste ühendite kasutamine.
([5]) Siin üldlämmastik on Kjeldahli järgi määratud üldlämmastiku (TKN), nitraatide ja nitritite summa.
([6]) Kui kasutatakse nitrifitseerimist-denitrifitseerimist, võidakse saavutada sisaldus alla 15 mg/l.

1.1.8. *Jäätmeteke ja -käitlus*

PVT 14. Jäätmete tekke ärahoidmiseks või kui see ei ole võimalik, siis vähendamiseks on PVT vastu võtta ja rakendada jäätmekava, millega tagatakse, et jäätmeid valmistatakse tähtsusjärjekorda arvestades ette korduskasutamiseks, ringlussevõtmiseks, taaskasutamiseks või kõrvaldamiseks.

PVT 15. Töödeldava või kõrvaldatava püdeliku koguse vähendamiseks on PVT kasutada ühte järgmistest kirjeldatud meetoditest või mitut koos.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Püdeliku töötlemine	Enne lõplikku töötlemist (nt keevkihiga põletusahjus) tuleb püdelikust eraldada vesi ja/või õli (nt tsentrifugaaleraldajaga või aurukuivatiga), et mahtu vähendada ja õlieraldusseadmega õli koguda	Üldkasutatav
ii) Püdeliku taaskasutamine töötlemisseadmetes	Teatavat püdelikku (nt teatavat liiki õlist püdelikku) võib kasutada seadmetes (nt koksistamisel) lähteaine osana sellise püdeliku õlisisalduse tõttu	Piiranguks on nõuded, millele püdelik peab vastama, et seda saaks seadmes asjakohaselt töödelda

PVT 16. Kasutatud katalüsaatori tahkete jääkide vähendamiseks on PVT kasutada üht järgnevalt nimetatud meetodit või mitut koos.

Meetod	Kirjeldus
i) Kasutatud tahke katalüsaatori käitlemine	Katalüsaatorina kasutatud materjali kavapärane ja ohutu käitlemine (nt töövõtjate poolt), et seda koguda või taaskasutada väljaspool tootmiskohta asuvates ettevõtetes. Need toimingud sõltuvad katalüsaatori liigist ja kasutatavast protsessist
ii) Õlisest püdelikust katalüsaatori eraldamine	Töötlemisüksusest pärinevas püdelikus võib leiduda suures koguses peenestatud katalüsaatorit. Katalüsaatori jäägid tuleb eraldada enne õlise püdeliku kasutamist lähteainena

1.1.9. *Müra*

PVT 17. Müra vähendamiseks või selle tekke vältimiseks on PVT kasutada ühte järgnevalt nimetatud meetoditest või neid sobivalt koos.

i) Hinnata keskkonnamüra ning koostada kohaliku keskkonna jaoks sobiv müra kontrollimise kava;

ii) sulgeda müratekitavad seadmed/tegevused eraldi ruumi/üksusesse;

iii) ümbritseda müraallikas müratõketega;

iv) rajada müratõkkeseinu.

1.1.10. *Parima võimaliku tehnika alased järeldused rafineerimistehaste ühendatud käitamise kohta*

PVT 18. Et vältida või vähendada kontrollimatut lenduvate orgaaniliste ühendite heidet, on PVT kasutada meetodeid, mis on esitatud järgnevalt.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
I. Meetod, mis on seotud tehase projekteerimisega	i) Vähendada võimalike heiteallikate arvu ii) Protsessi sisemise kaitse tõhustamine iii) Eriti vähepihkuvate seadmete valimine iv) Seire ja hoolduse hõlbustamine, tagades juurdepääsu osadele, kus võib pihkumisi esineda	Meetodi kohaldatavus võib olla piiratud olemasolevate üksuste puhul.
II. Meetodid seoses tehase käivitamise ja töökorda seadmisega	i) Täpsed ehitamis- ja koostejuhised ii) Töökindlad paigaldamis- ja üleandmismenetlused, millega tagatakse, et tehas vastab projekteerimisnõuetele	Meetodi kohaldatavus võib olla piiratud olemasolevate üksuste puhul.
III. Meetodid, mis on seotud tehase tööga	Kasutada riskipõhist pihkumise avastamise ja kõrvaldamise (LDAR) kava, et selgitada välja osad, kus võib tekkida pihkumine ja pihkumine kõrvaldada. Vt punkt 1.20.6	Üldkasutatav

1.2. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused alküülimisprotsessi kohta**

1.2.1. *Vesinikfluoriidhappega alküülimisprotsess*

PVT 19. Et vältida vesinikfluoriidhape (HF) õhkuheidet vesinikfluoriidhappega alküülimisprotsessis, on PVT kasutada mittekondenseeruva gaasijoa märgpuhastust leeliselise lahusega enne väljalaset tõrvikpõletisse.

Kirjeldus

Vt punkt 1.20.3.

Kasutamine

Meetod on üldkohaldatav. Tuleb järgida ohutusnõudeid, sest vesinikfluoriidhape on ohtlik aine.

PVT 20. Vesinikfluoriidhappega alküülimisprotsessis tekkiva vetteheite vähendamiseks on PVT kasutada koos järgmisi meetodeid.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Sadestamise või neutraliseerimise aste	Sadestamine (näiteks kaltsiumi- või alumiiniumisisaldusega lisanditega) või neutraliseerimine (kus heitvett kaudselt neutraliseeritakse kaaliumhüdroksiidiga (KOH))	Üldkohaldatav. Tuleb järgida ohutusnõudeid, sest vesinikfluoriidhape (HF) on ohtlik aine
ii) Eraldamise aste	Esimeses astmes tekkinud mittelahustuvate ühendite (nt CaF_2 või AlF_3) eraldamine, nt settevannis	Üldkasutatav

1.2.2. *Väävelhappega alküülimisprotsess*

PVT 21. Et vähendada väävelhappega alküülimisprotsessis tekkivat vetteheidet, on PVT vähendada väävelhappe kasutamist, regenereerides kasutatud väävelhapet ja neutraliseerides protsessis tekkivat heitvett enne heitvee töötlemisseadmesse juhtimist.

1.3. **Baasõli tootmisprotsesside parima võimaliku tehnika alased järeldused**

PVT 22. Selleks, et vältida ja vähendada ohtlike ainete õhku- ja vetteheiteid baasõli tootmisprotsessides, on PVT kasutada ühte järgnevalt nimetatud meetoditest või neist mitut koos.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Suletud protsess lahusti kogumisega	Protsess, milles kogutakse baasõli valmistamisel (nt ekstraheerimisel, vahatustamisel) kasutatud lahustit destilleerimisel ja läbipuhumisel. Vt punkt 1.20.7	Üldkasutatav
ii) Mitmejärguline lahustipõhine ekstraheerimine	Lahusti ekstraheerimine mitmejärgulise aurustamisega (kahe- või kolmekordne), et vähendada pihkumist.	Üldiselt kasutatav uute tootmisüksuste puhul. Kolmejärgulise protsessi kasutamine võib olla piiratud mitteroiskuvate lähteainetega.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
iii) Ekstraheerimisüksuse protsessides vähemohtlike ainete kasutamine	Projekteerida uusi tehaseid või teha muudatusi olemasolevates tehastes, et lahustiga ekstraheerimisel kasutataks vähem ohtlikku lahustit: minnes furfuraali või fenooliga ekstraheerimise protsessilt üle n-metüülpürrolidooniga protsessile.	Üldiselt kasutatav uute tootmisüksuste puhul. Olemasolevate tootmisüksuste üleviimine teise lahustiga (teistsuguste füüsikaliste ja keemiliste omadustega) toimuvale protsessile võib nõuda suuri muudatusi.
iv) Hüdrogeenimisel põhinevad katalüüsiprotsessid	Vesiniktöötlusele sarnanevad protsessid, mis põhinevad soovimatute ühendite muundamisel katalüütilise hüdrogeenimisega. Vt. punkt 1.20.3 (vesiniktöötlus)	Üldiselt kasutatav uute tootmisüksuste puhul.

1.4. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused bituumeni tootmisprotsessi kohta**

PVT 23. Et hoida ära ja vähendada bituumeni tootmisprotsessis tekkivaid õhkuheiteid, on parim võimalik tehnika töödelda gaasilist heidet, kasutades ühte järgnevalt nimetatud meetoditest.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Kergete gaaside termiline oksüdeerimine temperatuuril üle 800 °C	Vt punkt 1.20.6	Üldkohaldatav bituumeni puhumise üksustes
ii) Kerge heitgaasi märgpuhastus	Vt punkt 1.20.3	Üldkohaldatav bituumeni puhumise üksustes

1.5. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused keevkihis toimuva katalüütilise krakkimise jaoks**

PVT 24. Selleks, et vältida ja vähendada ohtlike ainete õhkuheiteid katalüütilise krakkimise protsessis, on PVT kasutada ühte järgnevalt nimetatud meetoditest või neist mitut koos.

I. Esmased või protsessiga seotud meetodid, nagu:

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
Protsessi optimeerimine ja ergastite või lisaainete kasutamine		
i) Protsessi optimeerimine	Protsessi tingimuste või võtete kombinatsioon, mille eesmärk on vähendada NOx-i teket, nt hapniku liia vähendamine suitsugaasis täieliku põlemise tingimustes, vingugaasikatlasse õhu astmeline juurdeandmine osalise põlemise tingimustes, eeldusel et vingugaasikatlal on vastav ehitus.	Üldkasutatav
ii) Vähese NO_X-iga CO oksüdeerimise ergastid	Sellise aine kasutamine, mis aktiveerib selektiivselt ainult CO põlemist, kuid ei oksüdeeri lämmastikku, sh ühendeid, millest tekib NO_X: nt plaatinat mittesisaldavad ergastid.	Kohaldatakse ainult täieliku põlemise korral, et asendada plaatinapõhiseid CO ergasteid. Maksimaalse kasu saamiseks võib regeneraatoris olla vaja asjakohast õhu jaotamist.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
iii) Spetsiifilised lisandid NO_X-i taandamiseks	Spetsiifilised katalüsaatorlisandid, millega tõhustatakse CO abil toimuvat NO taandamist.	Kohaldatakse ainult täieliku põlemise korral asjakohase kavandiga ja sobiva hapniku liia korral. Vasepõhiste NO_X-i taandavate lisandite kasutamine võib olla piiratud gaasikompressori võimsusega.

II. Sekundaarsed või nn toruotsameetodid, nagu:

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Selektiivne katalüütiline taandamine (SCR)	Vt punkt 1.20.2	Vältimaks roiskumist järgmistes protsessides, võib SCRile eelnevas töötluses osutuda vajalikuks täiendav filtrimine. Olemasolevate seadmete korral võib kohaldatavust piirata vaba ruumi olemasolu.
ii) Selektiivne mittekatalüütiline taandamine	Vt punkt 1.20.2	Vingugaasikateldega töötavates osalise põlemisega FCCdes on nõutav piisav viibeaeg asjakohasel temperatuuril. Ilma lisakateldeta täieliku põlemisega FCCdes võib olla vajalik täiendav kütuse sissepritsimine (nt vesinik) madalama temperatuurivahemiku saavutamiseks.
iii) Madalal temperatuuril toimuv oksüdeerimine	Vt punkt 1.20.2	Täiendav märgpuhasti võimsuse vajadus. Osooni teket ja sellega seotud riskide juhtimist on vaja nõuetekohaselt arvesse võtta. Kohaldatavust võib piirata täiendav heitvee puhastamise vajadus ja üldmõju keskkonnale (nt nitraatide heide) ning ebapiisav vedela hapniku tarnimine (osooni tootmiseks). Meetodi rakendamist võib piirata vajaliku ruumi puudumine.

PVTga saavutatav heitetase: vt tabel 4.

Tabel 4

Regeneraatorist katalüütilise krakkimise protsessis õhku eralduva NO_X-i heite tase PVT korral

Näitaja	Ühik/põlemisviis	PVTga saavutatav heitetase (Kuukeskmine) mg/Nm³
NO_X, väljendatud NO_2-na	Uus üksus/kõik põlemisviisid	< 30 — 100
	Olemasolev üksus/täieliku põlemise korral	< 100 — 300 (1)
	Olemasolev üksus/osalise põlemise korral	100 — 400 (1)

(1) Kui metalli passiveerimiseks kasutatakse antimoni (Sb) sissepritsimist, võib NO_X-i tase tõusta kuni sisalduseni 700 mg/Nm³. Vahemiku väiksemad väärtused saab saavutada SCRi meetodi kasutamisega.

Sellega seotud seire on PVT 4.

PVT 25. Et vähendada tolmu ja metallide õhkuheiteid katalüütilise krakkimise protsessis, on PVT kasutada ühte järgnevalt nimetatud meetodit või neist mitut koos.

I. Esmased või protsessiga seotud meetodid, nagu:

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Vastupidava katalüsaatori kasutamine	Sellise katalüsaatori valimine, mis peab vastu hõõrdele ja purunemisele, et vähendada tolmuheidet.	Üldkohaldatav eeldusel, et katalüsaatoril on piisav aktiivsus ja selektiivsus.
ii) Vähese väävlisisaldusega lähteaine kasutamine (nt sobiva lähteaine valimine või lähteaine töötlemine vesinikuga)	Lähteaine valikul tootmisüksuses töötlemise jaoks eelistada vähese väävlisisaldusega lähteainet. Vesinikuga töötlemise eesmärk on vähendada väävli, lämmastiku ja metallide sisaldust lähteaines. Vt punkt 1.20.3.	Selleks on vaja piisavalt vähese väävlisisaldusega lähteainet, vesinikutootmist ja vesiniksulfiidi (H_2S) töötlemisseadmeid (amiiniseade ja Clausi seade).

II. Sekundaarsed või nn toruotsameetodid, nagu:

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Elektrifilter (ESP, elektrostaatiline sadestaja)	Vt punkt 1.20.1	Olemasolevate tootmisüksuste korral võib kohaldatavust piirata vaba ruumi olemasolu.
ii) Mitmeastmelised tsüklonid	Vt punkt 1.20.1	Üldkasutatav
iii) Kolmanda astme filter automaatse puhastusega	Vt punkt 1.20.1	Kohaldatavus võib olla piiratud
iv) Märgpuhastus	Vt punkt 1.20.3	Kohaldatavus võib olla piiratud kuivadel aladel ja juhul, kui töötlemise kõrvalsaadused (sh nt suure soolasisaldusega heitvesi) ei sobi taaskasutamiseks või nõuetekohaselt kasutusest kõrvaldamiseks. Olemasolevate seadmete korral võib kohaldatavust piirata vaba ruumi olemasolu.

PVTga saavutatav heitetase: vt tabel 5.

Tabel 5

Regeneraatorist katalüütilise krakkimise protsessis õhku eralduva tolmuheite tase PVT korral

Näitaja	Üksuse liik	PVTga saavutatav heitetase (kuu keskmine) [1] mg/Nm³
Tolm	Uus üksus	10 — 25
	Olemasolev üksus	10 — 50 [2]

[1] Välja arvatud tahma puhumine vingugaasikatlasse ja läbi gaasijahuti.
[2] Vahemiku väiksemad väärtused on saavutatavad 4 sadestamisväljaga elektrifiltriga.

Sellega seotud seire on PVT 4.

PVT 26. Et vältida ja vähendada SO_X-i õhkuheiteid katalüütilise krakkimise protsessis, on PVT kasutada ühte järgnevalt nimetatud meetodit või neist mitut koos

I. Esmased või protsessiga seotud meetodid, nagu:

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) SO_X-i vähendavate katalüsaatorlisandite kasutamine	Kasutatakse ainet, mis viib koksis leiduva väävli regeneraatorist reaktorisse tagasi. Vt kirjeldus punktis 1.20.3.	Kohaldatavus võib olla piiratud regeneraatori tingimuste kavandamisega. On vaja asjakohast vesiniksulfiidi heite vähendamise võimsust (nt SRU).
ii) Vähese väävlisisaldusega tooraine kasutamine (nt tooraine valimisega või tooraine vesiniktöötlemisega)	Lähteaine valikul töötlemisprotsessi jaoks eelistada vähese väävlisisaldusega lähteainet. Vesinikuga töötlemise eesmärk on vähendada väävli, lämmastiku ja metallide sisaldust lähteaines. Vt kirjeldus punktis 1.20.3.	Selleks on vaja piisavalt vähese väävlisisaldusega lähteainet, vesinikutootmist ja vesiniksulfiidi (H_2S) töötlemisseadmeid (amiiniseade ja Clausi seade).

II. Sekundaarsed või nn toruotsameetodid, nagu:

Meetodid	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Mitteregeneratiivne puhastamine	Märgpuhastus või märgpuhastus mereveega. Vt punkt 1.20.3.	Kohaldatavus võib olla piiratud kuivadel aladel ja juhul, kui töötlemise kõrvalsaadused (sh nt suure soolasisaldusega heitvesi) ei sobi taaskasutamiseks või nõuetekohaselt kasutusest kõrvaldamiseks. Olemasolevate seadmete korral võib kohaldatavust piirata vaba ruumi olemasolu.
ii) Regeneratiivne puhastus	Spetsiifilise SO_X-i absorbeeriva reaktiivi (nt absorbeeriv lahus) kasutamine, mis üldiselt võimaldab koguda väävlit kõrvalsaadusena regenereerimistsüklis, kus reaktiivi uuesti kasutatakse. Vt punkt 1.20.3.	Kohaldatavus on piiratud juhtudega, mil regenereeritud kõrvalsaadusi saab müüa. Olemasolevate seadmete korral võib kohaldatavust piirata väävlikogumisseadme võimsus ja vaba ruumi olemasolu.

PVTga saavutatav heitetase: vt tabel 6.

Tabel 6

Regeneraatorist katalüütilise krakkimise protsessis õhku eralduva SO_2 heite tase PVT korral

Näitaja	Üksuse liik/viis	PVTga saavutatav heitetase (kuukeskmine) mg/Nm³
SO_2	Uued üksused	≤ 300
	Olemasolevad üksused/täielik põlemine	< 100 — 800 (1)
	Olemasolevad üksused/osaline põlemine	100 — 1 200 (1)

(1) Kui kasutatakse vähese väävlisisaldusega (nt < 0,5 % massi järgi) lähteainet (või vesiniktöötlust) ja/või puhastust on kõikide põlemisviiside puhul PVT-HT vahemiku ülemised väärtused ≤ 600 mg/Nm³.

Asjaomast seiret kirjeldatakse meetodis PVT 4.

PVT 27. Selleks, et vältida ja vähendada vingugaasi õhkuheidet katalüütilise krakkimise protsessis (regeneraator), on PVT kasutada ühte järgnevalt nimetatud meetodit või neist mitut koos.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Põlemisprotsessi kontrollimine	Vt punkt 1.20.5	Üldkohaldatav
ii) Katalüsaatorid vingugaasi (CO) oksüdeerimise ergastitega	Vt punkt 1.20.5	Üldiselt kohaldatav ainult täieliku põlemise korral
iii) Vingugaasikatel (CO-katel)	Vt punkt 1.20.5	Üldiselt kohaldatav üksnes osalise põlemise korral

PVTga saavutatav heitetase: vt tabel 7.

Tabel 7

Katalüütilise krakkimise protsessis regeneraatorist osalisel põlemisel õhku eralduva vingugaasiheite tase PVT korral

Näitaja	Põlemisviis	PVTga saavutatav heitetase (kuukeskmine) mg/Nm³
Süsinikmonooksiid (vingugaas), väljendatud CO-na	Osaline põlemine	≤ 100 (1)

(1) Võidakse mitte saavutada, kui vingugaasikatel ei tööta täiskoormusel.

Asjaomast seiret kirjeldatakse meetodis PVT 4.

1.6. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused katalüütilise reformingu jaoks**

PVT 28. Katalüütilise reformingu protsessis tekkiva polüklooritud dibensodioksiinide/-furaanide (PCDD/F) õhkuheite vähendamiseks on PVT kasutada ühte või mitut järgnevalt nimetatud meetodit koos.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Katalüsaatori ergasti valik	Katalüsaatori ergasti kasutamine, et vähendada polüklooritud dibensodioksiinide/-furaanide (PCDD/F) teket regenereerimisel. Vt punkt 1.20.7	Üldkohaldatav
ii) Regenereerimise suitsugaasi töötlemine		
a) Regenereerimisgaasi ringlusahel adsorptsioonikihiga	Regenereerimisastme heitgaasi töötlemine klooritud ühendite (nt dioksiinide) eemaldamiseks	Üldiselt kasutatav uute tootmisüksuste puhul. Kohaldamine olemasolevate tootmisüksuste korral võib sõltuda olemasoleva regenereerimisüksuse ehitusest
b) Märgpuhastus	Vt punkt 1.20.3	Ei ole kohaldatav poolregeneratiivse reformigu seadmete korral.
c) Elektrifilter (ESP, elektrostaatiline sadestaja)	Vt punkt 1.20.1	Ei ole kohaldatav poolregeneratiivse reformigu seadmete korral.

1.7. **PVT koksistamisprotsessi jaoks**

PVT 29. Koksistamisprotsessis tekkiva õhkuheite vähendamiseks on PVT kasutada ühte või mitut järgnevalt nimetatud meetodit.

Esmased või protsessiga seotud meetodid, nagu:

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Peenkoksi kogumine ja ringlussevõtt	Peenkoksi süstemaatiline kogumine ja taaskasutamine kogu koksistamisprotsessi kestel (puurimine, käitlemine, purustamine, jahutamine jne).	Üldkohaldatav
ii) Koksi käitlemine ja ladustamine kooskõlas meetoditega PVT 3	Vt PVT 3.	Üldkohaldatav
iii) Suletud puhumissüsteemi kasutamine	Süsteem koksistamisseadmes rõhu alandamiseks	Üldkohaldatav
iv) Gaasi kogumine (sh ventileerimisel enne seadme avamist atmosfääri) rafineerimistehase küttegaasi (RFG) komponendiks	Koksistamisseadmest ventileerimisgaasi juhtimine gaasikompressorisse tõrvikpõletamisse juhtimise asemel. Fleksikoksistamisprotsessis tuleb enne koksistamisseadme gaasi töötlemist teha muundamine (karbonüülsulfiid (COS) tuleb muundada H_2S-iks).	Olemasolevate seadmete korral võib kohaldatavust piirata vaba ruumi olemasolu.

PVT 30. Rohelise koksi kaltsineerimisel tekkiva NO_X-i õhkuheite vähendamiseks on PVT selektiivne mittekatalüütiline taandamine (SNCR).

Kirjeldus

Vt punkt 1.20.2.

Kohaldamine

Selektiivse mittekatalüütilise taandamise kohaldatavus (eelkõige viibeaeg ja temperatuurivahemik) võib olla piiratud kaltsineerimisprotsessi eripära tõttu.

PVT 31. Et vähendada SO_X-i õhkuheiteid rohelise koksi kaltsineerimisprotsessis, on PVT kasutada ühte või mitut järgnevalt nimetatud meetodit koos.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Mitteregeneratiivne puhastamine	Märgpuhastus või märgpuhastus merevee-ga. Vt punkt 1.20.3.	Kohaldatavus võib olla piiratud kuivadel aladel ja juhul, kui töötlemise kõrvalsaadused (sh nt suure soolasisaldusega heitvesi) ei sobi taaskasutamiseks või nõuetekohaselt kasutusest kõrvaldamiseks. Olemasolevate seadmete korral võib kohaldatavust piirata vaba ruumi olemasolu.
ii) Regeneratiivne puhastus	Spetsiifilise SO_X-i absorbeeriva reaktiivi (nt absorbeeriv lahus) kasutamine, mis üldiselt võimaldab koguda väävlit kõrvalsaadusena regenereerimistsüklis, kus reaktiivi uuesti kasutatakse. Vt punkt 1.20.3.	Kohaldatavus on piiratud juhtudega, mil regenereeritud kõrvalsaadusi saab müüa. Olemasolevate seadmete korral võib kohaldatavust piirata olemasoleva väävlikogumisseadme võimsus ning ruumi leidmine.

PVT 32. Rohelise koksi kaltsineerimisprotsessis tekkiva tolmu õhkuheite vähendamiseks on PVT kasutada koos mitut järgmist meetodit.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Elektrifilter (ESP, elektrostaatiline sadestaja)	Vt punkt 1.20.1	Olemasolevate seadmete korral võib kohaldatavust piirata vaba ruumi olemasolu. Kohaldatavust võib piirata grafiidi ja anoodi tootmise koksi kaltsineerimisel koksiosakeste suur takistus.
ii) Mitmeastmelised tsüklonid	Vt punkt 1.20.1	Üldkohaldatav

PVTga saavutatav heitetase: vt tabel 8.

Tabel 8

Rohelise koksi kaltsineerimise seadmest õhku eralduva tolmuheite tase PVT korral

Näitaja	PVTga saavutatav heitetase (kuukeskmine) mg/Nm³
Tolm	10 — 50 (1) (2)

(1) Vahemiku väiksemad väärtused on saavutatavad 4 sadestamisväljaga elektrifiltriga.
(2) Kui elektrifiltrit ei saa kasutada, võidakse saada väärtusi kuni 150 mg/Nm³.

Asjaomast seiret kirjeldatakse meetodis PVT 4.

1.8. **PVT soolatustamisprotsessi jaoks**

PVT 33. Soolatustamisel kasutatava vee ja vetteheite vähendamiseks on PVT kasutada ühte järgmistest meetoditest või neist mitut koos.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Vee taaskasutuse ja soolatustamisprotsessi optimeerimine	Mitu head võtet soolatustamisprotsessi tõhustamiseks, soolatustamisseadme tõhususe suurendamiseks ja vee tarbimise vähendamiseks, nt kasutades väikese kiirusega segajat ja väikest veerõhku. See hõlmab pesuprotsessi (nt segamisel) ja eraldamisprotsessi (nt pH, tihedus, viskoossus, koalestsentsi elektrivälja potentsiaal) tähtsamate näitajate valikut.	Üldkohaldatav
ii) Mitmeastmeline soolatustaja	Mitmeastmelistes soolatustamisseadmetes toimub vee lisamine ja eemaldamine vähemalt kahes astmes, et eraldumine oleks tõhusam ja edasistes protsessides toimuks vähem korrodeerumist.	Kohaldatav uute seadmete puhul.
iii) Täiendav eraldamisaste	Täiendav ja tõhustatud õli ja vee ning tahke osise ja vee eraldamine, et heitvee töötlemisseadmesse satuks väiksema õlisisaldusega vesi ning õli suunataks tagasi protsessis kasutamiseks. Nt settimistrummel, optimaalsete eralduspinna andurite kasutamine.	Üldkohaldatav

1.9. **PVT alased järeldused põletusseadmete kohta**

PVT 34. Et vältida ja vähendada NO_X -i õhkuheidet põletusseadmest, on PVT kasutada ühte järgnevalt nimetatud meetodit või neist mitut koos.

I. Esmased või protsessiga seotud meetodid, nagu:

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Kütuse valik või töötlemine		
a) Gaasi valimine vedelkütuse asemel	Gaasis leidub tavaliselt vähem lämmastikku ja põlemisel tekib vähem lämmastikoksiidide heidet. Vt punkt 1.20.3	Kohaldatavust võib piirata vähese väävlisisaldusega gaaskütuse piiratud saadavus, mis võib olla seotud liikmesriikide energiapoliitikaga.
b) Vähese lämmastikusisaldusega rafineerimistehase kütteõli (RFO) kasutamine, nt RFO valimisega või selle vesiniktöötlemisega.	Rafineerimise kütteõli valimisel on eelistatud vähese lämmastikusisaldusega vedelkütused nende seast, mida seadmes saab kasutada. Vesinikuga töötlemise eesmärk on vähendada väävli, lämmastiku ja metallide sisaldust kütuses. Vt punkt 1.20.3	Kohaldatavust piirab vähese lämmastikusisaldusega vedelkütuste saadavus ning vesinikutootmise ja vesiniksulfiidi (H_2S) töötlemise võimsus (amiiniseade ja Clausi seade).

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
ii) Põlemisprotsessi modifikatsioonid		
a) Astmeviisiline põletamine: — õhu astmeline annustamine — kütuse astmeline kasutamine	Vt punkt 1.20.2	Astmeline kütusekasutus ja vedelkütuse kasutamine võib nõuda teatava ehitusega põleti kasutamist.
b) Põlemisprotsessi optimeerimine	Vt punkt 1.20.2	Üldkohaldatav
c) Suitsugaasi retsirkulatsioon	Vt punkt 1.20.2	Kohaldatav teatavate põletite kasutamise korral, nii et suitsugaas suunatakse tagasi. Kohaldatavus võib olla piiratud välise suitsugaasi tagasi suunamise lisamisega sellistes seadmetes, mis töötavad sundtõmbe või imemisega.
d) Lahjendaja injekteerimine	Vt punkt 1.20.2	Üldkohaldatav gaasiturbiinides, kui on olemas sobivad inertsed lahjendajad.
e) Vähese lämmastikoksiidide tekkega põletite (LNB) kasutamine	Vt punkt 1.20.2	Üldiselt kohaldatav uutes seadmetes, võttes arvesse kütusega seotud piiranguid (nt raske õli puhul). Olemasolevate seadmete korral võib kohaldatavust piirata keerukus, mis on seotud kohapealsete tingimustega, nt ahjude ehitus, ümbritsevad seadmed jmt. Väga erandlikel juhtudel võib olla vaja teha olulisi muudatusi. Kohaldatavus võib olla piiratud ahjudega aeglase koksistamise protsessis, seoses koksi tekke võimalusega ahjudes. Gaasiturbiinide korral piirab kohaldatavust vähene vesinikusisaldus kütuses (üldiselt < 10 %).

II. Sekundaarsed või nn toruotsameetodid, nagu:

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Selektiivne katalüütiline taandamine (SCR)	Vt punkt 1.20.2	Üldiselt kasutatav uute tootmisüksuste puhul. Olemasolevate tootmisüksuste korral võib kohaldatavust piirata ruumi vajadus ning optimaalse reaktiivi sissepritsimise nõue.
ii) Selektiivne mittekatalüütiline taandamine	Vt punkt 1.20.2	Üldiselt kasutatav uute tootmisüksuste puhul. Olemasolevate tootmisüksuste korral võib kohaldatavust piirata temperatuurivahemik ja reaktiivi sissepritsimisel ahjus viibimise aja nõue.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
iii) Madalal temperatuuril toimuv oksüdeerimine	Vt punkt 1.20.2	Kohaldatavus võib olla piiratud täiendava puhastamisvõimsuse vajadusega ja sellega, et osooni tootmist ja seonduvaid riske on vaja nõuetekohaselt arvesse võtta. Kohaldatavust võib piirata täiendav heitvee puhastamise vajadus ja üldmõju keskkonnale (nt nitraatide heide) ning ebapiisav vedela hapniku tarnimine (osooni tootmiseks). Olemasolevate seadmete korral võib kohaldatavust piirata vaba ruumi olemasolu.
iv) SNO_X-i liitmeetod	Vt punkt 1.20.4	Kohaldatav üksnes tugeva suitsugaasi joa korral (nt > 800 000 Nm^3/h) ja kui on vaja eemaldada mõlemaid — NO_X -i ja SO_X -i.

PVTga saavutatav heitetase: Vt tabelid 9, 10 ja 11.

Tabel 9

Gaasiturbiinist õhku eralduva NO_X-i jaoks PVTga saavutatav heitetase

Näitaja	Seadme liik	PVTga saavutatav heitetase (1) (kuukeskmine) mg/Nm^3 15 % O_2 korral
NO_X, väljendatud NO_2 kaudu	Gaasiturbiinid (sealhulgas kombineeritud tsükliga gaasiturbiin (CCGT) ja sisseehitatud gaasistusseadmega kombitsükliga turbiin (IGCC)	40 — 120 (olemasolevad)
		20 — 50 (uued turbiinid) (2)

(1) PVTga saavutatav heitetase vastab gaasiturbiini ja võimaliku lisapõletussüsteemiga utilisaatorkatla ühisele heitele.
(2) Suure H_2 sisaldusega kütuse puhul (nt üle 10 %) vastab vahemiku ülemisele osale 75 mg/Nm^3.

Asjaomast seiret kirjeldatakse meetodis PVT 4.

Tabel 10

PVTga saavutatav NO_X-i õhkuheide gaasküttega põletusseadmest, välja arvatud gaasiturbiinid

Näitaja	Kütuse liik	PVTga saavutatav heitetase (kuukeskmine) mg/Nm^3
NO_X, väljendatud NO_2-na	Gaasi põletamine	30 — 150 Olemasolevad seadmed (1)
		30 — 100 Uued seadmed

(1) Sellise olemasoleva seadme puhul, mis nõuab kõrge temperatuuriga eelkuumendamist (nt > 200 °C) või kui küttegaas sisaldab H_2 üle 50 %, on ülemisele osale vastav PVT-HT 200 mg/Nm^3.

Asjaomast seiret kirjeldatakse meetodis PVT 4.

Tabel 11

PVTga saavutatav NO_X-i õhkuheide mitme kütuseliigiga töötavast põletusseadmest, välja arvatud gaasiturbiinid

Näitaja	Kütuse liik	PVTga saavutatav heitetase (kuukeskmine) mg/Nm³
NO_X, väljendatud NO_2-na	Mitme kütusega töötav põletusüksus	30 — 300 Olemasolevad üksused (1) (2)

(1) Võimsusega < 100 MW olemasoleval üksusel, mis kasutab kütteõli lämmastikusisaldusega üle 0,5 % (massi järgi) või vedelkütust > 50 % või mis vajab õhu eelkuumutamist, võib tase olla kuni 450 mg/Nm³.
(2) Vahemiku väiksemad väärtused saavutatakse SCRi meetodi kasutamisega.

Asjaomast seiret kirjeldatakse meetodis PVT 4.

PVT 35. PVT, et vältida ja vähendada tolmu ja metallide õhkuheiteid põletusseadmetest, on kasutada ühte järgnevalt nimetatud meetodit või neist mitut koos.

I. Esmased või protsessiga seotud meetodid, nagu:

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i. Kütuse valik või töötlemine		
a) Gaasi valimine vedelkütuse asemel	Gaasi asemel vedeliku põletamine tekitab vähem tolmuheidet. Vt punkt 1.20.3	Kohaldatavust võib piirata vähese väävlisisaldusega kütuste, nagu nt maagaasi vähene kättesaadavus, mida võib mõjutada liikmesriigi energiapoliitika.
b) Vähese väävlisisaldusega rafineerimistehase kütteõli (RFO) kasutamine, nt RFO valimisega või selle vesiniktöötlemisega.	Rafineerimise kütteõli valikul eelistatakse nende kütuste seast, mida on võimalik seadmes põletada, vähese väävlisisaldusega vedelkütuseid. Vesinikuga töötlemise eesmärk on vähendada väävli, lämmastiku ja metallide sisaldust kütuses. Vt punkt 1.20.3	Kohaldatavust võib piirata vähese väävlisisaldusega vedelkütuse kättesaadavus, vesinikutootmine ja vesiniksulfiidi (H_2S) töötlemise võimsus (amiiniseade ja Clausi seade).
ii. Põlemisprotsessi modifikatsioonid		
a) Põlemisprotsessi optimeerimine	Vt punkt 1.20.2	Üldiselt kohaldatav igat liiki põlemise korral.
b) Vedelkütuse pihustamine	Kasutada suurt survet, et vedelkütuse piisad oleksid väiksemad. Uutes optimaalsetes põletite lahendustes on üldiselt kasutatud auru pihustamist.	Üldiselt kohaldatav vedelkütuste põletamise korral.

II. Sekundaarsed või nn toruotsameetodid, nagu:

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Elektrifilter (ESP, elektrostaatiline sadestaja)	Vt punkt 1.20.1	Olemasolevate tootmisüksuste korral võib kohaldatavust piirata vaba ruumi olemasolu.
ii) Kolmanda astme filter automaatse puhastusega	Vt punkt 1.20.1	Üldkohaldatav
iii) Märgpuhastus	Vt punkt 1.20.3	Kohaldatavus võib olla piiratud kuivadel aladel ja juhul, kui töötlemise kõrvalsaadused (sh nt suure soolasisaldusega heitvesi) ei sobi taaskasutamiseks või nõuetekohaselt kasutusest kõrvaldamiseks. Olemasolevate tootmisüksuste korral võib kohaldatavust piirata vaba ruumi leidmine.
iv) Tsentrifugaalpesurid	Vt punkt 1.20.1	Üldkohaldatav

PVTga saavutatav heitetase: vt tabel 12.

Tabel 12

PVTga saavutatav õhku eralduva tolmuheite tase mitme kütuse põletusseadme (v.a gaasiturbiinid) kasutamisel

Näitaja	Kütuse liik	PVTga saavutatav heitetase PVT-HT (kuukeskmine) mg/Nm³
Tolm	Mitme kütuse põletusseade	5 — 50 Olemasoleva üksuse korral (1) (2)
		5 — 25 Uue seadme korral < 50 MW

(1) Vahemiku väiksemad väärtused on saavutatavad seadmetes nn toruotsameetodi kasutamisega.
(2) Vahemiku ülempiir vastab seadmetele, milles kasutatavast kütusest on suur osa õli ja milles on kohaldatavad vaid esmased meetodid.

Asjaomast seiret kirjeldatakse meetodis PVT 4.

PVT 36. Selleks, et vältida ja vähendada SO_X-i õhkuheiteid põletusseadmest, on PVT kasutada ühte järgnevalt nimetatud meetodit või neist mitut koos.

I. Esmased või protsessiga seotud meetodid, mis põhinevad kütuse valikul ja töötlemisel, nagu nt:

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Gaasi valimine vedelkütuse asemel	Vt punkt 1.20.3	Kohaldatavust võib piirata vähese väävlisisaldusega kütuste, nagu maagaasi vähene kättesaadavus, mida võib mõjutada liikmesriigi energiapoliitika.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
ii) Rafineerimistehaste küttegaasi (RFG) töötlemine	H_2S-i jääksisaldus RFGs sõltub töötlemisprotsessi näitajatest, nt amiinipesu survest. Vt punkt 1.20.3	Madala küttevääртusega gaasi puhul, mis sisaldab karbonüülsulfiidi (COS) ja mis pärineb nt koksistamisseadmest, võib enne H_2S-i eemaldamist olla vaja kasutada konverterit.
iii) Vähese väävlisisaldusega rafineerimistehase kütteõli (RFO) kasutamine, nt RFO valikuga või selle vesiniktöötlemisega.	Rafineerimistehase kütteõli valikul eelistatakse nende kütuste seast, mida on võimalik seadmes põletada, vähese väävlisisaldusega vedelkütuseid. Vesinikuga töötlemise eesmärk on vähendada väävli, lämmastiku ja metallide sisaldust kütuses. Vt punkt 1.20.3	Kohaldatavust piirab vähese väävlisisaldusega vedelkütuse kättesaadavus, vesiniku tootmine ja vesiniksulfiidi (H_2S) töötlemisseadmete (amiiniseade ja Clausi seade) võimsus.

II. Sekundaarsed või nn toruotsameetodid, nagu:

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Mitteregeneratiivne puhastamine	Märgpuhastus või märgpuhastus mereveega. Vt punkt 1.20.3	Kohaldatavus võib olla piiratud kuivadel aladel ja juhul, kui töötlemise kõrvalsaadused (sh nt suure soolasisaldusega heitvesi) ei sobi taaskasutamiseks või nõuetekohaselt kasutusest kõrvaldamiseks. Olemasolevate seadmete korral võib kohaldatavust piirata vaba ruumi leidumine.
ii) Regeneratiivne puhastus	Spetsiifilise SO_X-i absorbeeriva reaktiivi (nt absorbeeriv lahus) kasutamine, mis üldiselt võimaldab koguda väävlit kõrvalsaadusena regenereerimistsüklis, kus reaktiivi uuesti kasutatakse. Vt punkt 1.20.3	Kohaldatavus on piiratud juhtudega, mil regenereeritud kõrvalsaadusi saab müüa. Seadmete uuendamist võib piirata olemasoleva väävlikogumisseadme võimsus. Olemasolevate tootmisüksuste korral võib kohaldatavust piirata vaba ruumi leidmine.
iii) SNO_X-i liitmeetod	Vt punkt 1.20.4	Kohaldatav üksnes tugeva suitsugaasi joa korral (nt > 800 000 Nm^3/h) ja kui on vaja eemaldada mõlemaid — NO_X-i ja SO_X-i.

PVTga saavutatav heitetase: vt tabel 13 ja tabel 14.

Tabel 13

PVTga saavutatav SO_2 õhkuheide põletusseadmest, milles põletatakse rafineerimistehase küttegaasi (RFG), v.a gaasiturbiinid

Näitaja	PVTga saavutatav heitetase (kuukeskmine) mg/Nm³
SO_2	5 — 35 (1)

(1) Teatava konfiguratsiooniga RFG töötluse korral, mille puhul puhastusseadme töösurve on väike ning sellise rafineerimistehase küttegaasi puhul, mille korral on H/C moolsuhe üle 5, võivad heitetaseme vahemiku ülemised väärtused ulatuda 45 mg/Nm³-ni.

Asjaomast seiret kirjeldatakse meetodis PVT 4.

Tabel 14

PVTga saavutatav SO_2 õhkuheide mitme kütuseliigiga töötavast põletusseadmest, välja arvatud gaasiturbiinid ja statsionaarsed gaasimootorid

See PVTga seonduv heitetase vastab kaalutud keskmisele heitele rafineerimistehases olemasolevast mitmel kütusel töötavast põletusseadmest, välja arvatud gaasiturbiinid ja statsionaarsed gaasimootorid.

Näitaja	PVTga saavutatav heitetase (kuukeskmine) mg/Nm³
SO_2	35 — 600

Asjaomast seiret kirjeldatakse meetodis PVT 4.

PVT 37. Vingugaasi (CO) õhkuheite vähendamiseks põletusseadmest on PVT põlemisprotsessi juhtimine.

Kirjeldus

Vt punkt 1.20.5.

PVTga saavutatav heitetase: vt tabel 15.

Tabel 15

Põletusseadmest õhku eralduva vingugaasiheite PVTga saavutatavad heitetasemed

Näitaja	PVTga saavutatav heitetase (kuukeskmine) mg/Nm³
Vingugaas, väljendatud CO-na	≤ 100

Asjaomast seiret kirjeldatakse meetodis PVT 4.

1.10. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused eeterdamisprotsessi jaoks**

PVT 38. Et vähendada õhkuheiteid eeterdamisprotsessist, on parim võimalik tehnika tagada protsessi heitgaaside juhtimine rafineerimise küttegaasi süsteemi.

PVT 39. Biotöötluse häirete vältimiseks on PVT kasutada hoiustamismahutit ja asjakohast tootmiskava, et kontrollida heitvette sattunud toksilistest komponentidest lahustunud ainete (nt metanool, sipelghape, eetrid) sisaldust heitvees enne lõpptöötlust.

1.11. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused isomeerimisprotsessi jaoks**

PVT 40. PVT klooritud ühenditest eralduva õhkuheite vähendamiseks on optimeerida kloororgaaniliste ühendite kasutamist, et säilitada katalüsaatori aktiivsust, kui sellist protsessi kasutatakse, või kasutada miteklooritud katalüsaatoreid.

1.12. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused maagaasi rafineerimise kohta**

PVT 41. Et vähendada vääveldioksiidi õhkuheidet maagaasitehasest, on PVT kasutada PVT 54.

PVT 42. PVT maagaasitehasest eralduva lämmastikoksiidide (NO_x) õhkuheite vähendamiseks on kasutada PVT 34.

PVT 43. PVT selleks, et vältida elavhõbeda heidet, kui seda leidub töötlemata maagaasis, on eemaldada elavhõbe ja koguda elavhõbedat sisaldav püdelik jäätme kõrvaldamiseks.

1.13. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused destilleerimisprotsessi jaoks**

PVT 44. Selleks, et vältida või vähendada heitvee voogu destilleerimisprotsessis, on PVT kasutada vedelikrõngasvaakumpumpasid või pindkondensatsiooni.

Kohaldamine

Võib olla mittekohaldatav teatavatel moderniseerimisjuhtudel. Uutes seadmetes võib suure hõrenduse (10 mm Hg) tekitamiseks vaja minna vaakumpumpasid või vaakumpumpasid koos auruejektoritega. Samuti peaks olema kättesaadav tagavarapump juhuks, kui vaakumpump rikki läheb.

PVT 45. Et ära hoida või vähendada destilleerimisprotsessist tingitud veereostust, on PVT happelise vee juhtimine läbipuhumisseadmesse.

PVT 46. Et vältida või vähendada destilleerimisseadme õhkuheidet, on PVT tagada protsessi heitgaaside, eelkõige mittekondenseeruvate heitgaaside asjakohane töötlemine, eemaldades enne edasist kasutamist happelise gaasi.

Kohaldamine

Üldiselt kohaldatav toornafta- ja vaakumdestillatsiooni seadmete puhul. Võib osutuda mittekohaldatavaks eraldiseisvates määrdeõli- ja bituumenitehastes, milles tekib väävliühendite heidet vähem kui 1 tonn päevas. Teatavates rafineerimistehaste konfiguratsioonides võib kohaldatavus olla piiratud ulatusliku torustiku, kompressorite ja täiendavate amiini töötlemise seadmete vajaduse tõttu.

1.14. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused toodete töötlemise protsessi kohta**

PVT 47. PVT toodete töötlemise protsessi õhkuheite vähendamiseks on tagada protsesside heitgaaside asjakohane eemaldamine, eriti magustamisseadmetest eralduvate tugevalõhnaliste gaaside eemaldamine, nende hävitamise teel, nt põletamisega.

Kohaldamine

Üldiselt kohaldatav toodete töötlemise protsessides, kui gaasivoogu saab ohutult juhtida hävitamisseadmesse. Ohutusega seotud põhjustel võib olla mittekohaldatav magustamisseadmetes.

PVT 48. Et vähendada jäätmete ja heitvee teket leelist kasutavas toodete töötlemise protsessis, on PVT leeliselise lahuse astmeline kasutamine ja üldine süsteem kasutatud leelise käitlemiseks, sh kogumine pärast asjakohast kasutamist, nt läbipuhumise teel.

1.15. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused ladustamise ja käitlemise protsesside kohta**

PVT 49. Et vähendada lenduvate orgaaniliste ühendite õhkuheidet lenduvate vedelate süsivesinikuühendite mahutitest, on PVT kasutada eriti tõhusa tihendiga ujuvkaanega mahuteid või püsivalt kinnitatud kaanega mahuteid, mis on ühendatud aurude kogumise süsteemi.

Kirjeldus

Eriti tõhusad tihendid on eriotstarbelised seadised, millega piiratakse auru eraldumist, nagu nt parendatud primaartihendid, täiendavad mitmekordsed tihendid (sekundaar- või tertsiaartihendid) — vastavalt sellele, kui palju eraldub heidet.

Kohaldamine

Suure tõhususega tihendite paigaldamine võib olla piiratud juhul, kui olemasolevatesse mahutitesse paigaldada tertsiaarseid tihendeid.

PVT 50. Et vähendada lenduvate orgaaniliste ühendite õhkuheidet lenduvate vedelate süsivesinikuühendite mahutitest on PVT kasutada ühte järgnevalt nimetatud meetoditest või neist mitut koos.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Toorõli mahuti käsitsi puhastamine	Mahuti puhastavad töölised, kes lähevad mahutisse ja eemaldavad sealt käsitsi püdeliku.	Üldkohaldatav
ii) Suletud ringsüsteemi kasutamine	Sisemiseks kontrollimiseks tehakse mahuteid korrapäraselt tühjaks, puhastatakse ja eemaldatakse gaas. Sel puhul lahustatakse mahuti põhi puhtaks. Ringsüsteemid, mida saab kasutada koos mobiilsete nn toruotsas vähendamise meetoditega, et ära hoida või vähendada lenduvate orgaaniliste ühendite heidet.	Kohaldatavus võib olla piiratud näiteks jääkide liigiga, mahuti ülaosa ehitusega ja mahuti materjaliga.

PVT 51. Et ära hoida ja vähendada lenduvate vedelate süsivesinikuühendite mahutist pinnasesse ja põhjavette eralduvat heidet, on PVT kasutada ühte järgenvalt nimetatud meetodit või neist mitut koos.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Hoolduskava, mis sisaldab korrosiooni seiret, ennetamist ja kontrollimist	Juhtimissüsteem, sh pihkumise avastamine ja tegevuse kontrollimine, et ära hoida mahuti ületäitumist; mahuti inventari kontrollimine ja mahuti korrapärased riskipõhised ülevaatused, et kindlaks teha, kas mahuti on korras, ning hooldamine mahuti tihendamiseks. See hõlmab ka süsteemi toimimist saasteaine mahasattumise korral, et ära hoida saasteaine sattumist põhjavette. Tugevdada eelkõige hooldustööde ajal.	Üldkohaldatav
ii) Kahekordse põhjaga mahutid	Teine vedelikukindel põhi, mis kaitseb siis, kui esimene põhi ei ole pihkumiskindel.	Üldiselt kohaldatav uute mahutite korral ja pärast olemasolevate mahutite läbivaatust ([1]).
iii) Vedelikukindlad voodrid.	Pidev pihkumiskindel kaitsevall kogu mahuti põhja ulatuses.	Üldiselt kohaldatav uute mahutite korral ja olemasolevate mahutite korral pärast nende läbivaatust ([1]).

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
iv) Mahutite hoidla piisav kaitsevall	Mahutite hoidla kaitsevall peab kaitsma (seda nii keskkonnahoiu kui ka ohutuse eesmärgil) suure saastemahu eest, kui mahuti kest praguneb või kui mahuti täidetakse üle. Mõõtmed ja ehituseeskirjad on sätestatud kohalike eeskirjadega.	Üldkohaldatav

(1) Meetodid ii ja iii ei tarvitse olla üldkohaldatavad, kui mahutid on ette nähtud selliste toodete hoidmiseks, mille vedelal kujul käitlemiseks tuleb mahuteid kuumutada (nt bituumen) ja on tõenäoline, et tahkestumise tõttu pihkumist ei toimu.

PVT 52. Et vältida või vähendada sisse- ja väljalaadimisel lenduvate vedelate süsivesinikuühendite heidet, on PVT kasutada eraldi või koos järgnevalt nimetatud meetodeid, et saavutada kogumine vähemalt 95 % ulatuses.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldatavus (1)
Auru kogumine: i. kondenseerimise teel ii. absorbeerimise teel iii. adsorbeerimise teel iv. membraaniga eraldamise teel v. hübriidsüsteemiga	Vt punkt 1.20.6	Üldiselt kohaldatav sisse- ja väljalaadimise korral, kui aastamaht on > 5 000 m^3/aasta. Ei ole kohaldatav merealuste laadimisel ja lossimisel, kui aastamaht on < 1 miljoni m^3/aasta

(1) Aurude hävitamise seadmega (nt põletamise teel) võib asendada aurude kogumise seadme, kui auru kogumine on ohtlik või tehniliselt võimatu tagasijuhitava auru mahu tõttu.

PVTga saavutatav heitetase: vt tabel 16.

Tabel 16.

Lenduvate vedelate orgaaniliste ühendite (v.a metaani) ja benseeni sisse- ja väljalaadimisel eralduva heite PVTga saavutatav heitetase

Näitaja	PVTga saavutatav heitetase (tunnikeskmine) (1)
NMVOC	0,15 — 10 g/Nm^3 (2) (3)
Benseen (3)	< 1 mg/Nm^3

(1) Väärtused tunni kohta pideva töö korral, väljendatud ja mõõdetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 94/63/EÜ (EÜT L 365, 31.12.1994, lk 24) järgi.
(2) Väikseimad väärtused saavutatakse kaheastmelise hübriidsüsteemi korral. Suurimad väärtused saavutatakse üheastmelise adsorptsiooniga või membraansüsteemiga.
(3) Benseeni seire võib osutuda mittevajalikuks, kui NMVOCi heide vastab vahemiku väikseimatele väärtustele.

1.16. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused kergkrakkimise ja muude termiliste protsesside kohta**

PVT 53. Kergkrakkimisel ja muudes termilistes protsessides tekkiva vetteheite vähendamiseks on PVT tagada heitvee asjakohane töötlemine, kasutades meetodeid PVT 11.

1.17. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused heitgaasides leiduva väävli töötlemiseks**

PVT 54. Vesiniksulfiide (H_2S) sisaldavatest heitgaasidest õhku eralduva väävliheite vähendamiseks on PVT kasutada kõiki järgnevalt nimetatud meetodeid.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldatavus ([1])
i) Happelise gaasi eraldamine nt amiintöötlemise abil	Vt punkt 1.20.3	Üldkohaldatav
ii) Väävlikogumisseade (SRU), nt Clausi protsessiga	Vt punkt 1.20.3	Üldkohaldatav
iii) Jääkgaasi töötlemisüksus (TGTU)	Vt punkt 1.20.3	Olemasoleva SRU moderniseerimisel võib kohaldatavust piirata SRU üksuste suurus ja konfiguratsioon ning kasutusel olev väävli kogumise protsess.

([1]) Võib olla mittekohaldatav eraldiseisvates määrdeõli- ja bituumenitehastes, milles tekib väävliühendite heidet vähem kui 1 tonn päevas.

PVT-kohane keskkonnatoime tase (PVT-KT): vt tabel 17.

Tabel 17

PVT-kohane keskkonnatoime tase heitgaasidest väävli (H_2S) kogumise süsteemi kohta

	PVT-kohane keskkonnatoime tase (kuukeskmine)
Happelise gaasi eemaldamine	Vesiniksulfiidhappe (H_2S) eraldamine töödeldud RFGst, et saavutada meetodile PVT 36 vastav gaasipõletuse PVT-HT
Väävli kogumise tõhusus ([1])	Uus üksus 99,5 — > 99,9 %
	Olemasolev üksus: ≥ 98,5 %

([1]) Väävli kogumise tõhusus arvutatakse kogu töötlemisahela kohta (sh SRU ja TGTU), kui see osa lähteaines leiduvast väävlist, mis eraldatakse kogumisšahtidesse suunatud voost.
Kui kasutatav meetod ei sisalda väävli kogumist (nt mereveega töötavas märgpuhastis), vastab sellisele tõhususele [%] kogu ahelas toimuva väävlikogumise tõhusus.

Asjaomast seiret kirjeldatakse meetodis PVT 4.

1.18. **Parima võimaliku tehnika alased järeldused tõrvikpõletamise kohta**

PVT 55. PVT tõrvikpõletamisel õhkuheite ärahoidmiseks on kasutada tõrvikpõletamist ainult ohutuse tagamiseks või ebatavaliste töötingimuste korral (nt käivitamine, seiskamine).

PVT 56. Tõrvikpõletamisel (kui tõrvikpõletamine on vältimatu) tekkiva õhkuheite vähendamiseks on PVT kasutada järgnevalt nimetatud meetodeid.

Meetod	Kirjeldus	Kohaldamine
i) Asjakohane tehase projekteerimine	Vt punkt 1.20.7	Üldiselt kasutatav uute tootmisüksuste puhul. Tõrvikpõletamise gaasi kogumise seadme võib paigaldada olemasolevasse tootmisüksusesse, kui seda moderniseeritakse.
ii) Tehase käitamine	Vt punkt 1.20.7	Üldkohaldatav
iii) Asjakohane tõrvikpõletamise seadmete projekteerimine	Vt punkt 1.20.7	Üldiselt kasutatav uute tootmisüksuste puhul.
iv) Järelevalve ja aruandlus	Vt punkt 1.20.7	Üldkohaldatav

1.19. **Heite ühendatud kogumise haldamise parima võimaliku tehnika alased järeldused**

PVT 57. PVT põletusseadmest eralduva ja keevkihis toimuvas katalüütilises krakkimises (FCC) tekkiva NO_X-i õhkuheite üldiseks vähendamiseks seisneb ühendatud heitehaldamismeetodi kasutamises alternatiivina PVT 24 ja PVT 34 kohaldamise asemel.

Kirjeldus

Selle meetodi puhul hallatakse koos rafineerimistehase mitmest või kõikidest põletusseadmetest ja keevkihis toimuva katalüütilise krakkimise seadmetest eralduvat NO_X-i heidet, et heite vähendamiseks parimal viisil ühendatult kasutada PVTd asjaomastes üksustes ning teha tõhususe järelevalvet selliselt, et nii saavutatav heide oleks võrdne või väiksem kui üksuse kaupa kohaldades PVT-HT-sid, millele on osutatud PVT 24-s ja PVT 34-s.

See meetod on eriti sobiv õli rafineerimistehases kasutamiseks:

— kui tehase ehitus on kompleksne ning selle mitmekesised põletus- ja töötlemisseadmed on omavahel lähteainete ja energiavarustuse poolest seotud;

— kui protsesse on vaja sageli seadistada vastavalt kasutatava toorõli kvaliteedile;

— kui tehniliselt on vaja osa mingi protsessi jääkidest kasutada protsessides kütusena, mis nõuaks kütusesegu sagedast kohandamist vastavalt protsessi nõuetele.

PVTga saavutatav heitetase: vt tabel 18.

Lisaks sellele kohaldatakse PVT 24-s ja PVT 34-s sätestatud PVT-HTsid iga terviklikku heitehaldamissüsteemi kuuluva uue põletusseadme või FCC-seadme puhul.

Tabel 18

PVT 57 kasutamise korral tekkiva NO_X-i õhkuheite PVTga saavutatav heitetase

PVT 57 meetoditega hõlmatud üksuste NO_x-i PVT-HT kuukeskmine väärtus [mg/Nm³] ei ületa selliste NO_x-i sisalduste kaalutud kuukeskmist väärtust [mg/Nm³], mille võiks saavutada, kui tegelikkuses kasutataks igas sellises üksuses meetodeid, mille puhul asjaomastes üksustes oleksid täidetud järgmised nõuded:	
a) katalüütilise krakkimise töötlemisseadmes (regeneraator): PVT-HT, nagu sätestatud tabelis 4 (PVT 24);	
b) põletusseadmetes, kus põletatakse rafineerimistehase kütust eraldi või samaaegselt koos teiste kütustega: PVT-HT, nagu sätestatud tabelites 9, 10 ja 11 (PVT 34).	

PVT-HT avaldatakse järgmise valemina:

$$\frac{\Sigma\left[(\text{antud üksuse suitsugaasi vooluhulk}) \times (NO_X\text{ -i sisaldus, mille võiks saavutada antud üksuses})\right]}{\Sigma(\text{kõikide asjaomaste üksuste vooluhulgad})}$$

Märkused

1. Kohaldatavad võrdlustingimused hapniku puhul on esitatud tabelis 1.

2. Üksikute tootmisüksuste heitetasemeid kaalutakse antud üksuse suitsugaasi vooluhulga alusel, väljendatud kuukeskmisena (Nm^3/h), mis on esinduslik antud üksuse normaalse töö korral rafineerimiskäitises (kui kohaldatakse võrdlustingimusi märkusest 1).

3. Kui kütuse osas toimub olulisi ja struktuurseid muutusi, mis mõjutavad üksuse PVT-HTsid väärtusi või muid olulisi ja struktuurilisi muudatusi, mis mõjutavad vaadeldava üksuse olemust ja toimimist, või kui üksused vahetatakse välja või neid laiendatakse või täiendatakse või lisatakse põletusseadmeid või FCC-seadmeid, tuleb tabelis 18 sätestatud PVT-HTsid vastavalt kohandada.

Seire seoses PVT 57-ga

PVT NO_x-i heite seireks ühendatud heitehaldamismeetodi puhul on sama, mis PVT 4, kuid mida täiendatakse järgmiselt:

— seirekavaga koos jälgitavate protsesside kirjeldusega, iga protsessi puhul jälgitavate heiteallikate ja heitevoogude loeteluga (tooted, heitgaasid), koos meetodi kirjeldusega (arvutused, mõõtmised) ning seejuures kasutatavate eelduste ja vastavate usaldustasemetega;

— vaadeldavate üksuste suitsugaasi vooluhulga pideva seirega kas otsese mõõtmise või samaväärse meetodi järgi;

— andmehaldussüsteemiga, millega kogutakse, töödeldakse ja edastatakse aruandluseks kõik andmed, mida on vaja, et määrata heide ühendatud haldamismeetodiga hõlmatud heiteallikatest.

PVT 58. PVT põletusseadmest, FCC-seadmetest ning heitgaaside väävlikogumisseadmetest eralduva ja keevkihis toimuvas katalüütilises krakkimises (FCC) tekkiva SO_2 õhkuheite üldiseks vähendamiseks seisneb ühendatud heitehaldamismeetodi kasutamises alternatiivina PVT 26, PVT 36 ja PVT 54 kohaldamise asemel.

Kirjeldus

Meetodi puhul hallatakse ühendatult mitmest või kõigist rafineerimistehase põletus- ja FCC-seadmetest ning heitgaaside väävlikogumisseadmetest eralduvaid SO_2 heiteid, rakendades asjaomastes seadmetes kõige sobivamal viisil koos parimaid võimalikke tehnilisi lahendusi ja tehes nende tõhususe järelevalvet, et selle tulemusena eralduv heide oleks võrdne või väiksem heitest, mis tekiks siis, kui iga seadme puhul eraldi kohaldataks punktides PVT 26 ja PVT 36 nimetatud meetmeid ja punktis PVT 54 nimetatud PVT heitetasemeid PVT-KT.

See meetod on eriti sobiv õli rafineerimisel kasutamiseks:

— kui tehase ehitus on kompleksne ning selle mitmekesised põletus- ja töötlemisseadmed on omavahel lähteainete ja energiavarustuse poolest seotud;

— kui protsesse on vaja sageli seadistada vastavalt kasutatava toorõli kvaliteedile;

— kui tehniliselt on vaja osa mingi protsessi jääkidest kasutada protsessides kütusena, mis nõuaks kütusesegu sagedast kohandamist vastavalt protsessi nõuetele.

PVTga seotud heitetase: vt tabel 19.

Lisaks sellele on ühendatud heitehaldamissüsteemi kuuluva iga uue põletusseadme, iga uue FCC ja iga uue väävlikogumisseadme puhul kohaldatavad punktides PVT 26 ja PVT 36 nimetatud meetmed ja punktis PVT 54 nimetatud PVT heitetasemed PVT-KT.

Tabel 19

PVT 58 kasutamise korral tekkiva SO_2 õhkuheite PVTga saavutatav heitetase

Meetodiga PVT 58 hõlmatud SO_2 heitetaseme PVT-HT kuukeskmine väärtus [mg/Nm³] ei ületa selliste SO_2 sisalduste kaalutud kuukeskmist väärtust [mg/Nm³], mille võiks saavutada, kui tegelikkuses kasutataks igas sellises üksuses meetodeid, mille puhul asjaomastes üksustes oleksid täidetud järgmised nõuded: a) katalüütilise krakkimise seadmetes (regeneraator): PVT-HT, nagu sätestatud tabelis 6 (PVT 26); b) põletusseadmetes, kus põletatakse rafineerimistehase kütust eraldi või samaaegselt koos teiste kütustega: PVT-HT, nagu sätestatud tabelites 13 ja 14 (PVT 36) ja c) heitgaasi väävlikogumisseadmetes: PVT-HT vahemik, nagu on esitatud tabelis 17 (PVT 54). Selline PVT-HT arvutatakse järgmise valemiga: $$\frac{\Sigma\left[(\text{antud üksuse suitsugaasi vooluhulk}) \times (SO_2 \text{ sisaldus, mille võiks saavutada antud üksuses})\right]}{\Sigma(\text{kõikide asjaomaste üksuste vooluhulgad})}$$

Märkused

1. Kohaldatavad võrdlustingimused hapniku puhul on esitatud tabelis 1.

2. Üksikute seadmete heitetasemeid kaalutakse asjaomase seadme suitsugaasi vooluhulga põhjal, väljendatud kuukeskmise väärtusena [Nm³/h], mis on asjaomase seadme esinduslik väärtus tavalise töö puhul (kohaldatakse märkuses 1 esitatud võrdlustingimusi).

3. Kui tehakse olulisi ja struktuurilisi muudatusi kütuse osas, nii et need mõjutavad seadme PVT-HTsid, või tehakse olulisi ja struktuurilisi muudatusi asjaomastes seadmetes või nende töös või vahetatakse või laiendatakse seadmeid või lisatakse põletusseadme, FCC-seadme või heitgaasi väävlikogumisseadmeid, tuleb vastavalt muuta PVT-HTsid, mis on esitatud tabelis 19.

PVT 58-ga seotud seire

PVT SO_2 heite seire tervikliku heitehaldamismeetodi puhul on sama, mis PVT 4, mida täiendatakse järgmisel viisil:

— järelevalvekava koos jälgitavate protsesside kirjeldusega, iga protsessi puhul jälgitavate heiteallikate ja heitevoogude loeteluga (tooted, heitgaasid), koos meetodi kirjeldusega (arvutused, mõõtmised) ning seejuures kasutatavate eelduste ja vastavate usaldustasemetega;

— pidev vaadeldavate üksuste suitsugaasi vooluhulga järelevalve kas otsese mõõtmise või samaväärse meetodi järgi;

— andmehaldussüsteemiga, millega kogutakse, töödeldakse ja edastatakse aruandluseks kõik andmed, mida on vaja, et määrata heide ühendatud haldamismeetodiga hõlmatud heiteallikatest.

SÕNASTIK

1.20. **Õhkuheite ärahoidmise ja vähendamise meetodite kirjeldus**

1.20.1. *Tolm*

Meetod	Kirjeldus
Elektrifilter (ESP, elektrostaatiline sadestaja)	Elektrifiltri tööpõhimõte on osakeste laadimine ja eraldamine elektrivälja toimel. Elektrifiltreid saab kasutada väga erinevates tingimustes.

Meetod	Kirjeldus
	Filtreerimise tõhusus sõltub sadestamisväljade arvust, filtris viibimise ajast (filtri suurusest), katalüsaatori omadustest ja eespool paiknevatest osakeste eraldamise seadmetest. FCC-seadmetes kasutatakse tavaliselt 3 ja 4 sadestamisväljaga elektrifiltreid. Elektrifiltreid võib kasutada kuivas režiimis või ammoniaagi pihustamisega, et parandada osakeste kogumist. Rohelise koksi kaltsineerimisseadme elektrifiltri tõhusust võib vähendada see, et koksiosakestele ei teki kergesti elektrilaengut.
Mitmeastmelised tsüklonid	Tsüklon või tsükloniga süsteem, mis on paigaldatud kahe tsükloniga astme järele. Selle üldnimetus on kolmanda astme tsüklon ja see koosneb ühest kestast, milles on mitu tavalist tsüklonit või täiustatud keeristehnoloogiaga tsüklonit. FCC-seadmete puhul sõltub töö tõhusus peamiselt peenestatud katalüsaatori osakeste sisaldusest ja suurusjaotusest heites pärast regeneraatori sisemisi tsükloneid
Tsentrifugaalpesurid	Tsentrifugaalpesurites on ühendatud tsükloni tööpõhimõte ja tõhus kokkupuude veega (nt Venturi torudega pesur).
Kolmanda astme filter automaatse puhastusega	Keraamilised või paagutatud metallist automaatse puhastusega filtrid, milles saaste koguneb kihina pinnale ja siis eraldatakse järsu tagasivooluga. Selliselt eraldatud tahked saasteosakesed eemaldatakse filtrisüsteemist.

1.20.2. *Lämmastikoksiidid (NO_x)*

Meetod	Kirjeldus
Põlemisprotsessi modifikatsioonid	
Astmeviisiline põletamine	— Astmelisel õhukasutusel põletamisel kasutatakse esimeses astmes hapnikuvajega segu ning ülejäänud õhk või hapnik lisatakse ahju hiljem, et põlemine lõpule viia. — Astmelisel kütusekasutusel tekitatakse kolde kõriosas väikese impulsiga primaarleek; seejärel kaetakse primaarleegi alumine osa sekundaarleegiga, vähendades nii leegisüdamiku temperatuuri.
Suitsugaasi ringlus	Ahju heitgaas juhitakse tagasi leeki, et vähendada hapnikusisaldust ning sellega ka leegi temperatuuri. Spetsiaalpõletite kasutamise korral toimub põlemisgaaside sisemine ringlus, millega jahutatakse leegi alumist osa ning vähendatakse hapnikusisaldust leegi kõige kuumemas osas.
Vähese lämmastikoksiidide tekkega põletite (LNB) kasutamine	Meetod (ka ülivähese lämmastikoksiidide tekkega põletite korral) põhineb leegi tipptemperatuuri alandamisel, põlemise aeglustatud lõpetamisel ning soojusülekande suurendamisel (suurem soojuskiirgus). Seda võidakse kasutada koos ahju kolde ehituse muutmisega. Ülivähese lämmastikoksiidide tekkega põletite (ULNB) korral kasutatakse nii astmeviisilist põletamist (õhk/kütus) kui ka suitsugaasi ringlust. Kuivad vähese lämmastikoksiidide tekkega põletid (DLNB) on kasutusel gaasiturbiinides.
Põlemisprotsessi optimeerimine	Meetod seisneb põlemisprotsessi oluliste näitajate (nt O_2 ja CO sisaldus, kütuse/õhu suhe, põlemata koostisosad) pidevas jälgimises, et selle alusel seadistamisega saavutada parimaid põlemistingimusi.

Meetod	Kirjeldus
Lahjendaja pihustamine	Kui lisada põletusseadmesse inertseid lahjendajaid, nagu nt suitsugaas, aur, vesi, lämmastik, alaneb leegi temperatuur ja väheneb suitsugaasi NO_X-i sisaldus.
Selektiivne katalüütiline taandamine (SCR)	Meetodi aluseks on NO_X-i taandamine lämmastikuks ammoniaagiga (enamasti vesilahuse kujul) reageerimise teel katalüsaatorkihis optimaalses temperatuurivahemikus 300–450 °C. Kasutada võidakse ühte või kahte katalüsaatorkihti. NO_X-i ulatuslikum taandamine saavutatakse suurema katalüsaatorikoguse (kahe kihi) kasutamise korral.
Selektiivne mittekatalüütiline taandamine (SNCR)	Meetodi aluseks on NO_X-i taandamine lämmastikuks kõrgel temperatuuril ammoniaagiga või uureaga reageerimise teel. Optimaalse reaktsiooni toimumiseks peab töötemperatuur olema 900 ja 1 050 °C vahel.
Madalatemperatuuriline NO_X-i oksüdatsioon	Madalatemperatuurilisel oksüdatsioonil pihustatakse osooni suitsugaasi joasse optimaalsel temperatuuril alla 150 °C, et lahustumatud ühendid NO ja NO_2 muutuksid hästi lahustuvaks ühendiks N_2O_5. N_2O_5 eemaldatakse märgpuhastis, kus tekib lahjendatud lämmastikhapet sisaldav heitvesi, mida saab suunata protsessi taaskasutamiseks või neutraliseerida, et heitvesi keskkonda lasta, millisel juhul võib olla vaja veel lämmastikku eemaldada.

1.20.3. *Vääveloksiidid (SO_X)*

Meetod	Kirjeldus
Rafineerimistehaste küttegaasi (RFG) töötlemine	Mõnel juhul võib rafineerimistehase küttegaasis väävlit mitte olla (nt katalüütilisest reformingust ja isomeerimisel eraldunud küttegaas), kuid enamikus protsessides eraldub väävlit sisaldav gaas (nt kergkrakkimine, vesiniktöötlemine ja katalüütiline krakkimine). Selliseid gaase tuleb töödelda, et gaasist väävel eraldada (nt happelise gaasi eemaldamine — vt allpool –, et vabaneda ühendist H_2S) enne gaasi juhtimist rafineerimistehase küttegaasisüsteemi.
Rafineerimistehase kütteõli (RFO) väävlitustamine vesiniktöötlemisega	Lisaks väikese väävlisisaldusega toorõli valimisele saab kütuse väävlisisaldust vähendada vesiniktöötlusega (vt allpool), mille puhul toimuvate hüdrogeenimisreaktsioonide tõttu väävlisisaldus väheneb.
Gaasi valimine vedelkütuse asemel	Vähendada rafineerimistehases vedela kütuse kasutamist (üldiselt on vedelkütusena kasutusel rasked õlid, milles on väävlit, lämmastikku, metalle jmt), asendades selle kohapeal veeldatud naftagaasi (LPG) või rafineerimistehase küttegaasi (RFG) või tarnitava gaaskütusega (nt maagaas), milles on vähe väävlit ja muid ebasoovitavaid aineid. Ühe põletusseadme tasandil on mitme kütuse koospõletamisel vaja minimaalselt vedelkütust põletada, et tagada leegi stabiilsus.
SO_X-i vähendavate katalüsaatorlisandite kasutamine	Kasutatakse ainet (nt metalloksiidkatalüsaator), mis viib koksis leiduva väävli regeneraatorist reaktorisse tagasi. See toimib kõige tõhusamalt täieliku põlemise korral, mitte sügava osalise põlemise korral. NB! SO_X-i vähendavad katalüsaatorlisandid võivad ebasoovitavalt mõjutada tolmuheidet, sest kulumise tõttu suureneb katalüsaatori kadu, ning NO_X-i heidet, sest katalüsaator aktiveerib vingugaasi ja SO_2 oksüdeerumist SO_3-ks.

Meetod	Kirjeldus
Vesiniktöötlus	Vesiniktöötlusel, mis kulgeb hüdrogeenimisreaktsioonidega, saab toota vähese väävlisisaldusega kütuseid (nt bensiini ja diislikütust sisaldusega 10 miljondikku) ning optimeerida protsessi konfiguratsiooni (raskete jääkide muundamine ja keskmise destillaadi tootmine). Sellise töötlemise eesmärk on vähendada väävli, lämmastiku ja metallide sisaldust lähteaines. Kuna sel puhul vajatakse vesinikku, on vaja piisavat tootmisvõimsust. Selle töötluse korral muundatakse lähteaines leiduv väävel protsessigaasi vesiniksulfiidiks (H_2S) ja probleemseks võib osutuda töötlemisseadmete (amiiniseade ja Clausi seade) võimsus.
Happelise gaasi eraldamine nt amiintöötlemise abil	Küttegaasist happelise gaasi eraldamine (peamiselt vesiniksulfiidist) keemilise lahustiga lahustamise teel (absorptsioon). Tavaliselt kasutatavad lahustid on amiinid. See on üldiselt esimene töötlemisaste enne elementaarse väävli kogumist väävlikogumisseadmes (SRU).
Väävlikogumisseade (SRU)	Seade, milles Clausi protsessiga eemaldatakse väävel amiini töötlemisseadmest pärinevast suure vesiniksulfiidi sisaldusega gaasijoast ja happelise vee läbipuhumisprotsessist pärinevast gaasist. Tavaliselt juhitakse SRUst väljuv gaas jääkgaasi töötlemisseadmesse, milles eemaldatakse ülejäänud H_2S.
Jääkgaasi töötlemisüksus (TGTU)	Lisaks väävlikogumisseadmele SRU kasutatavad võtted, millega tõhustatakse väävliühendite eemaldamist. Need võib jagada nelja liiki vastavalt tööpõhimõttele: — otsene väävli oksüdeerimine; — Clausi reaktsiooni jätkamine (kastepunktist madalamal temperatuuril); — oksüdeerimine SO_2-ks ja SO_2-st väävli eraldamine; — taandamine H_2S-ks ja H_2S-st väävli eraldamine (nt amiini protsessiga).
Märgpuhastus (märgskraber)	Märgpuhastuses lahustatakse gaasilised ühendid sobivas vedelikus (vesi või aluseline lahus). Võib saavutada tahkete ja gaasiliste ühendite samaaegse eemaldamise. Märgpuhastuse lõppjärgus küllastub suitsugaas veega ja tekkinud piisad tuleb enne suitsugaasi väljalaskmist eraldada. Saadud vedelikku tuleb puhastada nagu heitvett ning selles sisalduv tahke aine eraldatakse setitamise või filtreerimise abil. Vastavalt märgpuhastusel kasutatavale lahusele võib märgpuhastus olla: — mitteregeneratiivne (nt naatriumil või magneesiumil põhinev); — regeneratiivne (nt amiini või sooda lahuse korral). Kokkupuuteviisile vastavalt võidakse kasutada erinevaid meetodeid, mille puhul on vaja nt: — Venturi pesurit, milles kasutatakse energiat sisendgaasist, millesse pihustatakse vedelikku; — täidiskolonne, taldrikkolonne, pihustuskambreid. Kuigi puhastid on eelkõige ette nähtud SO_X-i eemaldamiseks, võib nendega sobiva ehituse korral edukalt eemaldada ka tolmu. Tüüpiline soovituslik SO_x-i eemaldamise määr on 85–98 %.
Mitteregeneratiivne puhastamine	Naatriumi- või magneesiumipõhist lahust kasutatakse leeliselise reaktiivina, millega absorbeeritakse SO_X-i üldiselt sulfaadina. Vastavad meetodid põhinevad nt: — märjal lubjakivil, — ammoniaagi vesilahusel, — mereveel (vt allpool).

Meetod	Kirjeldus
Puhastus mereveega	Teatav mitteregeneratiivne puhastus, mille puhul kasutatakse merevett kui leeliselist lahustit. Üldiselt on nõutav tolmu eelnev eemaldamine.
Regeneratiivne puhastus	Kasutatakse teatavat SO_X-i absorbeerivat reaktiivi (nt absorbeeriv lahus), mis üldiselt võimaldab koguda väävlit kõrvalsaadusena regenereerimistsüklis, kus reaktiivi uuesti kasutatakse.

1.20.4. *Ühendmeetodid (SO_x, NO_x ja tolm)*

Meetod	Kirjeldus
Märgpuhastus	Vt punkt 1.20.3
SNO_X-i ühendmeetod	Ühendmeetod SO_X-i, NO_X-i ja tolmu eemaldamiseks, mille puhul esimene aste on tolmu eemaldamine (ESP), millele järgneb katalüütiline protsess. Väävliühendid kogutakse kontsentreeritud väävelhappena, mida saab turustada, ja NO_X taandatakse lämmastikuks N_2. Kogu SO_X-i eemaldamise määr on vahemikus: 94–96,6 %. Kogu NO_X-i eemaldamise määr on vahemikus: 87–90 %.

1.20.5. *Vingugaas (CO)*

Meetod	Kirjeldus
Põlemisprotsessi kontrollimine	Vingugaasiheite suurenemist seoses põlemisprotsessi muutmisega (primaarne meetod) lämmastikoksiidide heite vähendamiseks on võimalik piirata töönäitajate täpse reguleerimise abil.
Katalüsaatorid vingugaasi (CO) oksüdeerimise ergastitega	Sellise aine kasutamine, mis selektiivselt aktiveerib vingugaasi (CO) oksüdeerimist süsihappegaasiks CO_2 (põletamise teel).
Vingugaasikatel (CO-katel)	Teatav põletamisejärgne seade, milles kasutatakse suitsugaasis leiduvat vingugaasi katalüütilise regeneraatori järel energia saamiseks. Tavaliselt kasutatakse seda ainult osalise põlemisega FCC üksustes.

1.20.6. *Lenduvad orgaanilised ühendid*

Auru regenereerimine	Lenduvate orgaaniliste ühendite (LOÜ) heidet, mis tekib enamiku lenduvate ühendite, eelkõige toorõli ja kergemate saaduste sisse- ja väljalaadimisel, saab vähendada mitmesuguste võtetega, nt: — Absorptsioon: aurumolekulid lahustuvad sobivas absorbeerivas vedelikus (nt glükoolid või mineraalõli fraktsioonid, nagu petrooleum ja reformaat). Küllastatud pesulahus desorbeeritakse järgmises astmes kuumutamise teel. Desorbeerimisgaasid tuleb kas kondenseerida, edasi töödelda ja põletada või uuesti absorbeerida sobivas joas (nt kogutud tootes);

	— adsorptsioon: aurumolekulid jäävad tahke adsorbendi, nt aktiivsöe või tseoliidi aktiivse pinna külge. Adsorbenti tuleb korrapäraselt regenereerida. Saadud desorbaat absorbeeritakse ringlevas joas adsorptsiooni järel pesukolonnis. Pesukolonni jääkgaas juhitakse edasisse töötlusesse; — **gaaside eraldamine** membraaniga: auru molekulid juhitakse läbi selektiivsete membraanide, et eraldada auru ja õhu segust süsivesinikerikas faas (permeaat), mis seejärel kondenseeritakse või absorbeeritakse, ning süsivesinikevaene faas (retentaat); — **kaheastmeline jahutamine ja kondenseerimine**: auru ja gaasi segu jahutatakse, et auru molekulid kondenseeruksid ja eralduksid vedelikuna. Kuna seejuures niiskuse tõttu soojusvaheti jäätub, on vaja kaheastmelist kondensatsiooni, et vajaduse korral saaks kasutada alternatiivset protsessi; — **hübriidsüsteem**: koosneb olemasolevatest meetoditest *NB!* Absorptsiooni- ja adsorptsiooniprotsessiga ei saa metaani heidet oluliselt vähendada.
Aurude hävitamine	Lenduvaid orgaanilisi ühendeid võib hävitada **termilise oksüdeerimisega** (põletamisega) või **katalüütilise oksüdeerimisega**, kui nende kogumine ei ole kergesti teostatav. Plahvatuste vältimiseks tuleb kasutada ohutusvõtteid (nt leegipüüdjat). **Termiline oksüdatsioon** toimub tavaliselt ühekambrilises tulekindla voodriga oksüdeerijas, millel on gaasipõleti ja lõõr. Kui kasutatakse bensiini, peab soojusvaheti võimsust vähendama ja eelkuumutustemperatuuri hoidma alla 180 °C, et süttimisohtu vähendada. Töötemperatuur on vahemikus 760 °C — 870 °C ja viibimisaeg tavaliselt 1 sekund. Kui spetsiaalset põletusahju ei ole võimalik kasutada, võib kasutada olemasolevat ahju nõutava temperatuuri ja ahjus viibimise ajaga. **Katalüütilise oksüdeerimise** korral tuleb kasutada oksüdeerimise kiirendamiseks katalüsaatorit, mis adsorbeerib oma pinnale hapnikku ja lenduvaid orgaanilisi ühendeid. Katalüsaatori tõttu toimub oksüdeerumine madalamal temperatuuril, mis on tavaliselt 320 °C — 540 °C. Esimese eelkuumutusega (elektriga või gaasiga) tõstetakse temperatuur nii kõrgele, et saaks alata lenduvate orgaaniliste ühendite oksüdeerumine katalüsaatori toimel. Oksüdeerumine algab, kui õhku juhitakse läbi tahkest katalüsaatorist kihi.
Pihkumise avastamise ja kõrvaldamise (LDAR) programm	Pihkumise avastamise ja kõrvaldamise (LDAR) programm on struktureeritud meetod lenduvate orgaaniliste ühendite heite vähendamiseks pihkumise avastamise ja pihkuvate osade parandamise või vahetamise teel. Pihkumise avastamiseks on praegu olemas haistmismeetod (kirjeldatud standardis EN 15446) ja optiline gaasikuvamismeetod. **Haistmismeetod**: esimeseks astmeks on kasutada käeshoitavat gaasianalüsaatorit lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse mõõtmiseks seadmete ümbruses (nt kasutades leekionisatsiooni või fotoionisatsiooni). Teine aste seisneb osa ümbritsemises kottiga, et teha mõõtmine otse heiteallika juures. Mõnikord asendatakse teine aste sellise matemaatilise korrelatsioonikõvera kasutamisega, mis on saadud kui paljude sarnaste osade korral tehtud varasemate mõõtmiste statistiline keskmine. **Optilised gaasikuvamismeetodid**: optilisel gaasikuvamismeetodil kasutatakse väikest kerget käeshoitavat kaamerat, mille abil saab reaalajas näha gaasi pihkumist, mis paistab kaamera videokujutisel suitsuna, koos seadme komponendi tavalise kujutisega, nii et saab lihtsalt ja kiiresti leida üles koha, kus on pihkumine. Kujutise tekib aktiivsetes süsteemides osalt ja selle ümbrusest tagasipeegelduvast infrapunavalgusest. Passiivsed süsteemid põhinevad seadmelt ja selle ümbrusest loomulikult kiirguval infrapunavalgusel.

Lenduvate orgaaniliste ühendite hajusheite jälgimine	Piirkonnas eralduvate heidete täielikku jälgimist ja mõõtmist saab teha mitme täiendava meetodiga koos, näiteks kasutades valgusvoo-varjutuse meetodit (solar occultation flux — SOF) ja selektiivse neeldumisega laserlokatsiooni (DIAL). Selliste meetoditega saab uurida muutust ajas, teha ristkontrolli ning kasutatavat LDARi programmi ajakohastada ja valideerida. **Valgusvoo-varjutuse meetod (SOF)**: selle meetodi puhul salvestatakse teatavat geograafilist teed pidi tuulega risti läbi lenduvate orgaaniliste ühendite aurude kiirguvat päikesevalguse spektri laiaribalist infrapuna- või ultraviolett-/nähtava valguse osa ja analüüsitakse selle spektrit Fourier teisenduse abil. **Selektiivse neeldumisega laserlokatsioon (DIAL)**: seade töötab lasermeetodil, milles kasutatakse selektiivset neeldumist asukoha ja kauguse mõõtmiseks: see seade on raadiolainetel töötava radari optiline analoog. See meetod põhineb laserimpulsside peegeldumisel atmosfääris leiduvatelt aerosoolidelt ja selle puhul analüüsitakse teleskoopi püütud peegeldunud valguse spektrit.
Eriti pihkumiskindlad seadmed	Eriti pihkumiskindlad seadmed on: — kahekordsete tihenditega ventiilid; — magnetpumbad, -kompressorid ja -loksutajad; — pumbad, -kompressorid ja -loksutajad, millel on statsionaarse tihendi asemel hermeetiline tihend; — eriti pihkumiskindlad tihendid (spiraalsed tihendid, rõngastihendid) kriitilise tähtsusega kohtades.

1.20.7. *Muud meetodid*

Meetodid, millega hoitakse ära või vähendatakse tõrvikpõletamisel tekkivat heidet	**Tehase asjakohane projekteerimine**: see sisaldab tõrvikpõletamise gaasi kogumissüsteemi, eriti pihkumiskindlaid rõhuventiile ja teisi meetmeid, tagamaks et tõrvikpõletamist kasutataks üksnes ohutusvahendina tavaolukorrast erinevatel juhtudel (käivitamine, seiskamine, hädaolukord). **Seadmestiku töö korraldamine**: see hõlmab korraldavaid ja kontrollimeetmeid, millega vähendatakse tõrvikpõletamise vajadust, tasakaalustades rafineerimise küttegaasi süsteemi, kasutades täpsemat protsessijuhtimist jne. **Tõrvikpõletamise seadme kavand**: sisaldab kõrgust, rõhku; auru, õhu või gaasi lisamist, suulise tüüpi jmt. Selle eesmärk on võimaldada ilma suitsuta kulgevaid ja kindlaid toiminguid, tagades üleliigsete gaaside tõhusa põletamise eriolukorras. **Seire ja aruandlus**: Tõrvikpõletamisse juhitud gaasi pidev seire (gaasi vooluhulga mõõtmine ning muude näitajate hindamine), asjaomaste põlemisnäitajate mõõtmine (nt gaasisegu koostis, soojushulk, abiainete suhtarv, kiirus, väljuva gaasi vooluhulk, saasteainete heide). Tõrvikpõletamise juhtude aruandlus võimaldab kasutada tõrvikpõletamise suhet kui keskkonnajuhtimissüsteemi nõuet, mille abil saab edaspidiseid juhte vältida.Tõrvikpõletamise kulgu saab värvikuvarilt eemalt jälgida.
Katalüsaatori ergasti valimine dioksiinide tekkimise vältimiseks	Reformingu katalüsaatori regenereerimisel on üldiselt vaja kasutada orgaanilist kloriidi, et reformingu katalüsaator tõhusalt toimiks (et taastada kloriidi tasakaal katalüsaatoris ja tagada metallide õige dispersioon). Sobiva klooritud ühendi valik mõjutab dioksiinide ja furaanide heite tekkimise võimalust.

Lahusti kogumine baasõli tootmisprotsessis	**Lahusti kogumise seade** koosneb destilleerimisastmest, kus kogutakse lahustit õlijoast, ja läbipuhumisastmest fraktsionaatoris (milles kasutatakse auru või inertgaasi). Lahustitena võidakse kasutada segu (DiMe), mis koosneb 1,2-dikloroetaanist (DCE) ja diklorometaanist (DCM). Vaha eemaldamise üksustes kogutakse lahustit kahel viisil: esimesel juhul vahast, millest on eraldatud õli, ja teisel juhul nn pehmest vahast. Mõlemad seadmed koosnevad kuumühendatud kiirtrumlitest ja vaakumstripperist. Vahast puhastatud õli ja vahatoode puhutakse läbi, et eemaldada lahustite jäägid.

1.21. **Meetodid vetteheite ärahoidmiseks ja kontrollimiseks**

1.21.1. *Heitvee eeltöötlus*

Happelise veejoa eeltöötlus enne korduvakasutust ja töötlust.	Tekkinud happeline vesi (nt destilleerimisest, krakkimisest, koksistamisest) juhitakse sobivasse eeltöötlusesse (nt läbipuhumisseadmesse).
Muude heitveevoogude eeltöötlus enne töötlemist	Töötluse tõhususe tagamiseks võib olla vajalik eeltöötlus.

1.21.2. *Heitvee töötlemine*

Lahustumatute ainete eemaldamine õli kogumise teel	Kõnealuste meetodite hulka kuuluvad: — API separaatorid — laineliste lamellplaatidega settemahutid — paralleelsete lamellidega settemahutid — kaldlamellidega settemahutid — puhver- ja/või tasakaalustamismahutid
Lahustumatute ainete eemaldamine hõljuvaine ja dispergeeritud õli eraldamise teel	Kõnealuste meetodite hulka kuuluvad: — lahustatud gaasi flotatsioon (DGF) — indutseeritud gaasi flotatsioon (IGF) — liivfiltrimine
Lahustuvate ainete eemaldamine, sh biotöötluse ja setitamise teel.	Bioloogilise töötlemise meetodid võivad hõlmata järgmist: — liikumatu kihiga süsteemid — hõljuvkihisüsteemid Üks kõige sagedamini kasutatavaid hõljuvkihisüsteeme rafineerimistehases on aktiivmudaprotsess. Liikumatu kihiga süsteemides võib olla biofilter või nõrgfilter.
Täiendav töötlusaste	Teatav heitveepuhastussüsteem, mis täiendab varasemaid töötlemisastmeid, nt täiendav lämmastikuühendite või süsinikuühendite sisalduse alandamine Kasutatakse üldiselt seal, kus on kehtestatud kohalikud veehoiunõuded.

ISSN 1977-0650 (elektrooniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)



Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET